

RESEARCH SDU 2021-2022

FUNDAMENTAL FUND
STRATEGIC FUND

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2566

คำนิยม

เอกสาร “สรุปผลงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565” เล่มนี้ นับเป็นผลงานจากการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม จากความเชี่ยวชาญที่เป็นรากฐานของมหาวิทยาลัย ตามจุดเน้นด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ด้านการศึกษาปฐมวัย ด้านอาหาร ด้านการพยาบาลและสุขภาพ ด้านอุตสาหกรรมบริการ ด้านการพัฒนาเชิงพื้นที่ รวมถึงงานวิจัยด้านอื่น ๆ ผ่านการจัดการคุณภาพบนพื้นฐานความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยภายใต้กระบวนการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ และส่งต่อองค์ความรู้สู่ความสำเร็จอย่างมั่นคงและยั่งยืนตลอดไป

ขอขอบคุณที่ปรึกษา บรรณาธิการ และกองบรรณาธิการทุกท่าน ที่ให้เกียรติรับหน้าที่เป็นคณะผู้จัดทำเพื่อนำมาเผยแพร่ในเอกสารฉบับนี้ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความทุกเรื่องจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน รวมทั้งเป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านงานวิจัยสืบต่อไปในอนาคต

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2566

คำนำ

เอกสารสรุปผลงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 เป็นเอกสารที่รวบรวมผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยของทีมคณาจารย์ที่ได้รับทุนสนับสนุนงานมูลฐาน และทุนสนับสนุนงานเชิงกลยุทธ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 ที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ กระบวนการ เทคโนโลยีใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยชุมชนสังคมและประเทศ

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินงานจัดทำข้อมูลด้วยดีมาโดยตลอด รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาเอกสารฉบับนี้ให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้สนใจต่อไป

สถาบันวิจัยและพัฒนา

2566

สารบัญ

คำนิยม	i
คำนำ	ii
สารบัญ	iii
จุดเน้นที่ 1 ด้านการศึกษาปฐมวัย	1
➢ นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารของคนพิการ	2
➢ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ	3
➢ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถาน แหล่งอารยธรรม และแหล่งท่องเที่ยวของคนหูหนวกไทย	4
➢ การพัฒนาชุดสื่อวัตกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยใช้เทคโนโลยี สมาร์ทโฟนเซนเซอร์เป็นเครื่องมือวัดสำหรับการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานสมรรถนะ	5
➢ แอปพลิเคชันเพื่อการประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย	6
➢ การออกแบบและพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ระดับปฐมวัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว	7
➢ การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย สวนดุสิต เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัย	8
➢ แนวทางการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนในบริบท ของศูนย์พัฒนาเด็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	9
➢ การวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จาก ความร่วมมือของผู้มีส่วนได้เสีย	10
จุดเน้นที่ 2 ด้านอาหาร	11
➢ การพัฒนาตำรับอาหารโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ ยกระดับในการให้บริการให้ปลอดภัย และ การพัฒนารูปแบบการจัดการแบบเดลิเวอรี่	12
➢ การพัฒนาตำรับอาหารโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ	13
➢ การพัฒนาสถานที่ กระบวนการผลิตและการบริการอาหารปลอดภัยสำหรับผู้ประกอบการ อาหารโต๊ะจีน	14
➢ การพัฒนารูปแบบการจัดการโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพเดลิเวอรี่	15

- การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก 16
- การค้นหาต้นแบบวัฒนธรรมอาหารและพัฒนาสำหรับอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก 17
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเชิงสุขภาพและยกระดับผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นของฝาก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา 18
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นหมูผสมเห็ดสุกหั่นหยาบเพื่อต่อยอดเชิงพาณิชย์ 19
- นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ด้านอาหารจากว่านหางจระเข้เพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์ 20
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลังงานต่ำจากแยมว่านหางจระเข้เพื่อเพิ่มมูลค่าอาหาร 21
- นวัตกรรมอาหารฟังก์ชันมูลค่าสูง: ซุปกึ่งสำเร็จรูปประเทศไทยสำหรับผู้สูงอายุ 22
- นวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันขนมขบเคี้ยวแบบแท่งปลอดกลูเตนเสริมไลโคปีน 23
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนไฮโดรไลเซตจากกากเต้าหู้โดยการย่อยสลายด้วยเอนไซม์ เพื่อเป็นส่วนประกอบอาหารฟังก์ชัน 24
- นวัตกรรมอาหารสุขภาพจากผักใบเขียวของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 25
- การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร: ชาสมุนไพรเพื่อสุขภาพจากช่อดอก และใบมะม่วง 26
- การพัฒนาและเสริมศักยภาพผลิตภัณฑ์ชาหัวปลีและเสริมอัตลักษณ์ด้วยการออกแบบบรรจุภัณฑ์ 27
- นวัตกรรมผงนาโนซี-ไฟโคไซยานินจากสาหร่ายสไปรูลิน่าเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพิ่มภูมิคุ้มกัน 28
- การเพิ่มมูลค่าข้าวปลอดภัยด้วยนวัตกรรมการผลิตเครื่องดื่มโปรไบโอติก 29
- การพัฒนานาโนเซลล์ลูโลสอิมัลชันยืดอายุผักผลไม้และต้านจุลินทรีย์ที่สามารถบริโภคได้จากวัสดุเหลือใช้และผลพลอยได้จากกระบวนการผลิต เพื่อรักษาคุณภาพและลดการสูญเสียผลผลิต 30
- การยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจร้านอาหารไทยฮาลาล 31
- ต้นแบบระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งกุ้งก้ามกราม (*Macrobrachium rosenbergii*) มีชีวิตไม่ใช้น้ำสำหรับสหกรณ์ผู้เลี้ยงกุ้ง 32
- ต้นแบบนวัตกรรมการผลิตพืชในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้งตามแนวทางเกษตรปลอดภัยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี 33
- การจัดการปริมาณ และคุณภาพน้ำในโรงเรือนที่เหมาะสมรวมกับการจัดขวงคลื่นแสงต่าง ๆ เพื่อยกระดับผลผลิตพืชโรงเรือนในพื้นที่ภาคกลางในภาวะภัยแล้ง 34

- การพัฒนาต้นแบบปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR และสารปรับปรุงดินจากวัสดุเหลือทิ้ง
ในชุมชนร่วมกับระบบน้ำหยด เพื่อส่งเสริมคุณภาพดินปลูกและยกระดับผลผลิตพืช
เศรษฐกิจในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง 35
 - การถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR จากวัสดุเหลือทิ้งในชุมชน
ร่วมกับระบบน้ำหยด เพื่อยกระดับผลผลิตเมล็ดอ่อนในโรงเรือน ในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง
จังหวัดสุพรรณบุรี 36
 - นวัตกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในการฟื้นฟูดินเค็มด้วยไบโอชาร์จากกากกาแฟ
เพื่อส่งเสริมผลผลิตและเพิ่มมูลค่าการปลูกแคนตาลูปในพื้นที่ดินเค็มจังหวัดสุพรรณบุรี 37
 - การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัวเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็มด้วยเทคโนโลยีนาโนชีวภาพต่อการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการย่อยสลายสารอินทรีย์และธาตุอาหาร ในการส่งเสริมการเจริญเติบโต
ของต้นข้าวในสภาวะดินเค็มของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี 38
 - การคัดเลือกศักยภาพของแบคทีเรียในดินจาวปลวกและลำไส้ปลวกเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน 39
 - การพัฒนาไบโอเซ็นเซอร์จากเนื้อเยื่อเทียมเพื่อรับรู้และกักเก็บโรคพืชกับผักในระบบ
ไฮโดรโปนิคส์ 40
 - การพัฒนาต้นแบบการจำแนกพันธุ์ไม้ในเขตพื้นที่สุพรรณบุรี ด้วย Deep learning
platform: CiRA CORE 41
 - การพัฒนากระบวนการต้นแบบสำหรับการผลิตและผลิตภัณฑ์แปรรูปพริกอินทรีย์
สู่เศรษฐกิจสีเขียว 42
 - นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าวัชพืชน้ำเพื่อใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ส่งเสริมอัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่า
ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของหอมขจรฟาร์มตามแนวทางเศรษฐกิจสีเขียว 43
- จุดเน้นที่ 3 ด้านการพยาบาลและสุขภาพ** 44
- การพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง 45
 - การพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันเพิ่มความรอบรู้ด้านสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง 46
 - การขับเคลื่อนนวัตกรรมการแบ่งระดับชั้นความเสี่ยงต่ออาการเอเทรียลฟิบริลเลชัน
และระบบชีพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีนสำหรับประเมินความเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือด
สมองในผู้สูงอายุในเขตภาคเหนือตอนล่าง (ยุคสังคมผู้สูงอายุ): การส่งเสริมโภชนาการ
และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อลดความเสี่ยงต่อโรค 47
 - นวัตกรรมเพื่อเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างมีพลพลัง : Fit HBM 48
 - การยกระดับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ
(ศพอส.) 49

➢ การพัฒนาต้นแบบการจัดการดูแลสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในชุมชน	50
➢ การพัฒนาระบบและนิเวศต้นแบบเพื่อการพัฒนาชุมชนสุขภาวะในการป้องกันปัญหาหมอกควันและมลพิษฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5)	51
➢ การพัฒนาชุมชนสุขภาวะและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทุกช่วงวัย ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตำบลโคกโคเฒ่า อ.เมือง จ. สุพรรณบุรี	52
➢ การพัฒนาระบบบริการเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการดูแลเด็กปฐมวัย: กรณีตัวอย่างสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี	53
➢ การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของละมุดอร์แกนิกเพื่อพัฒนาเป็นเครื่องสำอางบำรุงผิว	54
➢ นวัตกรรมเครื่องสำอางชะลอวัยจากสารสกัดไบโละมุดอินทรีย์	55
➢ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางลดริ้วรอยและป้องกันภาวะผิวแห้งจากว่านหางจระเข้และว่านเพชรหึง	56
➢ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ครีมชะลอวัย (ครีมลดเลือนริ้วรอย) ที่มีส่วนผสมของสารสกัดจากข้าว กข.43	57
➢ การพัฒนาตำรับเครื่องสำอางบำรุงผมและผิวจากมะม่วงพันธุ์พื้นเมืองในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อต่อยอดเชิงพาณิชย์	58
➢ การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเนื้อกระเจี๊ยบเพื่อลดปริมาณการใช้สารทาลคัมในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางแต่งสี	59
➢ การพัฒนาแผ่นสมานแผลจากสารสกัดว่านหางจระเข้และขมิ้นชันในเส้นใยนาโนฐานโพลีไวนิลแอลกอฮอล์ด้วยวิธีอิเล็กโทรสปินนิง	60
จุดเน้นที่ 4 ด้านอุตสาหกรรมบริการ	61
➢ นวัตกรรมการสร้างสรรคัสมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรม โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)	62
➢ การพัฒนานวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัลและการสร้างตราเมือง/ตราผลิตภัณฑ์ผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรมบุคลากรและผู้ประกอบการชุมชน โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)	63

- การสร้างสรรค์สมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม ผ่านการศึกษาความเป็นไปได้เชิงธุรกิจ และการบุกเบิกการประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสมัยใหม่ โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ตราดระยอง จันทบุรี) 64
- การสร้างสรรค์หลักสูตรสมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม ผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรม โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด) 65
- นวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการบนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด) ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูง เพื่อยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกและรองรับกระบวนทัศน์ใหม่ทางสังคม 66
- นวัตกรรมพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการบริการร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรม บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด) ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูง และรองรับกระบวนทัศน์ใหม่ทางสังคม 67
- นวัตกรรมฝึกอบรมทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการสำหรับบุคลากรวัยทำงาน (Re-Skill/ Up-Skill) เพื่อให้รองรับมาตรฐาน มาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) (ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด) 68
- นวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์บนดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อใช้ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและการบริการมูลค่าสูง 69
- สู่การยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก และรองรับกระบวนทัศน์ใหม่ทางสังคมการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการพัฒนากำลังคนระดับสูงต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเศรษฐกิจตะวันออกกรณีจังหวัดชลบุรี 70
- การศึกษายุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ในเขตระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) 71
- การศึกษาอุปสงค์และอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 72
- การจัดการความรู้ด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว (5A's) ที่สอดคล้องกับบริบทการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก 73

- ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการตลาดเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) 74
- รูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สอดคล้อง
กับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) 75
- การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเมืองอยุธยา
อย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 76
- การพัฒนาและยกระดับจิตบริการแบบไทยสำหรับธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่ง
ท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 77
- รูปแบบความคาดหวัง, ผู้มีศักยภาพท่องเที่ยวโฮมสเตย์ชาวบ้าน, แหล่งท่องเที่ยวเมือง
อยุธยา, เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 78
- กระบวนการสร้างต้นแบบการบริหารจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยว
เมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 79
- มาตรการทางกฎหมายสำหรับธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยา
อย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 80
- การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา เพื่อยกระดับ
สู่การเป็นเขตพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงอาหารอาเซียน 81
- การพัฒนาศักยภาพเยาวชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
ชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 82
- นวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจผ่านอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและบริการบนฐานแนวคิดธุรกิจแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้วิกฤตสังคม
และสร้างชุมชนนวัตกรรมที่ยั่งยืน 83
- การพัฒนาต้นแบบธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพรองรับสังคม
ผู้สูงอายุด้วยการสร้างบริการมูลค่าสูงของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก 84
- กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี 85
- รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้
เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกรกรม จังหวัดสุพรรณบุรี 86
- นวัตกรรมระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะส่งเสริมจังหวัดสุพรรณบุรี 87
- การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของหอมขจรฟาร์ม
จังหวัดสุพรรณบุรี 88
- การศึกษาจิตกรรมฝาผนังจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์
ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานเศรษฐกิจชุมชน 89

จุดเน้นที่ 5 ด้านการพัฒนาเชิงพื้นที่	90
➢ ลำปางศึกษา	91
➢ การพัฒนารูปแบบการจัดการพื้นที่การเรียนรู้ห่วงโซ่คุณค่าสำหรับคนทุกวัย ในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยใช้แปลงสาธิตเกษตรปลอดภัยอัจฉริยะเป็นฐาน	92
➢ การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผ่านวัฒนธรรมลาวครึ่ง จังหวัดสุพรรณบุรี	93
➢ กลยุทธ์การสร้างแบรนด์และการสื่อสารแบรนด์กล้วยผง เพื่อเพิ่มความสามารถ ทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนทำกระทู้เกษตรปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี	94
งานวิจัยด้านอื่นๆ	95
➢ ยุทธศาสตร์การศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ในการทำงานเพื่อสนองความต้องการภาคอุตสาหกรรมเกษตร	96
➢ กระบวนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา	97
➢ กระบวนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษา (ระยะ 2)	98
➢ การศึกษาการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสำหรับแคลคูลัสควอนตัม (แคลคูลัสไม่มีลิ้มิต)	99
➢ วิธีการจัดระเบียบของ Haar สำหรับสมการเชิงปริพันธ์-อนุพันธ์ไม่เชิงเส้นอันดับ เศษส่วนที่เป็นตัวแปร	100
➢ ผลการมีอยู่จริงของคำตอบบวกสำหรับปัญหาค่าขอบเชิงผลต่าง (p,q) อันดับเศษส่วน ไม่เฉพาะที่	101
➢ ผลการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสี่จุดเชิงปริพันธ์อันดับเศษส่วนสำหรับสมการ เชิงผลต่าง-ปริพันธ์อันดับเศษส่วน	102
➢ ผลการมีอยู่จริงของการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบไม่เฉพาะที่สำหรับสมการเชิงผลต่าง อันดับเศษส่วนแบบกรีนวอลล์ด-เลทนิคอฟ	103
➢ การศึกษาแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วนชนิดใหม่ : แคลคูลัส (w,q)	104
➢ การศึกษาการวิเคราะห์เสถียรภาพและการมีอยู่จริงสำหรับแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วน	105
➢ การศึกษาสมการและสมการสำหรับแคลคูลัส (ควอนตัม) อันดับเศษส่วน	106
➢ การพัฒนาแบบทดสอบสมิติภาพภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและการเทียบ ผลคะแนนแบบทดสอบกับกรอบมาตรฐานอ้างอิงสากลของยุโรป	107
กองบรรณาธิการ	108

การศึกษาปฐมวัย

นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสาร ของคนพิการ

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิภากร หงษ์งาม และคณะ
สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ 2. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของคนหูหนวกในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว 3. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสำรวจ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และความพึงพอใจ โดยแบ่งเป็น 2 โครงการย่อย ได้แก่ 1) การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ 10 เรื่อง ที่ออกแบบให้ใช้ได้ทั้งเด็กทั่วไปและเด็กพิการ 9 ประเภท 2) การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อคนหูหนวก โดยมีภาพวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว มีจอภาพล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และจัดทำเป็นรหัสคิวอาร์นำไปติดตั้งในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว 10 แห่ง สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ t-test และเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ โดยใช้ E1/E2 ใช้ค่า 80/80 ผลการวิจัย การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า มีการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง และมีความต้องการอยู่ในระดับสูงถึงสูงมากในทุกด้าน การทดสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการที่พัฒนา พบว่า มีค่าประสิทธิภาพสูงในกลุ่มเด็กพิการทางการเห็นและการได้ยิน ในกลุ่มเด็กพิการทางสติปัญญา เด็กพิการทางการพูดและภาษา เด็กพิการทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ เด็กออทิสติก และเด็กพิการซ้อน พบว่า มีด้านกระบวนการต่ำ ส่วนด้านผลลัพธ์ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าประสิทธิภาพสูง โดยค่า $p - value$ $0.00 < 0.05$ แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการทดลองใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อคนหูหนวกในการเข้าถึงแหล่งโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยภาพรวมมีค่าความพึงพอใจมากที่สุด (4.98 ± 0.05) โดยเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปส่งเสริมการเรียนรู้และการสื่อสารของคนพิการได้

คำสำคัญ : เทคโนโลยีดิจิทัล คนพิการ การเรียนรู้ การสื่อสาร

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิการ์ หงษ์งาม และคณะ
 สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ 2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มที่ให้ข้อมูลด้านสภาพปัจจุบันและความต้องการเทคโนโลยีดิจิทัล คือ ครูและผู้ปกครองจำนวน 46 คน และกลุ่มที่ทดลองใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภาคสนามจำนวน 45 คน เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) นิทานภาษาไทยใช้สระเดี่ยวจำนวน 10 ตัว โดยเลือกคำศัพท์ในหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 นำมาแต่งเป็นนิทาน จำนวน 10 เรื่อง 2) แผนการสอนเฉพาะบุคคล 3) โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อส่งเสริมการอ่านนิทานมิให้เลือกใช้ทั้งแบบทั่วไปและใช้ภาษามือ โดยนิทานแต่ละหน้ามีภาพและมีปุ่มให้กดฟังเสียงอ่านเป็นประโยคหรือเลือกใช้อ่านคำศัพท์ที่สำคัญ เมื่อนำเมาส์ไปชี้จะมีการเคลื่อนไหวของคำศัพท์เป็นสีแดงพร้อมภาพอนุขึ้นมา และหากเลือกใช้ภาษามือ เมื่อชี้ที่คำศัพท์และกดอ่านทั้งประโยคจะมีภาษามือปรากฏขึ้น 4) คู่มือการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสำรวจสภาพปัจจุบันและความต้องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการ 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 3) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 4) แบบประเมินระหว่างเรียน ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ E1/E2 ใช้ค่า 80/80 ผลการวิจัย พบว่า เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเด็กพิการในปัจจุบันมีจำนวนน้อยและมีความต้องการในระดับมากทุกรายการ ผลการทดสอบค่าประสิทธิภาพ มีค่า 86/90 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพสูง สามารถนำไปใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กพิการได้

คำสำคัญ : เทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมการเรียนรู้ เด็กพิการ

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ในโบราณสถาน แหล่งอารยธรรม และแหล่งท่องเที่ยวของคนहुหนวกไทย

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกยูร วงศ์ก้อม และคณะ
 สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อคนहुหนวกในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว และทดสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อคนहुหนวกในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนहुหนวกระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสอนคนहुหนวกในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนहुหนวกระดับมัธยมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนนทบุรี และโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดนครปฐม โดยเลือกนักเรียนहुหนวกโรงเรียนละ 10 คน รวม 40 คน และนักเรียนहुหนวกทั้ง 40 คน ได้เข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลประกอบด้วย 1) ภาพวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว ที่มีจอภาพล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง 2) คู่มือการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 1) แบบสำรวจสภาพและความต้องการเทคโนโลยีดิจิทัล ในการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว 2) แบบประเมินความเหมาะสมของเทคโนโลยีดิจิทัล 3) แบบทดสอบก่อน-ระหว่าง-หลังการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.10/90.05 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้คือ 80/80 และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด (4.98 ± 0.05) โดยเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้งานสามารถส่งเสริมให้คนहुหนวกเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศในโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวได้

คำสำคัญ : เทคโนโลยีดิจิทัล คนहुหนวก การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาชุดสื่อวัตกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้เทคโนโลยี สมาร์ทโฟนเซนเซอร์เป็นเครื่องมือวัดสำหรับการ จัดการเรียนรู้บนพื้นฐานสมรรถนะ

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติ ทีฆะ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาหลักการออกแบบและต้นแบบของชุดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ Teaching training packages โดยใช้ Smartphone sensors แพลตฟอร์ม เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2. เพื่อทดลองและวิเคราะห์ผลการใช้ต้นแบบ และ Teaching training packages โดยใช้ Smartphone sensors แพลตฟอร์มของชุดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นกับครูในบริบท ที่แตกต่างกัน และวิเคราะห์สารสนเทศที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ปรับปรุงชุดการสอน 3. เพื่อนำเสนอชุดการสอน และหลักการออกแบบชุดการสอนสำหรับครูที่พัฒนาจากผลการวิจัยอิงการออกแบบ โดยใช้ Smartphone sensors แพลตฟอร์ม 4. เพื่อออกแบบและพัฒนาตัวอย่าง “รายวิชาเพิ่มเติม” และ “กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” ให้สถานศึกษานำไปใช้ หรือปรับปรุงเป็นรายวิชาเพิ่มเติมหรือ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดสื่อวัตกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นสามารถนำมาทดลองวัดค่าตัวแปรและพารามิเตอร์ที่ต้องการศึกษาได้อย่างแม่นยำและเที่ยงตรง 2. ชุดกิจกรรม Teacher training package ที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมสำหรับใช้เป็นชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานสมรรถนะ 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อวัตกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีความก้าวหน้าทางการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อวัตกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : สื่อวัตกรรมการเรียนรู้ สมาร์ทโฟนเซนเซอร์ การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

แอปพลิเคชันเพื่อการประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี ลังกา และคณะ
 สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย 2. เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันในการประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย 3. ศึกษาผลการใช้แอปพลิเคชันในการประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้แอปพลิเคชัน คือ พ่อแม่ผู้ปกครอง จำนวน 180 คน และครูปฐมวัย จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 200 คนในจังหวัดสมุทรสงคราม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แอปพลิเคชันเพื่อประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย 2) แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยมีดังนี้ 1. ผลการประเมินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัยจากครู และผู้ปกครองโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2. แอปพลิเคชันเพื่อประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ส่วนที่ 1 เป็นการประเมินทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย และส่วนที่ 2 เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย และผลการประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากทุกรายการ 3. ผลการสอบถามความพึงพอใจของครูและผู้ปกครองในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อประเมินและส่งเสริมทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ทักษะสมอง EF เด็กปฐมวัย เว็บแอปพลิเคชัน

การออกแบบและพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทาง วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ระดับปฐมวัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตารัตน์ อิศระมโนรส และคณะ
สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและประเภทของสื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สาระวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับปฐมวัย 2. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับปฐมวัย โดยใช้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว 3. เพื่อประเมินผลสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับปฐมวัย โดยใช้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ผลการวิจัย 1. ข้อมูลเบื้องต้นจากการสำรวจรูปแบบของการจัดกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย พบว่า 1) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยควรเป็นแบบลงมือปฏิบัติ 2) สื่อที่ใช้สร้างประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ควรเป็นสื่อจริง 3) ลักษณะการใช้สื่อเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ควรเป็นสื่อที่ครูและเด็กใช้ร่วมกันได้ 4) ปัญหาและอุปสรรคของครูในการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย คือ การขาดความรู้ของครูในประสบการณ์การเรียนรู้ 5) ปัญหาและอุปสรรคของครูในการใช้สื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย คือ ขาดการประยุกต์ใช้สิ่งที่อยู่รอบตัวมาพัฒนาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ 2. ผลการประเมินสื่อ พบว่า สื่อชุดที่ 1 พิชซ่าแสนสนุก คะแนนเฉลี่ย 4.51 อยู่ในระดับดีมาก สื่อชุดที่ 2 เตตรัสผลไม้ คะแนนเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับดีมาก สื่อชุดที่ 3 เศษไม้สร้างสรรค์ คะแนนเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก และสื่อชุดที่ 4 แกนทึขุสร้างสรรค์ คะแนนเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : ประสบการณ์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เด็กปฐมวัย

การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัย

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์ และคณะ
 สังกัด : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อถอดบทเรียนองค์ความรู้และการจัดประสบการณ์ระดับการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต 2. เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการที่เหมาะสมของนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัยก่อนและหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนระดับการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการใช้แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบ ที่ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารระดับคณะ สำนัก สถาบัน หลักสูตร และหน่วยงานสายวิชาการ สายสนับสนุน จำนวน 87 คน และนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 434 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารการจัดประสบการณ์ระดับการศึกษาปฐมวัย แบบวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต แบบสังเคราะห์และบันทึกข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ประสานพลังองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และแบบประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา ผลการวิจัย พบว่า องค์ความรู้และการจัดประสบการณ์ระดับการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประกอบด้วย 15 หน่วย จำนวน 15 แผน แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบที่ประสานพลังองค์ความรู้มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 นักเรียนมีพัฒนาการ หลังใช้แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบสูงกว่าก่อนใช้แผนอย่างมีนัยสำคัญ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : แผนการจัดประสบการณ์ต้นแบบ การประสานพลังองค์ความรู้ การศึกษาปฐมวัย

แนวทางการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนในบริบทของศูนย์พัฒนาเด็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้ดูแลเด็กในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ดูแลเด็กในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดูแลเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน 371 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และการประชุมสนทนากลุ่มย่อย สถิติที่ใช้ในงานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย มีดังนี้ การดำเนินงานในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($X=3.94$, $SD=0.68$) เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน ($X=4.06$, $SD=0.69$) รองลงมาคือ ด้านการสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างรอยเชื่อมต่อ ($X=3.98$, $SD=0.77$) อันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางแผนการดำเนินงานสร้างรอยเชื่อมต่อ ($X=3.79$, $SD=0.61$) แนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ดูแลเด็กในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่โรงเรียนของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ครูผู้ดูแลเด็ก หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูประถมศึกษาศึกษานิเทศก์ และนักวิชาการจากสำนักการศึกษา มีการวางแผนการดำเนินงานการสร้างรอยเชื่อมต่อ การกำหนดแนวปฏิบัติและบทบาทหน้าที่ การกำกับติดตามและประเมินผล การสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร การส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน พัฒนาการและการเรียนรู้ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม ด้านสติปัญญาและการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการปรับตัว ด้านการเรียนรู้หรือด้านสังคม

คำสำคัญ : สภาพและปัญหา ผู้ดูแลเด็ก เด็กปฐมวัย โรงเรียน

การวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จากความร่วมมือของผู้มีส่วนได้เสีย

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งนภา ตังจิตรเจริญกุล และคณะ

สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ 4. เพื่อจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และภาคีเครือข่าย) พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่มีประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่วนผลการศึกษาความคาดหวังต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคาดหวังต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ 2. ผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ จากเอกสารของประเทศไทยและต่างประเทศจำนวน 90 ฉบับ และจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 60 คน จาก 3 กลุ่ม และจากผู้เชี่ยวชาญ 6 คน ทั้งนี้ชุดตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 73 ตัวบ่งชี้ (ปัจจัยป้อน (27) กระบวนการ (24) ผลผลิต (15) และผลลัพธ์ (7)) 3. ผลจากการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ จากผู้เชี่ยวชาญ และจากการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 656 คน พบว่า ตัวบ่งชี้มีความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ 4. ผลการจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ จากการประเมินของผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม พบว่า องค์ประกอบผลผลิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พาร

การพัฒนาตำรับอาหารโตะจีนเพื่อสุขภาพ ยกระดับในการให้บริการให้ปลอดภัย และการพัฒนารูปแบบการจัดการแบบเดลิเวอรี่

นักวิจัย : ดร.จันทร์จนา ศิริพันธ์วัฒนา และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการยกระดับอาหารโตะจีนเพื่อสุขภาพทั้งระบบ โดยแบ่งงานออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การพัฒนาตำรับอาหารโตะจีนเพื่อสุขภาพ ได้ดำเนินการคัดเลือกรายการอาหารโตะจีน จำนวน 17 รายการ มาพัฒนาตำรับเพื่อลด หวาน มัน เค็ม และวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ และสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ จากนั้นจัดเป็นโตะจีนเพื่อสุขภาพต้นแบบจำนวน 8 โตะ ตามช่วงราคา 2) พัฒนาและยกระดับการพัฒนาศูนย์ที่ กระบวนการผลิต และการบริการอาหารปลอดภัยของผู้ประกอบการอาหารโตะจีน โดยสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัยอาหารโตะจีน สำหรับการนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทาง จากนั้นตรวจสอบสถานที่ และจัดเก็บอาหารเพื่อตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านกายภาพ เคมี และจุลินทรีย์ ตามข้อกำหนด มาตรฐาน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 3) การบริหารจัดการธุรกิจโตะจีนเพื่อสุขภาพแบบเดลิเวอรี่ได้เข้ามาเพื่อแก้ปัญหาให้กับธุรกิจโตะจีนเพื่อพัฒนาอาหารโตะจีนเพื่อสุขภาพพร้อมบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม และขยายช่องทางการตลาดสู่การเดลิเวอรี่ ผู้วิจัยได้พัฒนาคู่มือโมเดลธุรกิจและแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้ธุรกิจโตะจีนสามารถพัฒนาระบบการผลิตบรรจุภัณฑ์ และการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นบูรณาการงานวิจัยโดย การจัดทำคู่มือตำรับอาหารโตะจีนเพื่อสุขภาพ ยกระดับในการให้บริการให้ปลอดภัย และรูปแบบการจัดการแบบเดลิเวอรี่ พัฒนาศูนย์บริการที่เกี่ยวข้องในการปรุงอาหารและการจัดเสิร์ฟโตะจีน และจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการยกระดับการผลิตและบริการโตะจีน

คำสำคัญ : อาหารเพื่อสุขภาพสำหรับโตะจีน การยกระดับความปลอดภัยการบริการ ยกระดับบุคลากรอาหารเดลิเวอรี่

การพัฒนาสำหรับอาหารโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกานต์ วีระกุล และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. คัดเลือกตำรับอาหารโต๊ะจีนเพื่อพัฒนาเป็นโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ 2. เพื่อศึกษาเทคนิคการประกอบอาหารเพื่อพัฒนาต้นแบบสำหรับโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ 3. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของสมุนไพรและเครื่องเทศ ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของตำรับอาหารโต๊ะจีน โดยดำเนินการคัดเลือกรายการอาหารโต๊ะจีน จำนวน 17 รายการ มาพัฒนาตำรับเพื่อลด หวาน มัน เค็ม และวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ และสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ มีการปรับตำรับเพื่อให้เป็นรายการอาหารโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพ ดังนี้ รายการอาหารประเภทของผัด และทอด มีแนวทางในการปรับประเภทของน้ำมันที่ใช้ทอดเป็นน้ำมันรำข้าว ซึ่งประกอบไปด้วยวิตามินอี สารต้านอนุมูลอิสระ โทโคไตรอีนอล โอโรซานอล และสเตอรอล ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ลดปริมาณไขมันในส่วนผสม หรือเพิ่มปริมาณผักในจานอาหาร อาหารในกลุ่มทอด เช่น สลัดกุ้งทอด หอยจ้อทอด หมูทอด แฮกิ้น กุ้งขาวราดซอสมะขาม ปลากระพงทอดน้ำปลา หอยเชลล์ผัดน้ำมันหอย ข้าวผัดปู เป็ดปักกิ่ง และหมูหัน รายการอาหารประเภทซूप และตุ๋น มีแนวทางในการวิเคราะห์สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ เนื่องจากเครื่องยาจีน มีสรรพคุณทางยาสำหรับการบำรุงร่างกาย อาหารในกลุ่มซूप เช่น ไก่ดำตุ๋นยาจีน ไก่ดำตุ๋นมะนาวดอง ไก่ไทยตุ๋นยาจีน ซุปหน่อไม้จีนซีโครงหมูอ่อน หมูอบเต้าซี่ และขาหมูยอดผัก และอาหารประเภทขนมหวานมีการปรับเรื่องน้ำตาล ได้แก่ เต้าฮวยฟรุตสลัด อาหารเพื่อสุขภาพดังกล่าวทั้งหมดมีการปรับการใช้เครื่องปรุงรสให้เป็นรายการอาหารเพื่อสุขภาพ เช่น การลดโซเดียมในเครื่องปรุงรสเค็ม และการใช้น้ำตาลที่ไม่ให้พลังงาน และจัดทำสำหรับอาหารโต๊ะจีนเพื่อสุขภาพจำนวน 8 สำหรับ โดยมีคุณค่าทางอาหารที่เหมาะสม และผ่านการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยได้รับคะแนนการยอมรับ

คำสำคัญ : อาหารเพื่อสุขภาพ โต๊ะจีน สำหรับอาหาร

การพัฒนาสถานที่ กระบวนการผลิต และการบริการอาหารปลอดภัย สำหรับผู้ประกอบการอาหารโต๊ะจีน

นักวิจัย : ดร.จันทร์จนา ศิริพันธ์วัฒนา และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

จากการรวบรวมข้อมูลด้านความปลอดภัยของอาหารโต๊ะจีนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จากหน่วยงานราชการ หน่วยงานภาคเอกชน กทม. และหน่วยงานภาคเอกชน นครปฐม พบว่า ปัญหาหลักคือ เรื่องความสะอาดของอุปกรณ์ที่สัมผัสอาหาร สุขวิทยาส่วนบุคคลของผู้ปรุงประกอบและผู้บริการ เสรีพอาหาร น้ำที่ใช้ในการปรุงประกอบอาหาร และน้ำสำหรับใช้ในการทำความสะอาด ปัจจัยแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อม บริเวณปรุงประกอบที่ไม่สามารถควบคุมได้ จากนั้นทำการลงพื้นที่ศึกษาพัฒนาและยกระดับ สถานที่ กระบวนการผลิต และการบริการอาหารปลอดภัยของผู้ประกอบการอาหารโต๊ะจีน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการอาหารโต๊ะจีน (20 ราย) พบว่า สถานที่ผลิตอาหารโต๊ะจีนผ่านเกณฑ์ในทุกหัวข้อ และอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ - ดีมาก เมื่อนำวัตถุติดไปวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาและสารปนเปื้อน ด้วยวิธีการมาตรฐาน โดยแบ่งการตรวจวิเคราะห์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหารปรุงสำเร็จ และกลุ่มวัตถุดิบ พบว่า รายการอาหาร ที่พบการปนเปื้อนจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเกินเกณฑ์มาตรฐานมากที่สุดคือ กระเพาะปลาผัดแห้ง จำนวน 13 ร้าน จาก 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมา คือ ยำสามกรอบ (ร้อยละ 60) แสม (ร้อยละ 40) ปลาหนังซีอิ๊ว (ร้อยละ 35) และเป็ดยัดไส้ ซีอิ๊ว (ร้อยละ 35) ขณะที่รายการอาหารที่พบการปนเปื้อน *E. coli* เกินเกณฑ์มาตรฐานมากที่สุด ประกอบไปด้วยเมนูยำสามกรอบ จำนวน 8 ร้านจาก 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ กระเพาะปลาผัดแห้ง และปลาหนังซีอิ๊ว พบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ทั้งหมดเกินเกณฑ์มาตรฐาน 7 ร้านจาก 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 35 และพบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ทั้งหมดเกินเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 25 ในอาหารเป็ดยัดไส้ แสม และน้ำแข็ง ในการบริโภค สำหรับกลุ่มวัตถุดิบอาหารโต๊ะจีน พบว่า วัตถุดิบที่พบการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ค่อนข้างสูง คือ ถั่วงอก ซีโครงหมู ชিং ซีนฉ่าย ปลาหมึกแห้ง ทั้งนี้ในโครงการยังได้คัดเลือกผู้ประกอบการโต๊ะจีน (6 ร้าน) ยกระดับสถานที่ กระบวนการผลิต และการบริการอาหารปลอดภัยของผู้ประกอบการอาหารโต๊ะจีนอีกด้วย

คำสำคัญ : กระบวนการผลิต อาหารปลอดภัย อาหารโต๊ะจีน

การพัฒนารูปแบบการจัดการโตะเงินเพื่อสุขภาพเดลิเวอรี่

นักวิจัย : ดร.วิทยา ศิริพันธ์วัฒนา และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจโตะเงินในประเทศไทยเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ผู้วิจัยจึงได้วิจัยเพื่อเสนอแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้ประกอบการในธุรกิจโตะเงินเพื่อสุขภาพเดลิเวอรี่ ผ่านการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ทั้งในด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ประสิทธิภาพด้านเวลา และการตอบสนองอย่างทันต่วงที่ต่อความต้องการของลูกค้า โดยธุรกิจห่วงโซ่อุปทานดังกล่าว สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจของตนเองเพื่อให้มีความแตกต่างและจุดขายที่ชัดเจน รวมทั้งมีการบริหารความเสี่ยงและเพิ่มระดับความน่าเชื่อถือของการดำเนินงานธุรกิจโตะเงิน ตั้งแต่ต้นน้ำ คือ การจัดซื้อจัดหาวัตถุดิบ และทรัพยากร การเตรียมวัตถุดิบและการจัดเก็บ กลางน้ำ คือ ระบบการผลิตและการดำเนินงาน ปลายน้ำ คือการจัดส่งและการบริการลูกค้า ทั้งนี้ ธุรกิจโตะเงินจะต้องมีกระบวนการเชิงการสร้างสรรคคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนโดยวงล้อของการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การประเมิน และการพัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ นอกจากนี้ควรมีความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าจะสามารถวัดผลยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญในการวิจัย โดยแบ่งแยกประเด็นที่สำคัญในการธุรกิจออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการผลิตและการบริการ 2) ด้านการเงิน 3) ด้านการตลาด 4) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล 5) ด้านการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทาน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินผลผลิตภาพด้านการบริหารจัดการระบบโตะเงินตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำผ่านระบบ E-Assessment เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจโตะเงินได้ทราบผลการประเมินสถานะของธุรกิจ และได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการธุรกิจโตะเงินอย่างถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

คำสำคัญ : การจัดการ ธุรกิจโตะเงิน และเดลิเวอรี่

การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหาร อยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราνούช โสภกา และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออกที่สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ผลการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 630 คน แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) มีความสนใจมาก (Gastronomes) 2) มีความสนใจปานกลาง (Foodies) 3) มีความสนใจน้อย/ทั่วไป (Optimizer) นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวแล้ว กิจกรรมการท่องเที่ยวเดิมที่มีศักยภาพและกิจกรรมที่ได้รับความนิยมสามารถแบ่งกลุ่มที่ผ่านการประเมินได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มดี ได้แก่ ตลาดหัวรอ กิจกรรมไหว้พระ/ทำบุญอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ล่องเรือรอบเกาะเมือง กลุ่มปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม Café Hopping พิพิธภัณฑ์อยุธยาศึกษา ชุมชนเกาะเรียน ร้านหอมกลิ่น กลุ่มพอใช้ ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทรน้อย ชุมชนคลองตะเคียน กิ่งกุ่มแก้ว กว๊านเดี่ยวเรือ ชื้อของฝาก 2. เพื่อจัดทำรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก ได้มีการพัฒนา 3 โปรแกรมเส้นทางการท่องเที่ยว คือ 1) โปรแกรมสำหรับกลุ่ม Gastronomes “ปาร์ก - ปลุก - ปรง - ประวัติศาสตร์” 2) โปรแกรมสำหรับกลุ่ม Foodie “ปาร์ก - ปรง - ประวัติศาสตร์” 3) โปรแกรมสำหรับกลุ่ม Optimizer “ประวัติศาสตร์ - ปัจจุบัน” 3. เพื่อจัดทำแนวทางการยกระดับอาหารอยุธยาสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก 5 แนวทาง คือ 1) ยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหาร 2) พัฒนาและยกระดับ Gastronomy Creative Tourism Learning Center 3) พัฒนาและยกระดับความร่วมมือกับบริษัท Travel agency ในต่างประเทศเพื่อนำนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลัง COVID 4) ยกระดับการส่งเสริมการตลาดดิจิทัลด้วยการสร้างกระแสการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมอาหารอยุธยา เมืองท่าแห่งตะวันออกบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ 5) ยกระดับทักษะบุคลากรที่ผลิตอาหารและขนมไทยให้ได้รับมาตรฐาน

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร เมืองท่าแห่งตะวันออก

การค้นหาด้านแบบวัฒนธรรมอาหารและพัฒนาสำหรับอาหารอยุธยา เมืองท่าแห่งตะวันออก

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี สวนเพลง และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

พระนครศรีอยุธยาเป็นอดีตราชธานีมายาวนานกว่า 417 ปี ซึ่งเป็นเมืองอยู่ชานน้ำเมืองของพหุวัฒนธรรม ที่รวบรวมความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากการที่เป็นเมืองท่าแห่งตะวันออก ก่อให้เกิดการสั่งสมอารยธรรมที่มีการผสมผสานของความเป็นประวัติศาสตร์ศิลปะ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในอดีต ซึ่งเหล่านี้ได้หล่อหลอมและรวบรวมเอาทั้งองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมที่หลากหลายของอนารยประเทศเข้าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอยุธยา จนรังสรรค์เป็นความงดงามทางศิลปะ วัฒนธรรมด้านต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมด้านอาหารที่เป็นมรดกตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ ทางผู้วิจัยจึงมีการศึกษา ภูมิวัฒนธรรม และภูมิปัญญาอาหารอยุธยา โดยผู้วิจัยได้สรุปวิวัฒนาการภูมิวัฒนธรรมอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออกในอดีตจนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) รากฐานแห่งสายน้ำ การก่อกำเนิดอาณาจักรกรุงศรีอยุธยา 2) แผ่นดินทอง ความรุ่งเรืองบนรากฐานพหุวัฒนธรรม 3) สืบสานวัฒนธรรมสู่รัตนโกสินทร์ การสร้างบ้านแปลงเมือง สืบทอดวัฒนธรรมจากอยุธยาสู่ธนบุรีและรัตนโกสินทร์ 4) อัตลักษณ์อาหารไทย ความโดดเด่นของรสชาติอาหารเป็นที่ยอมรับในระดับสากล การถอดรหัสภูมิปัญญาสำหรับอาหารอยุธยา ด้วยการคัดเลือกอาหารอัตลักษณ์ของอยุธยา โดยพิจารณาจากความเชื่อมโยงทั้งในมิติประวัติศาสตร์ มิติทางเศรษฐกิจ มิติทางสังคม และวัฒนธรรม รวมไปถึงอาหารที่ปรากฏในงานวรรณกรรมร่วมสมัย หรือปรากฏในวรรณคดีต่าง ด้วยการถอดรหัสภูมิปัญญาอาหารของอยุธยา นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาสำหรับอาหารอยุธยาเมืองท่าแห่งตะวันออก 5 รายการ ได้แก่ ต้มยำน้ำข้น ทอดมันกุ้ง มีสมันและข้าวบุงหรี (ข้าวหุงปรุงอย่างเทศ) และขนมหินฝนทอง ซึ่งนำไปสู่การใช้ประโยชน์ก่อให้เกิดผลลัพธ์ การสร้างงาน สร้างอาชีพของคนในชุมชนและรองรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในยุควิถีชีวิตปกติใหม่

คำสำคัญ : ต้นแบบวัฒนธรรมอาหาร สำหรับอาหารอยุธยา เมืองท่าแห่งตะวันออก

การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเชิงสุขภาพ และยกระดับผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นของฝาก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา

นักวิจัย : ดร.อานง ใจแน่น และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาเมนูอาหารสุขภาพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยกระบวนการเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา 2. สร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นของฝาก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา โดยเมนูอาหารเชิงสุขภาพที่ถูกพัฒนาขึ้นจากพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นตามกระบวนการเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในชุมชนเกาะเกิดอยุธยา จำนวน 2 เมนู คือ เมนูต้มยำกุ้งแม่น้ำ และแกงเลียงกุ้ง ได้จากข้อมูลและเรื่องเล่าที่แสดงถึงเอกลักษณ์ชุมชน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารที่ได้รับการถ่ายทอดผ่านตำรับอาหารสร้างความน่าสนใจและเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ มีวิธีการปรุง วัตถุดิบอาหารได้จากแหล่งธรรมชาติตามฤดูกาลในท้องถิ่น ตำรับอาหารเชิงสุขภาพที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยกระบวนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้มีขั้นตอนการปรุงประกอบที่ถูกสุขลักษณะ มีหลักการเตรียมวัตถุดิบที่ถูกต้อง และมีการปรับเปลี่ยนวัตถุดิบเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการมากขึ้น โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นเท่านั้น เมนูอาหารเชิงสุขภาพได้รับคะแนนการยอมรับจากผู้บริโภคในชุมชน มีระดับคะแนนความชอบอยู่ระหว่าง 6.48 – 7.48 (ชอบถึงชอบมาก) โดยใช้แบบประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส แบบ 9 - point Hedonic Scale รวมทั้งมีผลการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการของเมนูต้มยำกุ้งแม่น้ำ และเมนูแกงเลียงกุ้ง และผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นของฝาก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา คือ ผลิตภัณฑ์ผงนํ้านมข้าวยาคู ผลการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผงนํ้านมข้าวยาคู พบว่า ได้รับคะแนนความชอบโดยรวมเท่ากับ 8.18 และได้รับการยอมรับที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผงนํ้านมข้าวยาคู พบว่าได้รับการยอมรับของผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 90

คำสำคัญ : อาหารเชิงสุขภาพ อาหารที่เป็นของฝาก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนอยุธยา

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นหมูผสมແหัวสุกหั่นหยาบเพื่อต่อยอดเชิงพาณิชย์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุชนาฏ กุลวิทย์ และอาจารย์กนกวรรณ ศิริโคม
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นหมู โดยเสริมແหัวสุกหั่นหยาบในลูกชิ้นหมู สูตรพื้นฐาน ร้อยละ 2:10 3:20 4:30 ผสมແหัวต้มสุกหั่นหยาบต่อเนื้อหมู 1,000 กรัม ลักษณะของลูกชิ้นที่ได้เป็นทรงกลม เส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 1 เซนติเมตร จากนั้นนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Texture analyzer: TPA ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเนื้อสัมผัสอาหารโดยใช้หัวกดชนิด P/36R: 36 mm ความเร็วหัวกด 2.0 มิลลิเมตรต่อวินาที ค่าที่ใช้วัด คือ hardness adhesiveness cohesiveness springiness gumminess และ chewiness โดยเตรียมตัวอย่างลูกชิ้นสูตรที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดที่อุณหภูมิห้องนำไปวัดค่า เนื้อสัมผัส พบว่า ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับสูตรที่มีการเติมแป้งโมดิฟายด์ สตาร์ช กับແหัวสดปั่นแช่ แช็งร้อยละ 2:10 เนื่องจากลักษณะเนื้อสัมผัสมีความนุ่ม ไม่แข็งมากจนเกิน ประกอบกับปริมาณแป้งโมดิฟายด์สตาร์ช และปริมาณແหัวสดปั่นแช่แช็ง มีปริมาณไม่มาก ทำให้ลูกชิ้นไม่แข็ง และกระด้าง เมื่อเทียบกับสูตรอื่น พบว่า ยังมีปริมาณแป้ง โมดิฟายด์สตาร์ช และเนื้อແหัวสดปั่นแช่แช็งในปริมาณเพิ่มขึ้น จะทำให้เนื้อสัมผัสของลูกชิ้นแข็ง เหนียว มากขึ้น ตามลำดับ ผลการทดสอบค่าความสว่างสีของ ลูกชิ้นหมูสูตร A2 พบว่า ปริมาณແหัวสุกหั่นหยาบส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีค่าความสว่าง(L*) ค่าสีแดง (a*) และค่าสีเหลือง (b*) 65.70+1075, -0.55+0.18, 11.47+0.53 ตามลำดับ จากการคำนวณคุณค่าทางโภชนาการลูกชิ้นหมูผสมແหัวสุกหั่นหยาบ 30 กรัม พบว่า มีปริมาณคาร์โบไฮเดรต 10.34 กรัม โปรตีน 10.28 กรัม ไขมัน 2.97 กรัม และพลังงาน 73.21 กิโลแคลอรี รวมถึงมีใยอาหาร 4.38 กรัม

คำสำคัญ : แห้ว โมดิฟายด์สตาร์ช ลูกชิ้นหมู

นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ด้านอาหารจากว่านหางจระเข้เพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑัย เดชสังกรานนท์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

ว่านหางจระเข้สายพันธุ์ *Aloe barbadensis* Mill. จากฟาร์มหอมขจร มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีองค์ประกอบหลัก คือ ความชื้น และประกอบด้วยสารประกอบฟีนอลิก ฟลาโวนอยด์ และสารอะโลอิน การเตรียมอนุภาคนาโนว่านหางจระเข้ด้วยวิธีการแขวนลอย พบว่า ภายใต้สภาวะที่เหมาะสมอนุภาคนาโนว่านหางจระเข้ อบแห้งมีขนาดเฉลี่ยเล็กสุดเท่ากับ 13,040.25 nm และพบว่า การทำแห้งอนุภาคนาโนว่านหางจระเข้โดยวิธี เอนแคปซูเลชันร่วมกับการทำแห้งแห้งแบบ โฟมแมทซาร์ก้อโฟมที่เหมาะสม คือ egg albumin โดยอนุภาคนาโนว่านหางจระเข้สามารถส่งเสริมการเจริญของ *Lactobacillus plantarum* TISTR 1463 ได้ดีกว่า *L. casei* TISTR 1465 และมีความคงตัวที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 4 เดือน สารสกัดหยาบจากเปลือกว่านหางจระเข้ที่ใช้เอทานอลเป็นตัวทำละลายสามารถยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ก่อโรค ได้ดีกว่าสารสกัดที่ใช้เฮกเซนเป็นตัวทำละลาย และมีประสิทธิภาพในการยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมบวก ได้ดีกว่าแกรมลบ โดยฟิล์มชีวภาพที่เติมสารสกัดหยาบจากเปลือกว่านหางจระเข้ในปริมาณที่เหมาะสมมีลักษณะ โปร่งแสง มีสีเหลืองอมน้ำตาล และมีคุณสมบัติที่ดีในการประยุกต์ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์อาหาร โดยการเก็บรักษาฟิล์มชีวภาพนาน 40 วัน ไม่ส่งผลกระทบต่อความหนา และการละลายน้ำของฟิล์มชีวภาพ แต่ส่งผลให้อัตราการซึมผ่านของไอน้ำ อัตราการซึมผ่านของก๊าซออกซิเจน และดัชนีการต้านจุลินทรีย์ลดลง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม เยลลี่ว่านหางจระเข้ผสมน้ำผลไม้ พบว่า สูตรที่เหมาะสมประกอบด้วย คาราจีแนน ผงบุก กรดซิตริก กรดมาลิก น้ำอุ่นขาวเข้มข้น น้ำว่านหางจระเข้ และใช้ซูคราโลสร่วมกับน้ำตาลทรายในอัตราส่วน 1 : 1 เป็นสารให้ความหวาน โดยเยลลี่ที่พัฒนาได้มีพลังงานทั้งหมด เท่ากับ 59.72 Kcal/ 100 g และพลังงานจากไขมัน เท่ากับ 0 Kcal/ 100 g มีองค์ประกอบหลัก คือ ความชื้น และประกอบด้วยสารอะโลอิน ฟีนอลิก ฟลาโวนอยด์ และมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ โดยเยลลี่ที่บรรจุในซองอลูมิเนียมพอยล์ สามารถเก็บรักษาได้นานถึง 4 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

คำสำคัญ : ว่านหางจระเข้ อนุภาคนาโน ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพ ฟลอมชีวภาพ เครื่องดื่มเยลลี่

การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลังงานต่ำจากแยมวุ้นหางจระเข้เพื่อเพิ่มมูลค่าอาหาร

นักวิจัย : นางสาวจิตรวดี ตั้งหิรัญรัตน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางเคมีและฤทธิ์ทางชีวภาพของวุ้นหางจระเข้ เพื่อนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์พลังงานต่ำจากแยมวุ้นหางจระเข้ โดยศึกษาองค์ประกอบทางเคมี ปริมาณฟีนอลิกรวม ปริมาณฟลาโวนอยด์รวม และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระทดสอบด้วยวิธี DPPH ABTS⁺ และFRAP พบว่า เนื้อวุ้นหางจระเข้มีปริมาณความชื้นมากที่สุด รองลงมา คือ คาร์โบไฮเดรต โยอาหารทั้งหมด แฉ่ำ โปรตีน และไขมัน มีปริมาณวิตามินซีมากที่สุด รวมถึงมีปริมาณ แร่ธาตุแมกนีเซียมมากที่สุด ไม่พบการปนเปื้อนโลหะหนัก นอกจากนี้ ปริมาณฟีนอลิกรวม ปริมาณฟลาโวนอยด์รวม ค่า IC₅₀ ต่อ DPPH ค่า IC₅₀ ต่อ ABTS⁺ และค่า FRAP มีค่าเท่ากับ 4.51±0.09 mg GAE/100 g extract, 3.40±0.09 mg QE/100 g extract, 1.21±0.02 g/ml, 1.32±0.05 g/ml และ 24.82±0.24 mg TE/100 g extract ตามลำดับ การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลังงานต่ำจากแยมวุ้นหางจระเข้ ทดสอบการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส พบว่า แยมวุ้นหางจระเข้สูตร 2 (สารให้ความหวานแทนน้ำตาล : น้ำตาล เท่ากับ 25 : 75) มีค่าคะแนนความชอบโดยรวมมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ทดสอบคุณสมบัติทางเคมี ทางกายภาพของแยมวุ้นหางจระเข้สูตร 2 ศึกษาระยะเวลาการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30±2 องศาเซลเซียส พบว่า ค่าความเป็นกรดต่าง ปริมาณกรดทั้งหมด และปริมาณน้ำตาลทั้งหมดมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) และไม่พบการปนเปื้อนโลหะหนัก ส่วนคุณสมบัติ ทางกายภาพพบว่า ค่าสี L* มีค่าแตกต่างกัน เช่นเดียวกับค่าวอเตอร์-แอกติวิตี ความหนืด และค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ไม่พบการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ การวิเคราะห์ค่าพลังงาน และค่าพลังงานจากไขมันของแยมวุ้นหางจระเข้สูตร 2 เท่ากับ 268.47±0.03 และ 1.35±0.01 kcal/100 g ตามลำดับ ซึ่งมีค่าพลังงานที่ต่ำกว่าสูตรพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม พลังงานที่ลดลงเกิดจากการใช้สารทดแทนความหวานซูคราโลสซึ่งให้พลังงานต่ำ สามารถนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารพลังงานต่ำเพื่อเป็นตัวเลือกในการบริโภคและพัฒนาในระดับกิ่งอุตสาหกรรมได้

คำสำคัญ : วุ้นหางจระเข้ แยมพลังงานต่ำ สารต้านอนุมูลอิสระ

นวัตกรรมอาหารฟังก์ชันมูลค่าสูง: ชูปังสำเร็จรูปประเทศไทยสำหรับผู้สูงอายุ

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิทยาภรณ์ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเตรียมไฟเบอร์ธรรมชาติชนิดเสริมวิตามินและแร่ธาตุ โดยใช้กากรำข้าวจากชุมชนเกษตรอินทรีย์ เริ่มจากนำกากรำข้าวมากำจัดคาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมันบางส่วน ออกโดยใช้กระบวนการไฮโดรเทอร์มอลด้วยอัตราส่วน กากรำข้าว : น้ำกลั่น เป็น 1 : 8 โดยน้ำหนัก ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 120 นาที ได้ไฟเบอร์จากกากรำข้าว ร้อยละ 10 โดยน้ำหนัก ผลการเตรียมไฟเบอร์เสริมวิตามินและแร่ธาตุ ได้ไฟเบอร์ธรรมชาติชนิดเสริมวิตามินและแร่ธาตุ 3 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ไฟเบอร์ธรรมชาติเสริมวิตามินบี 12 ปริมาณ 1.63 – 1.70 mg/g ไฟเบอร์ธรรมชาติเสริมธาตุเหล็ก ปริมาณ 3.23 – 3.40 mg/g และไฟเบอร์ธรรมชาติเสริมแคลเซียม ปริมาณ 29.40 – 30.30 mg/g 2. เพื่อผลิตไกลโคสฟิงโกลิพิด ไมโครอิมัลชันจากรำข้าว ที่เติมวิตามินบี 1 บี 2 บี 12 และโฟเลต ผลการสกัดไกลโคสฟิงโกลิพิดจากรำข้าว ได้สารสกัดร้อยละ 20.65 นำมาเตรียมอิมัลชันร่วมกับ Polysorbate 80 และเติมวิตามิน บี 1 บี 2 บี 12 และโฟเลต รวม 100 ppm พบว่า อนุภาคของอิมัลชันมีขนาด 74.4 – 78.1 nm แล้วทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งจะได้อิมัลชันผงละเอียดสีเหลืองอ่อน ไม่มีกลิ่น กระจายตัวในน้ำได้ดี เมื่อทดสอบการทนต่อสภาวะในระบบย่อยอาหารจำลอง พบว่า อิมัลชันมีการปลดปล่อยวิตามินทุกชนิดได้มากกว่า ร้อยละ 80 3. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชูปังสำเร็จรูปที่มีรสชาติแบบไทย ได้แก่ ชูปังแกงเลียง ชูปังต้มข่าไก่ และชูปังต้มยำ กระบวนการผลิตที่เหมาะสม คือ การทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง ผลจากการเติมส่วนผสมเสริมวิตามินและแร่ธาตุ 2 ชนิด ได้แก่ 1) ไฟเบอร์ดูดซับวิตามิน บี 12 ธาตุเหล็ก และแคลเซียม 2) อิมัลชันผงห่อหุ้มด้วยวิตามิน บี 1 วิตามิน บี 2 วิตามิน บี 12 และโฟเลต พบว่า ชูปังสำเร็จรูปที่เติมส่วนผสมเสริมวิตามินและแร่ธาตุมีคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น ผลการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคที่มีต่อชูปังสำเร็จรูปทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคมากกว่า ร้อยละ 85 ให้การยอมรับผลิตภัณฑ์และผู้บริโภคมากกว่า ร้อยละ 80 ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ถ้ามีการวางจำหน่ายในท้องตลาด ดังนั้น อาหารฟังก์ชัน: ชูปังสำเร็จรูปประเทศไทยจึงเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการผู้บริโภควัยสูงอายุ และผู้รักสุขภาพได้

คำสำคัญ : ไฟเบอร์ธรรมชาติ ไกลโคสฟิงโกลิพิด ไมโครอิมัลชัน ชูปังสำเร็จรูป อาหารฟังก์ชัน

นวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันขนมขบเคี้ยวแบบแห้งปลอดกลูเตน เสริมไลโคปีน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรนุช ฉายศิริโชติ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาอาหารฟังก์ชันที่ปลอดภัยกับผู้แพ้กลูเตน และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพด้วยสารไลโคปีนจากธรรมชาติ โดยทีมวิจัยประสบความสำเร็จในการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างของไลโคปีนให้เป็นไลโคปีนอะไมโลสอินคลูชันคอมเพล็กซ์ ที่สามารถเก็บรักษาสารไลโคปีนธรรมชาติให้คงอยู่ในผลิตภัณฑ์ และคงฤทธิ์ทางชีวภาพได้ยาวนานขึ้น ทั้งยังสามารถละลายน้ำได้ดีขึ้น ทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย จึงได้นำไลโคปีนคอมเพล็กซ์มาใช้เป็นส่วนประกอบฟังก์ชันร่วมกับการปรับปรุงสูตรแป้งปลอดกลูเตน และนำมาใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันขนมขบเคี้ยวแบบแห้งปลอดกลูเตนเสริมไลโคปีนอะไมโลสคอมเพล็กซ์ โดยใช้ฟักข้าวเป็นวัตถุดิบเพื่อพัฒนาเทคนิคการสังเคราะห์ไลโคปีนอะไมโลสคอมเพล็กซ์ พบว่า เมื่อทำการพัฒนาสูตรขนมขบเคี้ยวแบบแห้งปลอดกลูเตนสามารถรักษาสารไลโคปีนในตัวอย่างอยู่ได้ โดยมีโครงสร้างทรานส์ไลโคปีนเป็นปริมาณไลโคปีนหลัก เป็นโครงสร้างที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์ของร่างกาย ซึ่งโดยทั่วไปไลโคปีนจะเสื่อมสภาพได้ง่ายด้วยอากาศและแสง จากการทดสอบสามารถพัฒนา สูตรขนมขบเคี้ยวแบบแห้งที่มีแป้งปลอดกลูเตนเสริมไลโคปีน ร้อยละ 3 เป็นสูตรที่เหมาะสมในเกณฑ์ชอบมากที่สุดผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 78 ($p < 0.05$) มีปริมาณไลโคปีนและเส้นใยหยาบสูงกว่าสูตรพื้นฐาน และไม่พบสารก่อภูมิแพ้

คำสำคัญ : ปลอดกลูเตน ขนมขบเคี้ยวแบบแห้ง ไลโคปีน ขนมอบสุขภาพ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนไฮโดรไลเซตจากกากเต้าหู้โดยการ ย่อยสลายด้วยเอนไซม์เพื่อเป็นส่วนประกอบอาหารฟังก์ชัน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตา พูเฒ่า และคณะ
สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

กากเต้าหู้หรือกากถั่วเหลืองเป็นผลพลอยได้ปริมาณมากที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงจากโรงงานผลิตเต้าหู้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนไฮโดรไลเซตจากกากถั่วเหลือง และนำไปประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันครบส่วนชนิดผงชงดื่ม ซึ่งพบว่า กากถั่วเหลืองต้องผ่านการอบแห้งที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เวลา 11 ชั่วโมง ด้วยเครื่องอบลมร้อนแบบถาด เพื่อลดปริมาณความชื้นโดยกากถั่วเหลืองอบแห้งมีปริมาณโปรตีน คาร์โบไฮเดรต และไขมัน อยู่ที่ 33.52, 30.86 และ 20.70 g/100 g ตามลำดับ หลังจากนั้นทำการศึกษาการย่อยด้วยเอนไซม์ Flavourzyme และ Alcalase โดยใช้ความเข้มข้นของเอนไซม์ ร้อยละ 0 – 7 และระยะเวลาในการย่อย 0 – 8 ชั่วโมง พบว่า เมื่อความเข้มข้นของเอนไซม์ และระยะเวลาการย่อยเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีปริมาณเกลือ ปริมาณผลผลิต ร้อยละของการย่อยสลาย (%DH) และประสิทธิภาพการต้านอนุมูลอิสระเพิ่มขึ้น ในด้านรสชม ผลิตภัณฑ์โปรตีนไฮโดรไลเซตที่ย่อยด้วยเอนไซม์ Flavourzyme มีระดับความขมที่ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการย่อยด้วยเอนไซม์ Alcalase โดยสภาวะที่เหมาะสมที่สุด ในการผลิตโปรตีนไฮโดรไลเซตจากกากถั่วเหลือง คือ ความเข้มข้นเอนไซม์ Flavourzyme ร้อยละ 3 ระยะเวลาในการย่อย 2 ชั่วโมง โปรตีนไฮโดรไลเซตที่ได้เป็นเปปไทด์ที่มีกรดอะมิโนอยู่ระหว่าง 7 – 33 กรดอะมิโน โดยมีกรดอะมิโนจำเป็นครบทุกชนิด ผลิตภัณฑ์มีค่าการละลายสูง อยู่ที่ร้อยละ 84.07-85.08 และสามารถเก็บรักษาได้อย่างน้อย 8 เดือน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันครบส่วนชนิดผงชงดื่ม พบว่า โปรตีนไฮโดรไลเซตสามารถเติมลงในผลิตภัณฑ์ได้ที่ ร้อยละ 5 – 10 โดยได้รับคะแนนความชอบในทุกคุณลักษณะ อยู่ในเกณฑ์ชอบมากถึงชอบมากที่สุด

คำสำคัญ : โปรตีนไฮโดรไลเซต กากถั่วเหลือง ไอโซฟลาโวน อาหารฟังก์ชัน

นวัตกรรมอาหารสุขภาพจากผักใบเขียวของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญาภัสก์ ปิ่นแก้ว และคณะ
สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

แคลเซียมเป็นแร่ธาตุที่ร่างกายต้องการในปริมาณมาก อยู่ที่ 800 – 1,000 mg ต่อวัน เนื่องด้วยเป็นส่วนประกอบของกระดูกและฟัน ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์เสริมแคลเซียมอยู่มากมาย แต่เป็นแคลเซียมที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมี ซึ่งมีข้อเสีย คือดูดซึมได้ต่ำและบางตัวมีการละลายและการแตกตัวไม่ดี อย่างไรก็ตามในพืชตามธรรมชาติ โดยเฉพาะผักใบเขียว ได้แก่ โหระพา คื่นช่าย และกวางตุ้ง เป็นผักที่มีแคลเซียมสูงถึงปานกลาง ถึงแม้ปริมาณแคลเซียมต่อกรัมจะน้อย แต่มีการละลายและการดูดซึมดีกว่าแคลเซียมสังเคราะห์ ดังนั้นผักใบเขียวที่มีแคลเซียมสูงจึงสามารถนำมาเพิ่มมูลค่าโดยพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชันที่มีแคลเซียมสูงได้ เมื่อนำผักคะน้า กวางตุ้ง และโหระพามาวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ พบว่า ผักทั้ง 3 ชนิด มีปริมาณแคลเซียม 202.75 – 159.55 mg ต่อผักสด 100 g เมื่อนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์พาสต้าผักใบเขียวแคลเซียมสูง สูตรที่ดีที่สุดมีส่วนประกอบหลักเป็น แป้งข้าวกล้อง ร้อยละ 52.25 และผักใบเขียว ร้อยละ 19.60 ผลิตภัณฑ์ผักแผ่นกรอบเสริมแคลเซียมผสมข้าวไรซ์เบอร์รี่ มีแร่ธาตุแคลเซียมมากกว่า 200 mg และเส้นใยอาหารที่ประมาณร้อยละ 7.00 และเป็นแหล่งของแอนโทไซยานิน และผลิตภัณฑ์ผักผงโรยข้าวเสริมแคลเซียม ที่ได้จากกระบวนการสกัดด้วยวิธีทางเคมีมีปริมาณแคลเซียมสูงขึ้น ร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับผักผงอบแห้ง

คำสำคัญ : นวัตกรรมอาหารสุขภาพ ผักใบเขียว แคลเซียม

การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร: ชาสมุนไพรเพื่อสุขภาพ จากช่อดอกและใบมะม่วง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัลภ์ เรืองช่วย ผู้ประกาย และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสำรวจความต้องการของตลาดชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วงของผู้บริโภค 2. ศึกษากระบวนการผลิตชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วงในกระบวนการหมักที่แตกต่างกัน 3. ศึกษาผลของชนิดพันธุ์มะม่วงต่อคุณสมบัติของชาสมุนไพร ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมของกระบวนการทำชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วง 4. ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วง และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วง ผลการศึกษา พบว่าความต้องการของตลาดชาสมุนไพรจากช่อดอกและใบมะม่วงของผู้บริโภคผู้ที่ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 403 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.5) เคยบริโภคผลิตภัณฑ์ชา (ร้อยละ 71) เหตุผลในการบริโภคผลิตภัณฑ์ชาอันดับแรก คือ เพื่อความอร่อย (ร้อยละ 54.4) การพัฒนาชาสมุนไพรเพื่อสุขภาพจากช่อดอกและใบมะม่วง 3 สายพันธุ์ ได้แก่ ทวายเดือนเก้า เขียวสวย และน้ำดอกไม้ จากกระบวนการหมักชา 3 แบบ คือ ชาเขียว ชาอู่หลง และชาดำ โดยวิเคราะห์ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ได้แก่ DPPH FRAP ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมด และปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมด พบว่า กระบวนการหมักชาจากใบมะม่วงแบบชาเขียวมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระมากที่สุด และชาจากช่อดอกมะม่วงมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระมากกว่าชาจากใบมะม่วง ในภาพรวม พบว่า สายพันธุ์ทวายเดือนเก้ามีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระดีกว่าสายพันธุ์อื่น จากการประเมินทางประสาทสัมผัส พบว่า ค่าคะแนนความชอบเฉลี่ยของสี กลิ่น รสชาติ ความรู้สึกหลังกลืน และความชอบโดยรวมของชาเขียวจากใบมะม่วงมีค่ามากกว่าชาจากกระบวนการหมักแบบอื่น และพบว่า ชาจากช่อดอกมะม่วงมีค่าคะแนนการประเมินทางประสาทสัมผัสต่ำกว่าชาจากใบมะม่วง เนื่องจากมีรสขมเจืออยู่ค่อนข้างชัดเจน จากนั้นได้พัฒนาบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ชาเขียวจากใบมะม่วงพันธุ์ทวายเดือนเก้าโดยหลักการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำสำคัญ : ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ชาสมุนไพร ช่อดอกมะม่วง ใบมะม่วง

การพัฒนาและเสริมศักยภาพผลิตภัณฑ์ชาห้วป्लीและเสริมอตัลक्षणด้วยการออกแบบบรรจุภัณฑ์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อศพงษ์ อุประวรรณ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของสารสำคัญในส่วนประกอบของห้วป्ली 2. เพื่อศึกษากระบวนการที่เหมาะสมสำหรับการเตรียม และชงชาห้วป्ली 3. เพื่อพัฒนาสูตรชาห้วป्ली 4. เพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ คือ ผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 45 ปี สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา ที่แสดงในรูปค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติเชิงวิเคราะห์ ที่ทำการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's new multiple range test โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$) จากการวิเคราะห์สารสำคัญ ในห้วป्लीแต่ละส่วน พบว่า มีสาระสำคัญแตกต่างกันรวม 35 ชนิด และยังพบว่า ในแต่ละส่วนประกอบของห้วป्लीมีปริมาณและองค์ประกอบของสารออกฤทธิ์ชีวภาพ และความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระที่แตกต่างกัน โดยส่วนดอกมีปริมาณสูงที่สุด แต่พบว่า ส่วนประกอบที่พบแอนโทไซยานินมีเพียงส่วนกาบแดงเท่านั้น โดยมีฤทธิ์ยับยั้งในตริกออกไซด์ในเซลล์ ยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งลำไส้ได้ สามารถยับยั้ง (MIC) และทำลาย (MBC) เชื้อ E. coli จากข้อมูลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การบริโภคห้วป्लीเพื่อเป็นอาหารในทุกส่วนของห้วป्लीจะได้รับสารออกฤทธิ์ชีวภาพที่มีประโยชน์มากที่สุด นอกจากความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระที่ดีของห้วป्लीแล้วยังพบว่า ห้วป्लीมีฤทธิ์ด้านการอักเสบ ยับยั้งและทำลายเชื้อ E-coli และต้านเซลล์มะเร็งลำไส้ และการเตรียมชาห้วป्ली (แช่ในสารละลายกรดซิตริกที่เข้มข้น ร้อยละ 1) ก่อนอบแห้ง และการเติมกรดมาลิกลงในชา ร้อยละ 1 ของน้ำชา จะส่งผลให้น้ำชาได้รับสารต้านอนุมูลอิสระที่มากขึ้น และสามารถใช้น้ำชาเหล่านี้เป็นแนวทางในการพัฒนาและต่อยอดชาห้วป्लीให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ห้วป्ली ชาสมุนไพร สารออกฤทธิ์ชีวภาพ การออกแบบบรรจุภัณฑ์

นวัตกรรมผงนาโนซี-ไฟโคไซยานินจากสาหร่ายสไปรูลิน่าเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพิ่มภูมิคุ้มกัน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑัย์ เดชสังกรานนท์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

ซี-ไฟโคไซยานินจากสาหร่ายสไปรูลิน่า (*Spirulina* sp.) มีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระด้านการอักเสบ ด้านการเกาะกลุ่มของเกล็ดเลือด และกระตุ้นภูมิคุ้มกัน งานวิจัยนี้ได้นำส่วนสกัดซี-ไฟโคไซยานินมาเตรียมอนุภาคนาโนด้วยวิธีการแขวนลอย โดยใช้เครื่องปั่นของเหลวความเร็วสูง และเครื่องบดผสมภายใต้แรงดันสูง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดขนาดอนุภาคซี-ไฟโคไซยานิน 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ความเข้มข้นของซี-ไฟโคไซยานิน 2) ความเร็วในการปั่นด้วยเครื่อง High speed homogenizer 3) ระยะเวลาในการปั่นด้วยเครื่อง High speed homogenizer 4) ความดันในการพาสเจอร์เข้าเครื่อง High pressure homogenizer ผลการวิจัยพบว่า ความเข้มข้นของซี-ไฟโคไซยานินเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อขนาดอนุภาคซี-ไฟโคไซยานินมากที่สุด ภายใต้สภาวะการลดขนาดที่เหมาะสมสามารถเตรียมอนุภาคซี-ไฟโคไซยานินมีขนาดเล็กที่สุดเท่ากับ 94.17 nm เมื่อนำไปทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง พบว่า ผงนาโนซี-ไฟโคไซยานินที่เตรียมได้มีลักษณะเป็นผงละเอียดสีน้ำเงิน เมื่อนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงในช่วงอัลตราไวโอเล็ตและวิซิเบิล แล้วนำไปจำแนกอินฟราเรดสเปกตรัมพบเส้นกราฟและพีค ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของซี-ไฟโคไซยานิน ตามลำดับ โดยผงนาโนซี-ไฟโคไซยานินที่เตรียมได้มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระเพิ่มขึ้น 1.4 และ 1.3 เท่า เมื่อทดสอบด้วยวิธี DPPH และ ABTS ตามลำดับ และมีฤทธิ์การเกิด Phagocytosis เพิ่มขึ้น 1.2 เท่า การเตรียมอนุภาคนาโนซี-ไฟโคไซยานินภายใต้สภาวะที่ศึกษาไม่ทำให้ซี-ไฟโคไซยานินสูญเสียฤทธิ์กระตุ้นภูมิคุ้มกัน และพบว่า ผงนาโนซี-ไฟโคไซยานินที่เตรียมได้ไม่เป็นพิษต่อเซลล์ไฟโบรบลาสต์ในช่องปากมนุษย์ ผลการทดสอบความคงตัวนาน 4 เดือน พบว่า การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสสามารถชะลอการสลายตัวของซี-ไฟโคไซยานิน และฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระได้ดีกว่าที่อุณหภูมิห้อง โดยตลอดระยะเวลาการเก็บรักษาพบจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจำนวนยีสต์และราทั้งหมด < 10 (CFU/g)

คำสำคัญ : สาหร่ายสไปรูลิน่า ซี-ไฟโคไซยานิน อนุภาคนาโน อาหารเสริมเพิ่มภูมิคุ้มกัน

การเพิ่มมูลค่าข้าวปลอดภัยด้วยนวัตกรรมการผลิตเครื่องดื่ม โพรไบโอติก

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรัตน์ พจนพิศุทธิพงศ์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อคัดแยกแบคทีเรียโพรไบโอติกที่เจริญได้ดีในน้ำหมักจากข้าวปลอดภัย 2. เพื่อศึกษากรรมวิธีการผลิต และหาสภาวะที่เหมาะสมที่สุดในกระบวนการหมักน้ำข้าวปลอดภัย แบคทีเรียโพรไบโอติกเจริญได้ดีในน้ำหมักจากข้าวปลอดภัยมี 4 ไอโซเลต ได้แก่ Pla 8, Pla 12, Sai 5 และ Nae 4 เมื่อวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์บริเวณยีน 16S rRNA พบว่า ไอโซเลต Pla 8 มีความคล้ายคลึงกับ *Lactobacillus acidophilus* ร้อยละ 99 ไอโซเลต Pla 12 และ Nae 4 มีความคล้ายคลึงกับ *Lactobacillus plantarum* ร้อยละ 99 และ 98 ตามลำดับ ไอโซเลต Sai 5 มีความคล้ายคลึงกับ *Lactobacillus* spp. ร้อยละ 96 จากผลการวิเคราะห์นี้ได้คัดเลือก *Lactobacillus acidophilus* และ *Lactobacillus plantarum* เป็นหัวเชื้อในการหมักน้ำข้าว กรรมวิธีการผลิตใช้ข้าวปลอดภัยพันธุ์ไรซ์เบอร์รี่เป็นวัตถุดิบ ย่อยแป้งด้วยเอนไซม์แอลฟาอะไมเลส และกลูโคอะไมเลส จำนวนแบคทีเรียเริ่มต้น 1.5×10^8 cfu/ml ปริมาณร้อยละ 5 ต่อปริมาตร ค่าความเป็นกรดต่าง เริ่มต้น 6.5 หมักที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ได้เครื่องดื่มโพรไบโอติกที่มีปริมาณเซลล์ *L. acidophilus* และ *L. plantarum* เท่ากับ 10.79 ± 0.25 และ 10.38 ± 0.17 log cfu/ml ตามลำดับ หลังจากการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ปริมาณเซลล์ของ *L. acidophilus* และ *L. Plantarum* อยู่ที่ 6.6×10^6 และ 2.15×10^6 cfu/ml ผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มโพรไบโอติก กำหนดขั้นต่ำอยู่ที่ 10^6 cfu/ml

คำสำคัญ : ข้าวปลอดภัย แบคทีเรียแลกติก โพรไบโอติก

การพัฒนานาโนเซลลูโลสอิมัลชันยืดอายุผักผลไม้ และต้านจุลินทรีย์ที่สามารถบริโภคได้ จากวัสดุเหลือใช้ และพลพลอยได้จากกระบวนการผลิต เพื่อรักษาคุณภาพและลดการสูญเสียผลผลิต

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐบดี วิริยาวัฒน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานาโนเซลลูโลสอิมัลชันยืดอายุผักและผลไม้จากวัสดุเหลือใช้และพลพลอยได้จากกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม ได้แก่ เปลือกกุ้งต้ม ขานอ้อย และไขอ้อย โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จำนวน 5 ดำรับการทดลอง (3 ซ้ำ) ได้แก่ ดำรับการทดลองที่ 1 ไม่เคลือบนาโนเซลลูโลสอิมัลชัน ดำรับการทดลองที่ 2 เคลือบสารเชิงพาณิชย์ ดำรับการทดลองที่ 3 4 และ 5 เคลือบนาโนเซลลูโลสอิมัลชัน ความเข้มข้น ร้อยละ 6, 8 และ 10 ตามลำดับ วิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติแบบ T-test, F-test ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 จากการศึกษาในมะนาว ในดำรับการทดลองที่ 1 มีการสูญเสียน้ำหนักมากที่สุด ในดำรับการทดลองที่ 5 มีการสูญเสียน้ำหนักน้อยที่สุด และมีปริมาณน้ำคั้นมากที่สุด การศึกษาในมะม่วง ในดำรับการทดลองที่ 5 มีการสูญเสียน้ำหนักน้อยที่สุด มีค่าความหนาแน่นเนื้อมากที่สุด ส่วนการศึกษาหน่อไม้ฝรั่งในดำรับการทดลองที่ 1 มีการสูญเสียน้ำหนักมากที่สุด และดำรับการทดลองที่ 5 มีการสูญเสียน้ำหนักน้อยที่สุด จากการศึกษาสมบัติทางเคมีและกายภาพ พบว่า นาโนเซลลูโลสมีหมู่ฟังก์ชันที่ตรงกับลักษณะที่ต้องการ สารประกอบที่พบในไขอ้อย ได้แก่ สารกลุ่มไฟโตสเตอรอล และแอลกอฮอล์สายยาว สารกลุ่มโพลีโคซานอลนาโนเซลลูโลส มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 85 – 150 nm และความยาว 500 – 1000 nm มีค่าความหนืดเฉลี่ย 217.68 cP ค่าการเกาะติดพื้นผิวมากที่สุดที่ 5.089 g/cm² และการซึมผ่านของออกซิเจนผ่านแผ่นฟิล์มนาโนเซลลูโลสอิมัลชัน 2 ชั้นมีความเหมาะสมที่สุด ซึ่งมีการซึมผ่านของออกซิเจน 5.3 cc/m².day นาโนเซลลูโลสอิมัลชันจึงมีประสิทธิภาพและสมบัติที่เหมาะสมในการนำมาใช้เป็นสารเคลือบผิวผักและผลไม้ ลดอัตราการสูญเสียน้ำ และช่วยยืดอายุการเก็บรักษาผักและผลไม้

คำสำคัญ : นาโนเซลลูโลส นาโนเซลลูโลสอิมัลชัน

การยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจร้านอาหาร ไทยฮาลาล

นักวิจัย : ดร.สุชาดา คุ่มสลุด และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาต้นแบบผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารไทยฮาลาลที่มีศักยภาพด้านการจัดการธุรกิจ และสามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจได้ 2. เพื่อพัฒนาโมเดลการขยายผลการจัดการร้านอาหารไทยฮาลาลของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารไทยฮาลาล และผู้ประกอบการร้านอาหารไทยฮาลาล กลุ่มละจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นแบบเจาะจง และต้นแบบผู้ประกอบการธุรกิจอาหารไทยฮาลาลที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ จำนวน 2 ธุรกิจ มีการดำเนินการวิจัยแบบผสม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการระดมความคิดเห็นโดยใช้การประชุมกลุ่ม และการใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้กระบวนการในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า แนวทางพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจ ประกอบด้วย การวางแผนในการกำหนดหน้าที่ของพนักงานให้ชัดเจน มีการจัดสรรพนักงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และความต้องการแรงงานในแต่ละระยะ รวมถึงมีการฝึกอบรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามสถานการณ์ การวางแผนในการจัดการวัตถุดิบ จัดการการจัดซื้อ และสร้างความสัมพันธ์กับผู้ขาย ปัจจัย การผลิตและการควบคุมการผลิตให้ได้อาหารและบริการที่มีคุณภาพ การวางแผนในการประชาสัมพันธ์สื่อสารสร้างการรับรู้ถึงคุณภาพ ความสะอาด และมาตรฐานฮาลาลการสร้างเรื่องราวให้กับร้านอาหาร และการวางแผนในควบคุม จัดการการเงิน และการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของธุรกิจ เพื่อสร้างความสามารถในการจัดการการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีการพัฒนาโมเดลการขยายผลการจัดการร้านอาหารไทยฮาลาลของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คำสำคัญ : ศักยภาพทางธุรกิจ ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยฮาลาล

ต้นแบบระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งกึ่งก้ามกราม (*Macrobrachium rosenbergii*) มีชีวิตไม่ใช้น้ำสำหรับสหกรณ์ผู้เลี้ยงกุ้ง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล ชื่นสำราญ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงกึ่งก้ามกรามให้ก้าวข้ามอุปสรรคในช่วงของสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 เป็นการปฏิวัติระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งกึ่งก้ามกรามมีชีวิตเชิงพาณิชย์แบบดั้งเดิมที่ใช้น้ำไปสู่รูปแบบใหม่ของระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งกึ่งก้ามกรามมีชีวิตแบบไม่ใช้น้ำ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อพัฒนาต้นแบบระบบการขนส่งกึ่งก้ามกรามมีชีวิตแบบไม่ใช้น้ำสำหรับสหกรณ์ผู้เพาะเลี้ยงกึ่งก้ามกราม 2. เพื่อศึกษาห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของกึ่งก้ามกรามมีชีวิต 3. เพื่อวิเคราะห์ตัวแบบเชิงธุรกิจที่เหมาะสมของสหกรณ์ผู้เลี้ยงกึ่งก้ามกราม จากการศึกษา ออกแบบ และติดตั้งระบบลดอุณหภูมิน้ำเพื่อทำสลบกึ่งก้ามกราม ณ สมาคมผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไทย อ.บางแพะ จ.ราชบุรี กำลังการผลิต 500 กิโลกรัมต่อรอบ (จุดคุ้มทุน 200 กิโลกรัมต่อรอบ) เงื่อนไขที่เหมาะสมของการขนส่งกึ่งก้ามกรามมีชีวิตแบบไม่ใช้น้ำด้วยรถขนส่งห้องเย็นมีส่วนประกอบที่สำคัญใน 3 ขั้นตอน คือ 1) การทำสลบกึ่งก้ามกราม 2) บรรจุภัณฑ์บรรจุกึ่งก้ามกรามสลบ 3) การขนส่งกึ่งก้ามกรามโดยรถขนส่งห้องเย็น การแก้ปัญหาด้วยนวัตกรรมการขนส่งรูปแบบใหม่นี้ จะต้องดำเนินการควบคู่กับการยกระดับห่วงโซ่อุปทานกึ่งก้ามกรามทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ส่งผลให้งานวิจัยนี้มีแนวทางในการสร้างตัวแบบธุรกิจของผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานทุกระดับ โดยเริ่มจากการศึกษาห่วงโซ่อุปทาน (เดิม) ของกึ่งก้ามกราม พร้อมวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงของผู้ประกอบการในแต่ละภาคส่วนในห่วงโซ่อุปทานกึ่งก้ามกราม เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางการจัดการที่เหมาะสม ยกระดับองค์ความรู้ของเกษตรกร และผู้ประกอบการทุกภาคส่วนเป็นอย่างดี

คำสำคัญ : กึ่งก้ามกราม ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งกึ่งก้ามกรามมีชีวิตแบบไม่ใช้น้ำ กุ้งเป็น

ต้นแบบนวัตกรรมการผลิตพืชในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้งตามแนวทาง เกษตรปลอดภัยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ สินวรรณ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมการผลิตพืชในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้งตามแนวทางเกษตรปลอดภัย ได้แก่ นวัตกรรมการปรับปรุงพันธุ์ข้าวทนแล้ง นวัตกรรมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR และสารปรับปรุงดินจากวัสดุเหลือทิ้งในชุมชน นำไปใช้ร่วมกับระบบน้ำหยด เพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวและเมลอน นวัตกรรมจัดการปริมาณและคุณภาพน้ำในโรงเรือนปลูกมะเขือเทศ โดยใช้คลื่นแสงเสริม 2. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตและการใช้ต้นแบบนวัตกรรมการผลิตพืชในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้งตามแนวทางเกษตรปลอดภัยผลการวิจัย มีดังนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมจำนวนทั้งสิ้น 262 คน เป็นชายจำนวน 174 คน (ร้อยละ 66.41) และเป็นหญิง จำนวน 189 คน (ร้อยละ 72.14) ในส่วนของคะแนนในการทำแบบทดสอบความรู้ของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการต้นแบบนวัตกรรมการผลิตพืชในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้งตามแนวทางเกษตรปลอดภัยในเขตภาคกลาง จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถทำได้ 10 คะแนน จำนวน 138 คน (ร้อยละ 52.67) ส่วนการประเมินความรู้ความเข้าใจเล่มคู่มือในส่วนระดับมาก โดยมีเนื้อหาที่มีความสอดคล้องและตรงประเด็น จำนวน 180 คน (ร้อยละ 68.70) ขนาดอักษรมีความเหมาะสม จำนวน 202 คน (ร้อยละ 77.10) การศึกษานำไปสู่การพัฒนาทักษะและวิธีการ จำนวน 260 คน (ร้อยละ 99.24) ได้รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากการอ่านเล่มคู่มืออบรม จำนวน 190 คน (ร้อยละ 72.52) และการศึกษาเล่มคู่มือมีความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้ จำนวน 183 คน (ร้อยละ 69.85) ผลประเมินความรู้ความเข้าใจต่อการสาธิตวิธีการ สูงสุดในแต่ละหัวข้อ ได้แก่ โดยผลการประเมินคะแนนระดับ 5 (มากที่สุด) ในประเด็นการสาธิต ผู้เข้าร่วมการอบรมมีความเข้าใจสามารถนำขั้นตอนไปปรับใช้ได้ จำนวน 117 คน (ร้อยละ 44.66) อุปกรณ์และเอกสารประกอบการสาธิต มีความเหมาะสมและเพียงพอ จำนวน 211 คน (ร้อยละ 80.53)

คำสำคัญ : ต้นแบบนวัตกรรม ภาวะภัยแล้ง เกษตรปลอดภัย

การจัดการปริมาณและคุณภาพน้ำในโรงเรือนที่เหมาะสมรวมกับการจัดช่วงคลื่นแสงต่างๆ เพื่อยกระดับผลผลิตพืชโรงเรือนในพื้นที่ภาคกลางในภาวะภัยแล้ง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สินวรรณ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาคลื่นแสงเสริมที่เหมาะสมกับการเติบโตและผลผลิตมะเขือเทศในโรงเรือน 2. วิเคราะห์ต้นทุน-รายได้ของการใช้เทคโนโลยีคลื่นแสงเสริมที่เหมาะสมในการเพิ่มผลผลิตมะเขือเทศในโรงเรือน 3. เพื่อส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศในโรงเรือนโดยใช้คลื่นแสงเสริมที่เหมาะสมไปยังวิสาหกิจชุมชนอื่นๆ ในพื้นที่เป้าหมาย และ 4. ลดปริมาณการใช้น้ำในโรงเรือนลงร้อยละ 20 โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างใน ส่วนที่ 1 คือ การพัฒนาสารปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนเข้าระบบน้ำหยดในโรงเรือน ออกแบบการทดลองแบบ CRD จำนวน 8 ตำรับการทดลอง ส่วนที่ 2 การพัฒนาแสงเสริมในการปลูกมะเขือเทศในโรงเรือน โดยออกแบบการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ; RCBD Split Plot โดยแบ่ง Main Plot เป็นชนิดของการให้แสง และ Subplot เป็นแบบความเข้มแสงที่ระดับ 150 และ 200 $\mu\text{mol}^{-1}\text{s}^{-2}$ โดยแต่ละแถว Main Plot ได้แก่ A B C D และควบคุม โดยให้แสงเสริมในช่วง 18.00 -22.00 น. ทุกวัน ผลการวิจัยมีดังนี้ในส่วนที่ 1 การพัฒนาสารปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนเข้าระบบน้ำหยด พบว่า สารที่พัฒนาขึ้นในทุกตำรับการทดลองสามารถบำบัดคุณภาพน้ำได้ดี โดยในส่วนตำรับการทดลองที่ 4 (ซีโอไลท์ชนิดผง 1 กรัม + ไทเทเนียม 0.01 กรัม + ไคโตซานผง 0.03 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร) สามารถทำให้ค่าเฉลี่ยต่ำได้แก่ BOD เท่ากับ 3.37 mg/L ค่าฟอสฟอรัส เท่ากับ 0.001 mg/L และค่าการนำไฟฟ้า เท่ากับ 1,224.33 $\mu\text{S}/\text{cm}$ ส่วนที่ 2 ในการพัฒนาคลื่นแสงเสริมต่อมะเขือเทศในโรงเรือน โดยการให้คลื่นแสงเสริมระหว่างสีแดงและสีน้ำเงิน อัตรา 1:1 ที่ความเข้มแสง 200 $\mu\text{mol}^{-1}\text{s}^{-2}$ ร่วมกับแสงสีขาวที่ 3000 K ซึ่งทำให้มะเขือเทศในโรงเรือนตอบสนองในรูปแบบการเติบโตได้ดีทั้งน้ำหนักต้น ผลผลิต ความหวาน รวมถึงสามารถประหยัดน้ำจากการเพาะปลูกถึงร้อยละ 33.33

คำสำคัญ : การจัดการน้ำ ช่วงคลื่นแสง โรงเรือน

การพัฒนาต้นแบบปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR และสารปรับปรุงดิน จากวัสดุเหลือทิ้งในชุมชน ร่วมกับระบบน้ำหยด เพื่อส่งเสริมคุณภาพดินปลูก และ ยกระดับผลผลิตพืชเศรษฐกิจในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐบดี วิริยวัฒน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR สูตรที่เหมาะสมร่วมกับระบบน้ำหยด โดยคัดแยกแบคทีเรีย PGPR ในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเจริญของพืชนำมาพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR เพื่อส่งเสริมคุณภาพดินปลูกเพื่อยกระดับผลผลิตเมล่อนและข้าว ในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง จังหวัดสุพรรณบุรี ตามหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) เพื่อเป็นต้นแบบของชุมชน โดยเก็บแบคทีเรียรอบรากพืช นำมาคัดแยกแบคทีเรียที่เป็นประโยชน์มาใช้ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ โดยทำการทดลองที่ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จำนวน 3 ซ้ำ วิเคราะห์ผลโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติแบบ F-test ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ผลการวิจัย พบว่า ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR ที่ใส่น้ำหมักมูลไส้เดือน 2 ลิตร เป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมที่สุดที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเมล่อนพันธุ์ออเร้นจ์แมน โดยแสดงค่าเฉลี่ยความกว้างใบ ค่าเฉลี่ยความยาวใบ ค่าเฉลี่ยจำนวนใบค่าเฉลี่ยเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้น ค่าเฉลี่ยขนาดผล ค่าเฉลี่ยน้ำหนักผลและค่าเฉลี่ยความหวาน มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของปุ๋ยอินทรีย์ - ชีวภาพ PGPR ต่อการเจริญของข้าว พบว่า ข้าวที่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ - ชีวภาพ PGPR ตำรับที่ 2 มีน้ำหนักเมล็ดข้าวมากที่สุด 226.32 กิโลกรัม/ไร่ รองลงมาได้แก่ ข้าวที่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ - ชีวภาพ PGPR ตำรับที่ 1 มีน้ำหนักเมล็ดข้าวเท่ากับ 120.21 กิโลกรัม/ไร่ และข้าวที่ใส่ปุ๋ยเคมีตำรับที่ 3 มีน้ำหนักเมล็ดข้าวน้อยที่สุด เท่ากับ 103.55 กิโลกรัม/ไร่

คำสำคัญ : ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR ระบบน้ำหยด

การถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR จากวัสดุเหลือทิ้งในชุมชนร่วมกับระบบน้ำหยด เพื่อยกระดับผลผลิตเมลอนในโรงเรือน ในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐบดี วิริยาวัฒน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR จากวัสดุเหลือทิ้งในชุมชนร่วมกับระบบน้ำหยด สำหรับการผลิตเมลอนในโรงเรือนให้แก่เกษตรกร ในพื้นที่ประสบภาวะภัยแล้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อลดต้นทุนค่าปุ๋ยเคมีในการปลูกเมลอนของเกษตรกร โดยจัดการอบรมให้แก่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างผู้ปลูกเมลอน บ้านหนองคาง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน โดยถ่ายทอดความรู้ในเชิงทฤษฎี ได้แก่ การสาธิตวิธีการหมักปุ๋ย การใช้ปุ๋ยร่วมกับระบบน้ำหยด และทำการวัดความรู้และประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า ก่อนการอบรม เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.33 มีความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยีในระดับปานกลาง ภายหลังจากอบรม เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.00 มีความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยีในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เข้าร่วมการอบรมมีความรู้เพิ่มมากขึ้น ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ ความเข้าใจต่อแบบทดสอบก่อนและหลังได้รับการอบรม โดยใช้สถิติแบบ Paired - Sample T - Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01 พบว่า เกษตรกรมีความรู้มากขึ้นหลังการอบรม และจากการติดตามผล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.33 มีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก โดยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ในการประกอบอาชีพมากที่สุด ร้อยละ 55.00 รองลงมา นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 19.00 นำความรู้ไปเผยแพร่ต่อผู้อื่น ร้อยละ 11.66 และเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 สามารถลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ยเคมีได้

คำสำคัญ : ปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ PGPR การถ่ายทอดเทคโนโลยี เมลอน

นวัตกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในการฟื้นฟูดินเค็มด้วยไบโอชาร์จากกากกาแฟเพื่อส่งเสริมผลผลิต และเพิ่มมูลค่าการปลูกแคนตาลูปในพื้นที่ดินเค็มจังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : นายมณฑล สุวรรณประภา และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแนวทางการผลิตไบโอชาร์จากกากกาแฟสำหรับเป็นวัสดุดูดซับไอออนของเกลือรูปแบบต่าง ๆ 2. เพื่อศึกษาศักยภาพของไบโอชาร์จากกากกาแฟ และวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรในการฟื้นฟูดินเค็มสำหรับปลูกแคนตาลูปของจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัย พบว่า การผลิตไบโอชาร์ด้วยวิธีไพโรไลซิส (Pyrolysis) ที่ระดับอุณหภูมิต่าง ๆ ส่งผลที่แตกต่างกันต่อประสิทธิภาพการดูดซับไอออนของเกลือ โดยไบโอชาร์ที่ผลิตด้วยวิธีไพโรไลซิสที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส มีประสิทธิภาพในการดูดซับดีที่สุดในร้อยละ 8.28 ของปริมาณไอออนของเกลือทั้งหมด ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดูดซับไอออนของเกลือของไบโอชาร์จากกากกาแฟกับวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร พบว่า ไบโอชาร์ที่มีประสิทธิภาพในการดูดซับไอออนของเกลือมากที่สุด คือ ไบโอชาร์จากต้นข้าวโพด รองลงมาคือ ไบโอชาร์จากฟางข้าว กากกาแฟ และแกลบ ตามลำดับ จากศึกษาศักยภาพของไบโอชาร์ในการฟื้นฟูดินเค็ม (ระดับความเค็ม 6 dS/m) จากกากกาแฟ (Cf) และไบโอชาร์จากต้นข้าวโพด (Cr) ในระดับแปลงทดลองที่ระยะการปลูก 30 วัน พบว่าการเจริญเติบโตของแคนตาลูปในส่วนของความยาวเถา และเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นมีค่าใกล้เคียงกัน ในส่วนของความยาวใบตำรับการทดลอง Cr มีค่ามากกว่า Cf อย่างไรก็ตาม การใส่ไบโอชาร์ช่วยให้แคนตาลูปมีการเจริญเติบโตมากกว่าชุดควบคุม(B) เนื่องจากไบโอชาร์ทั้ง 2 ชนิดมีปริมาณธาตุอาหารพืช ได้แก่ Na K Mg Ca โดยปริมาณ K ในไบโอชาร์จากต้นข้าวโพด (2,460 mg/L) มีปริมาณมากกว่าไบโอชาร์จากกากกาแฟ (784.627 mg/L)

คำสำคัญ : เศรษฐกิจหมุนเวียน ดินเค็ม ไบโอชาร์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัวเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็มด้วยเทคโนโลยีนาโนชีวภาพต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการย่อยสลายสารอินทรีย์และธาตุอาหาร ในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นข้าวในสภาวะดินเค็มของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : นายรุ่งเกียรติ ยิ่งเจริญรุ่งโรจน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาชนิดของจุลินทรีย์ในดินที่มีความสามารถในการทนสภาวะดินเค็ม และประสิทธิภาพต่อการย่อยสลายสารอินทรีย์ และเพิ่มธาตุอาหาร (N P และ K) ที่สภาวะดินเค็มต่าง ๆ และพัฒนาผลิตภัณฑ์หัวเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็มด้วยเทคโนโลยีนาโนชีวภาพ ทั้งนี้ ผลการศึกษาหาชนิดของเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็ม โดยการสุ่มคัดเลือกตัวอย่างดินเค็มในพื้นที่การเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี 4 พื้นที่ พบว่า มีจุลินทรีย์ 3 ไอโซเลต ที่สามารถเจริญเติบโตได้ในดินที่ระดับความเค็มถึง 75 mM และเมื่อจำแนกโดยเทคนิค PCR พบว่า เป็นแบคทีเรีย 2 สายพันธุ์ คือ *Bacillus megaterium* และ *Bacillus cereus* เมื่อทดสอบถึงประสิทธิภาพในการย่อยสลายสารอินทรีย์ และเพิ่มธาตุอาหารที่สภาวะดินเค็มที่แตกต่างกัน โดยผสมกับดินที่ผสมวัสดุ 3 ชนิด ได้แก่ ฟางข้าว ปุ๋ยคอก และแกลบ แปรผันระดับความเค็ม 3 ความเข้มข้น ได้แก่ 10 25 และ 50 mM ที่ระยะเวลา 7 14 21 และ 28 วัน พบว่า *Bacillus megaterium* มีประสิทธิภาพสูงกว่า *Bacillus cereus* ในทุกระดับความเค็มทั้งหมด โดยพบว่า ระยะเวลา 21 วัน จะมีประสิทธิภาพสูงที่สุด ทั้งนี้ผลการพัฒนาตำรับผลิตภัณฑ์หัวเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็ม โดยตั้งตำรับออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ น้ำ ผง และก้อน แยกออกเป็น 9 ตำรับทดสอบ และทำการทดสอบในแปลงทดลองต้นกล้าข้าวกับดินที่มีสภาวะเค็ม เป็นระยะเวลา 90 วัน แปรผันสัดส่วน และปริมาณการเติมผลิตภัณฑ์หัวเชื้อที่ระดับต่าง ๆ เปรียบเทียบกับชุดควบคุม (ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์) และปุ๋ยเคมี พบว่า ตำรับที่ 3 คือ ผลิตภัณฑ์หัวเชื้อประเภทน้ำ (ผสมกากน้ำตาล) ที่มีหัวเชื้อแบคทีเรียผสมระหว่าง *Bacillus megaterium* และ *Bacillus cereus* สามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นข้าวในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยความยาวรากเท่ากับ 26.94 เซนติเมตร ความสูงเท่ากับ 62.04 เซนติเมตร และความยาวเท่ากับ 5.96 มิลลิเมตร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งหมด (Sig.=0.000) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

คำสำคัญ : ผลิตภัณฑ์หัวเชื้อจุลินทรีย์ทนเค็ม เทคโนโลยีนาโนชีวภาพ การย่อยสลายสารอินทรีย์

การคัดเลือกศักยภาพของแบคทีเรียในดินจาวปลวกและลำไส้ปลวก เพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีสุดา สมัยใหม่ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อคัดเลือกแบคทีเรียจากจาวปลวก และลำไส้ปลวกไอโซเลต BGJS 4-2, BTNASP 5-2, BTNACMC 5-3 และBTNA 5-1 ที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดด้านการผลิต Indole-3-acetic acid และSiderophore การละลาย Phosphate และการยับยั้งเชื้อรา *Phythium parasitica* ตามลำดับ 2. เพื่อจัดจำแนกชนิดของแบคทีเรียโดยใช้การวิเคราะห์ลำดับเบสของยีนบริเวณ 16s rRNA ผลการวิจัย พบว่า ไอโซเลต BGJS 4-2, BTNA 5-1, BTNASP 5-2 และBTNA 5-3 มีความใกล้เคียงกับแบคทีเรีย *Brucella pseudintermedia*, *Bacillus cereus*, *Bacillus cereus* และ*Bacillus wiedmannii* ตามลำดับ เมื่อศึกษาประสิทธิภาพการเก็บรักษาหัวเชื้อแบคทีเรีย 4 ชนิด ในพาหะเม็ดบีด 3 แบบ ได้แก่ Alginate (ALG)/Cellulose (CMC) beads, Alginate (ALG)/Gelatin beads และAlginate (ALG)/Charcoal micro-particles (CMP) beads หลังจากเก็บเม็ดบีดที่ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 6 เดือน พบว่า หัวเชื้อแบคทีเรียที่เก็บรักษาในพาหะเม็ดบีด ALG/CMP beads มีเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตมากที่สุด รองลงมา คือ ALG/CMC beads และALG/ Gelatin beads การประเมินประสิทธิภาพของ *Bacillus cereus* BTNA 5-1 ต่อการงอกของเมล็ดค่น้ำที่มีโรครากเน่าในโรงเรือน พบว่า เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมบวกเท่ากับร้อยละ 3.45 18.00 และ81.80 ตามลำดับ สูตรที่เหมาะสมในการผลิตสูตรปุ๋ยชีวภาพจอมปลวกที่เติมแบคทีเรียเพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโตของค่น้ำทั้ง 4 ชนิด คือ ปุ๋ยชีวภาพจอมปลวกสูตรที่ 2 โดยมีอัตราส่วนของวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรหมักต่อดินจอมปลวกต่อลีโอนาไดท์ต่อแร่ภูเขาไฟต่อมูลวัว เท่ากับ 25:12.5:25:12.5:25 โดยมีร้อยละการเกิดโรคต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 11.11 และให้ค่าความสูง และน้ำหนักต้นค่น้ำสูงสุด เท่ากับ 32.00 ± 1.00 cm และ 0.29 ± 0.06 g ตามลำดับ

คำสำคัญ : แบคทีเรีย ดินจอมปลวก ลำไส้ปลวก การส่งเสริมการเจริญของพืช ปุ๋ยชีวภาพ

การพัฒนาไบโอเซ็นเซอร์จากเนื้อเยื่อเทียมเพื่อรับรู้และกักเก็บโรคพืชกับผักในระบบไฮโดรโปนิกส์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ สินวรรณ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยการพัฒนาไบโอเซ็นเซอร์จากเนื้อเยื่อเทียมเพื่อรับรู้ และกักเก็บโรคพืชกับผักในระบบไฮโดรโปนิกส์ เป็นการสังเคราะห์เนื้อเยื่อเทียมเพื่อรับรู้และกักเก็บโรคพืช และการตรวจหาเชื้อ *Pythium aphanidermatum* ในระบบไฮโดรโปนิกส์อย่างรวดเร็วจะทำให้สามารถควบคุม และบำบัดก่อนที่จะลุกลามทำลายพืชทั้งระบบ แต่ในปัจจุบันการตรวจหาเชื่อดังกล่าวทำได้ยาก และต้องใช้เวลาการตรวจในห้องปฏิบัติการเท่านั้น อาทิเช่น การหาลำดับดีเอ็นเอเชื้อ จึงทำให้เป็นการเสียเวลาและค่าใช้จ่ายสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกด้วยระบบไฮโดรโปนิกส์ การพัฒนาระบบตรวจวัดเชื้อ *Pythium aphanidermatum* โดยเยื่อเทียมที่สังเคราะห์ขึ้นเป็นเมมเบรนเทียมที่ทำหน้าที่เป็นวัสดุคัดเลือกเชื้อโรค และการตรวจวัดเพื่อประยุกต์ใช้กับระบบไฮโดรโปนิกส์ โดยเฉพาะ pythiums ไฟโตพาทोजินิก ซึ่งเป็นกลุ่มที่ทำลายผนังเซลล์ของพืช โดยการเจาะเข้าไปในต้นพืช ซึ่งจะทำให้เกษตรกรผู้ใช้ระบบไฮโดรโปนิกส์สามารถทราบ และแก้ไขปัญหาโรคจากเชื้อ *Pythium aphanidermatum* ได้ทันถ่วงที อีกทั้งสะดวก และประหยัด ไม่เพิ่มต้นทุนให้กับเกษตรกร

คำสำคัญ : เนื้อเยื่อเทียม โรคพืช ไบโอเซ็นเซอร์ ระบบไฮโดรโปนิกส์

การพัฒนาต้นแบบการจำแนกพันธุ์ไม้ในเขตพื้นที่สุพรรณบุรี ด้วย Deep learning platform : CiRA CORE

นักวิจัย : ดร.รังสันต์ จอมทะรักษ์ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาต้นแบบการจำแนกพันธุ์ไม้ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้เทคนิคการจำแนกพันธุ์ไม้ด้วยการเรียนรู้เชิงลึก ด้วยแพลตฟอร์มซีราคอร์ (Deep learning platform : CiRA CORE) โดยเลือกพันธุ์ไม้จำนวน 10 ชนิด ซึ่งมีการปลูกในมหาวิทยาลัย และพื้นที่ในเขตบริการของมหาวิทยาลัย จากการทดสอบ model พบว่า ค่า roc curve model darknet19 มีความแม่นยำสามารถทำนายได้ ทั้ง 10 class มากกว่า model อื่น ๆ และพบว่า ค่าตาราง confusion matrix ของ model darknet19 ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 80 มีความแม่นยำทำนายได้ดีที่สุดทั้ง 10 class และค่าตาราง evaluate ของ model darknet19 ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 80 มีความแม่นยำทำนายได้ดีที่สุดทั้ง 10 class ดังนั้นจึงนำ Model ปัญญาประดิษฐ์ทั้งสองแบบมาสร้างแอปพลิเคชัน ได้แก่ Model Yolo V4-tiny แบบ deep detect Deep learning มาใช้ร่วมกับ model darknet19 แบบ classification Deep learning นำมาสร้างแอปพลิเคชันคลาวด์เซอร์วิสผ่านแอปพลิเคชันไลน์ในการพัฒนาสร้างต้นแบบการทำนายใบไม้ จำนวน 10 ชนิด ได้แก่ กระโดน ขจร จำปี ชงโค ชมพู่มะเหมี่ยว ประดู่ पीป พิกุล ราชพฤกษ์ และสารภีซึ่งการวิจัยจะได้ต้นแบบการการจำแนกพันธุ์ไม้ จากใบไม้ผ่านการใช้งานจากสมาร์ทโฟน ทำให้เกิดการเรียนรู้และตระหนักเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์พันธุ์ไม้แบบยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : จำแนกพันธุ์ไม้ แพลตฟอร์มซีราคอร์ การเรียนรู้เชิงลึก

การพัฒนาระบบการต้นแบบสำหรับการผลิตและผลิตภัณฑ์แปรรูป พริกอินทรีย์สู่เศรษฐกิจสีเขียว

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ แก้วเพชร และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การพัฒนาระบบการต้นแบบสำหรับการผลิต และผลิตภัณฑ์แปรรูปพริกอินทรีย์สู่เศรษฐกิจสีเขียวระยะเริ่มต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ และระบบการต้นแบบการผลิตพริก และการบริหารจัดการศัตรูพืชในระบบเกษตรอินทรีย์ตามมาตรฐานของสหพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (International Federation of Organic Agriculture Movement – IFOAM) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการตั้งแต่การเพาะเมล็ด การปลูก และบริหารจัดการศัตรูพืช โดยใช้วิธีการ และปัจจัยการผลิตที่สอดคล้องกับมาตรฐาน IFOAM ควบคู่ไปกับการศึกษาต้นทุนการผลิตพริกอินทรีย์ โดยมีการเก็บข้อมูลเชิงนิเวศวิทยา และเชิงสังคมในพื้นที่ จังหวัดลำปาง ควบคู่ไปกับการศึกษาในสภาพจำลองระบบ ณ ศูนย์เรียนรู้เทคโนโลยีการควบคุมศัตรูพืชโดยชีววิธี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลการศึกษา พบว่า กระบวนการผลิตพริกอินทรีย์ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน IFOAM ให้ผลผลิตเฉลี่ย $1,680 \pm 4.27$ กิโลกรัมต่อไร่ โดยมีต้นทุนต้นทุนการปลูก 40,523.20 บาทต่อไร่ คิดเป็น 24.10 บาทต่อกิโลกรัม มีระดับผลผลิตคุ้มทุนเฉลี่ยต่อไร่ของพริกอินทรีย์ เท่ากับ 506.54 กิโลกรัมต่อไร่ มีระดับราคาคุ้มทุน เท่ากับ 24.12 บาทต่อกิโลกรัม และมีการพัฒนาคู่มือการผลิตสามารถเผยแพร่ได้ในรูปแบบวิธีการอย่างง่ายสู่เกษตรกรต่อไป

คำสำคัญ : พริกอินทรีย์ กระบวนการผลิต ต้นทุน

นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าวัชพืชน้ำเพื่อใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ส่งเสริม อัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของหอมขจร ฟาร์ม ตามแนวทางเศรษฐกิจสีเขียว

นักวิจัย : อาจารย์วรรณิกา เกิดบาง และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าวัชพืชน้ำเพื่อใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ส่งเสริมอัตลักษณ์ และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของหอมขจรฟาร์มตามแนวทางเศรษฐกิจสีเขียว โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มมูลค่าวัชพืชน้ำเพื่อจัดทำเป็นต้นแบบบรรจุภัณฑ์ของหอมขจรฟาร์ม จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 81 คน สำหรับการศึกษาสำรวจ และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 188 คน สำหรับการศึกษาหลัก โดยได้ทำการทดสอบเครื่องมือวิจัย และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่อิสระจากกัน การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยจะทำให้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาทดสอบ ส่วนใหญ่เห็นว่า การใช้สอยบรรจุภัณฑ์ภายนอกควรให้ความสำคัญในเรื่องการห่อหุ้มสินค้า ปกป้องสินค้า แสดงข้อมูลสินค้าในลำดับแรก ส่วนบรรจุภัณฑ์กันกระแทกควรให้ความสำคัญในเรื่องความสามารถป้องกันการกระแทกตัวผลิตภัณฑ์ นำกลับไปใช้ใหม่ได้ มีความสวยงามน่าสนใจ สื่อถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่าสินค้าได้ ผลการวิเคราะห์การถดถอยการใช้สอยบรรจุภัณฑ์ภายนอกแสดงถึงตัวแปรด้านการห่อหุ้มสินค้า การปกป้องสินค้า ช่วยยืดอายุสินค้า นำกลับมาใช้ซ้ำได้ การแสดงให้เห็นตัวสินค้าแสดงเอกลักษณ์ของสินค้า เป็นปัจจัยที่ทำให้สินค้าเมล่อนหอมขจรฟาร์มมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลการวิเคราะห์การถดถอยการใช้สอยบรรจุภัณฑ์กันกระแทก ตัวแปรด้านความสะดวกต่อการบรรจุ ความสวยงาม ความน่าสนใจ และการสื่อถึงเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ ล้วนเป็นปัจจัยที่สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าได้เช่นกัน

คำสำคัญ : วัชพืชน้ำ บรรจุภัณฑ์ เกษตรปลอดภัย เศรษฐกิจสีเขียว หอมขจรฟาร์ม

การพยาบาลและสุขภาวะ

การพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรรัตน์ เจริมรอด และคณะ
 สังกัด : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาบริบทที่ส่งเสริมให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังใส่ใจดูแลสุขภาพตนเองเพื่อการชะลอไต 2. การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความรู้ด้านสุขภาพภาวะสุขภาพ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับภาวะสุขภาพของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะ 3b – ระยะ 4 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ 6 ภาค ตามเขตการปกครอง โดยคัดเลือกจังหวัดตัวแทนภาค ภาคละ 2 จังหวัด รวม 12 จังหวัด กลุ่มตัวอย่างขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกผู้สมัครภาคละ 15 คน รวม 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้วิจัย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แนวคำถามในการสัมภาษณ์ เครื่องบันทึกเสียง และแบบบันทึกภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต และการสะท้อนคิด เพื่อค้นหาบริบทที่ส่งเสริมให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังใส่ใจดูแลสุขภาพตนเองเพื่อการชะลอไต ส่วนกลุ่มตัวอย่างขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกผู้สมัคร จังหวัดละ 100 คน รวมทั้งหมด 1,200 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความรู้ด้านสุขภาพของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ผลการวิจัย มีดังนี้ 1. บริบทที่ส่งเสริมให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังใส่ใจดูแลสุขภาพตนเองเพื่อการชะลอไต มี 7 ประการ คือ 1) การมีข้อมูลด้านสุขภาพเพียงพอ 2) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง 3) การเข้าถึงบริการได้ง่าย 4) ความเชื่อมั่นในแพทย์และพยาบาล 5) การสนับสนุนจากครอบครัว 6) การมีที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ 7) การมีเป้าหมายในชีวิต 2. ความรู้ด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ การเข้าถึงข้อมูลสุขภาพ การประเมินข้อมูลสุขภาพ การสื่อสารข้อมูลสุขภาพ และการจัดการตนเองด้านสุขภาพ 3. ภาวะสุขภาพตามการรายงานตนเองของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดี 3 ด้าน คือ จิตวิญญาณ จิตใจ/อารมณ์ และร่างกาย 4. ความรู้ด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับภาวะสุขภาพของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ($r=0.410$)

คำสำคัญ : ความรู้ด้านสุขภาพ โรคไตเรื้อรัง การชะลอภาวะไตเสื่อม

การพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันเพิ่มความรอบรู้ด้านสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรรัตน์ เจริมรอด และคณะ
 สังกัด : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันเพิ่มความรอบรู้ด้านสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง และศึกษาประสิทธิผลของโมบายแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น โดยเป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ 2 กลุ่ม วัดก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง ระยะ 3b – 4 รับบริการที่คลินิกโรคไตเรื้อรังโรงพยาบาลจันทบุรุษ อ่างทองกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม กลุ่มละ 30 คน รวม 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นโมบายแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านปรับปรุงแก้ไขจนเห็นพ้องต้องกันก่อนนำไปใช้ทดลอง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ด้านสุขภาพ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Paired t-test และ Independent t-test ผลการวิจัย มีดังนี้ 1. โมบายแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 6 เมนูหลัก ดังนี้ 1) การประเมินภาวะสุขภาพเบื้องต้น 2) การค้นหา วิเคราะห์ แยกแยะข้อมูล 3) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคไตเรื้อรัง 4) โภชนาการสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง 5) การใช้ยาสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง 6) การออกกำลังกายสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง การทดสอบคุณภาพโมบายแอปพลิเคชันในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (M=4.53, SD =0.50) 2. หลังการทดลองใช้โมบายแอปพลิเคชัน ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังทั้งสองกลุ่มมีความรอบรู้ด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน แต่เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังกลุ่มทดลองมีความรอบรู้ด้านสุขภาพสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

คำสำคัญ : ความรอบรู้ด้านสุขภาพ โรคไตเรื้อรัง โมบายแอปพลิเคชัน

การขับเคลื่อนนวัตกรรมการแบ่งระดับชั้นความเสี่ยงต่ออาการเอเทรียล ฟิบริลเลชันและระบบซัพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีนสำหรับประเมินความเสี่ยง ต่อโรคหลอดเลือดสมองในผู้สูงอายุในเขตภาคเหนือตอนล่าง (ยุคสังคมผู้สูงอายุ): การส่งเสริมโภชนาการและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร เพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อลดความเสี่ยงต่อโรค

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา พิมพ์ทองงาม และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

ในงานวิจัยนี้ได้พัฒนาอัลกอริธึมแบบใหม่สำหรับตรวจจับอาการเอเทรียลฟิบริลเลชัน ซึ่งเป็นอาการที่สัมพันธ์กับโรคหลอดเลือดสมอง โดยใช้สัญญาณชีพจากระบบไบโอเมตริกซ์ของมนุษย์ วิธีไบโอเมตริกซ์ประกอบด้วยขั้นตอนก่อนการประมวลผลเพื่อแบ่งสัญญาณคลื่นไฟฟ้าหัวใจก่อนเหตุการณ์ออกเป็นคลื่น P-QRS-T หลายคลื่น คลื่นเหล่านี้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับชิ้นส่วน P-QRS-T อ้างอิงตามลำดับที่ได้รับจากบันทึกสถานะสุขภาพของผู้ป่วย และคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนตลอดจนอัตราส่วนแอมพลิจูด และระยะห่างที่สนใจของแต่ละคลื่นจะถูกสกัด สุดท้ายนี้ มีการเสนอการผสมผสานระหว่างโมเดลโครงข่ายประสาทเทียมกับตัวแยกประเภทระบบซัพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีนที่สนับสนุน เพื่อทำนายการเกิดอาการเอเทรียลฟิบริลเลชัน นอกจากนี้ การเลือกคุณลักษณะเด่นยังสามารถปรับปรุงผลการคาดการณ์ของแบบจำลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ทำให้มีความแม่นยำ ความไว และความจำเพาะสูงถึง ร้อยละ 98.96, 97.94 และ 96.40 ตามลำดับ ซึ่งเทียบเท่าหรือเหนือกว่าประสิทธิภาพของอัลกอริธึมที่บันทึกไว้ในปัจจุบัน โดยรวมแล้วงานนี้ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกใหม่เกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองการคาดการณ์ของอาการเอเทรียลฟิบริลเลชัน ซึ่งจะขยายผลสู่การพัฒนาาระบบติดตามผู้ป่วยแบบเรียลไทม์ และจะขยายผลสู่การพัฒนาาระบบติดตามผู้ป่วยแบบเรียลไทม์ และช่วยเฝ้าระวังโรคที่เกี่ยวข้องกับอาการอาการเอเทรียลฟิบริลเลชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : อาการเอเทรียลฟิบริลเลชัน ระบบซัพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีน โรคหลอดเลือดสมอง สังคมผู้สูงอายุ

นวัตกรรมเพื่อเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ : Fit HBM

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรศิริ ศิลาสัย และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตใจ และพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เตรียมตัวก่อนการเป็นผู้สูงวัยและผู้สูงวัย 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ และแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้เตรียมตัวก่อนการเป็นผู้สูงวัย 3. เพื่อศึกษาลักษณะ การวางแผนทางการเงิน และปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความเสี่ยงทางการเงินของผู้สูงอายุ 4. เพื่อพัฒนาต้นแบบ แอปพลิเคชันเพื่อการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ : Fit HBM โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เตรียมตัว ก่อนการเป็นผู้สูงวัยที่มีอายุ ตั้งแต่ 45 - 59 ปี และผู้สูงวัยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครนายก และสุพรรณบุรี ผลการวิจัยมีดังนี้ 1. ปัจจัยที่ส่งผล ต่อสุขภาพจิตใจ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จังหวัดที่อาศัยอยู่ สถานที่พักอาศัย รูปแบบการอยู่อาศัย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ภาวะสุขภาพ ส่วนของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เตรียมตัว ก่อนการเป็นผู้สูงวัย และผู้สูงวัย พบว่า เพศ อายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพ จัดหวัดที่อาศัยอยู่ สถานที่พักอาศัย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รูปแบบการอยู่อาศัย อาชีพ ภาวะสุขภาพ มีผลกับระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในแต่ละครั้ง และจำนวนครั้ง ที่ใช้งานในแต่ละวัน นอกจากนี้ พบว่า มีการใช้งาน เพื่อสื่อสารกับลูก/หลาน/ญาติและเพื่อนฝูงมากที่สุด 2. ควรมีการส่งเสริมโดยการให้คำแนะนำด้านการบริโภค อาหาร การออกกำลังกาย และด้านอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม 3. ผู้ที่อยู่ในช่วงวัยเตรียมพร้อมก่อนเกษียณ และผู้เกษียณอายุส่วนใหญ่ยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง 2) รูปแบบการออมเงินและการลงทุน ที่เหมาะสม ได้แก่ การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ทั้งในรูปของเงินฝากออมทรัพย์และฝากประจำ 3) ควรลงทุน ตามความสามารถและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ 4. ผลการพัฒนาต้นแบบแอปพลิเคชัน พบว่า มีความสวยงาม ทันสมัย น่าสนใจ แอปพลิเคชันมีความหลากหลาย มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

คำสำคัญ : ผู้สูงวัยที่มีคุณภาพ ผู้เตรียมตัวก่อนการเป็นผู้สูงวัย พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การยกระดับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานภาพ รักษ์สุวรรณ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาแนวคิดและนโยบายการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) รวมถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินงานของ ศพอส. 3. เพื่อจัดทำข้อเสนอเพื่อยกระดับการดำเนินงานของ ศพอส. โดยใช้การศึกษาแบบผสม เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ศพอส. ตั้งแต่ผู้บริหารระดับนโยบายจนถึงผู้ปฏิบัติงานใน ศพอส. และใช้แบบสอบถามเพื่อทราบความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่มีต่อการดำเนินงานของ ศพอส. ผลการวิจัย พบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้มี ศพอส. ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นศูนย์รวมในการจัดกิจกรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนาอยู่ โดยกรมกิจการผู้สูงอายุมอบหมายให้สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดประสานงาน และกำกับดูแลการจัดตั้งและการดำเนินงานของ ศพอส. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญของ ศพอส. ได้แก่ ภาพลักษณ์ และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของผู้สูงอายุเกี่ยวกับที่มาของ ศพอส. การขาดการให้ความสำคัญกับคุณสมบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศักยภาพของบุคลากรที่จะมาขับเคลื่อนการดำเนินงานของ ศพอส. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ และบุคลากรสำหรับการขับเคลื่อน ศพอส. และขาดการติดตามและประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงของ ศพอส. ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับการดำเนินงานของ ศพอส. ประกอบด้วย 1) ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อน ศพอส. 2) ต้องให้ความสำคัญกับการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของ ศพอส. 3) ต้องจัดเตรียมบุคลากรและพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับ ศพอส. ในอนาคต และ 4) ต้องพิจารณายกระดับการดำเนินงานของ ศพอส. ไปสู่การเป็นศูนย์ให้บริการผู้สูงอายุแบบเบ็ดเสร็จ

คำสำคัญ : การยกระดับการดำเนินงาน ผู้สูงอายุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาต้นแบบการจัดการดูแลสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในชุมชน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณช ชูศรี และคณะ
 สังกัด : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาต้นแบบการจัดการดูแลสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง 2. เพิ่มศักยภาพของผู้ดูแลผู้สูงอายุในการจัดการดูแลสุขภาพ 3. จัดทำฐานข้อมูลในการเฝ้าระวังและติดตามการมารับบริการสุขภาพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ 4. พัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการดูแลสุขภาพสำหรับผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ระยะเวลาที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของการพึ่งพิงของผู้สูงอายุและ ความเป็นไปได้ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน จากผู้ให้ข้อมูล 50 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูล 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ระยะเวลาที่ 2 พัฒนา Application และประชุมวางแผนการจัดการดูแล โดยคณะผู้วิจัย โปรแกรมเมอร์ และผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านลองตอง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี นำผลการวิจัยจากระยะเวลาที่ 1 ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน แล้วจัดประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อให้ความรู้และฝึกทักษะ อสม. และผู้ดูแลจำนวน 18 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 65 คน และพัฒนาแอปพลิเคชันประเมินภาวะสุขภาพเบื้องต้นในผู้สูงอายุสำหรับผู้ดูแลผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินคุณภาพหลักสูตร แบบประเมินประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน วิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา และสถิติที่ 3 นำแบบแผนการจัดการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและแอปพลิเคชันไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ร่วมกับติดตามเยี่ยมบ้านต่อความเครียดของผู้ดูแลจากผลวิเคราะห์ด้วยสถิติ one-way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า หลังใช้โปรแกรม (สัปดาห์ที่ 6) และติดตามผล (สัปดาห์ที่ 10) พบค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ดูแลต่ำกว่าค่าเฉลี่ยก่อนใช้โปรแกรม (สัปดาห์ที่ 0) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) สรุป: งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชุมชนอื่นเพื่อการเฝ้าระวังและส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง จัดการดูแลสุขภาพ แอปพลิเคชัน ผู้ดูแล ความเครียด

การพัฒนาาระบบและนิเวศต้นแบบเพื่อการพัฒนาชุมชนสุขภาวะ ในการป้องกัน ปัญหาหมอกควันและมลพิษฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5)

นักวิจัย : ดร.พรธิดา เทพประสิทธิ์ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์การเกิดและประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพในการรับสัมผัสฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน และพัฒนาชุมชนสุขภาวะในการป้องกันปัญหาหมอกควันและมลพิษฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) อย่างเป็นองค์รวม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบพื้นที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นสถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และสถิติอ้างอิง ได้แก่ Crosstab chi-square รวมถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR = Participatory Action Research) ผลการวิจัย พบว่า สำหรับการป้องกันปัญหาหมอกควัน และมลพิษฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอนรูปแบบในการป้องกันผลกระทบ ประกอบด้วย 1) Self care ฝึกระวังสุขภาพตนเอง ประชาชนต้องป้องกันตนเองหรือหลีกเลี่ยงการรับฝุ่นเข้าสู่ร่างกาย ด้วยการหลีกเลี่ยงการออกนอกบ้านเมื่อมีการแจ้งเตือนโดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็ก และสตรีมีครรภ์ถ้าจำเป็นควรใส่หน้ากาก N95 ขึ้นไป ถ้ามีอาการระคายเคืองหลังสัมผัสฝุ่นให้ชำระร่างกาย และคอยสังเกตอาการตนเอง ถ้ามีอาการภูมิแพ้เรื้อรัง ควรปรึกษาแพทย์ถ้ามีอาการหายใจเสียงหวีด หรือหายใจติดขัด ควรพบแพทย์อย่างเร่งด่วน 2) Technology การติดตาม ฝึกระวังปริมาณฝุ่น แจ้งเตือน สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัด เป็นหน่วยงานเป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนข้อมูล โดยมีภารกิจในการดำเนินงาน และ 3) Communityการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ร่วมกันทุกภาคีเครือข่าย สร้างความรอบรู้ปรับตัวทัศนคติปรับปรุงพฤติกรรม ในการสร้างฝุ่น เช่น การร่วมทำประชาคมลดการเผาวัสดุทางการเกษตร

คำสำคัญ : ระบบนิเวศ สุขภาวะ ปัญหาหมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน

การพัฒนาชุมชนสุขภาวะและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทุกช่วงวัยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตำบลโคกโคเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เจริญพูล และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการณ์ความต้องการ และศักยภาพชุมชน รวมทั้งรูปแบบชุมชนสุขภาวะและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทุกช่วงวัยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน จัดทำคู่มือ และสร้างแกนนำกิจกรรมชุมชน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนใช้กระบวนการวิจัย แบบผสมวิธี โดยเชิงปริมาณ ได้แก่ การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด และเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เกี่ยวข้อง 20 คน การสนทนากลุ่ม 2 ครั้ง การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมสมอง และการร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน ผลการศึกษา ดังนี้

1. สภาพการณ์ พบว่า มีการปฏิบัติด้านสุขภาวะเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.9 - 97.6 ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 72.96 - 83.67 ด้านชุมชน และด้านความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาเป็นชุมชนสุขภาวะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
2. รูปแบบชุมชนสุขภาวะประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประเภท ได้แก่ 1) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน 2) การดูแลสุขภาพกายด้วยตนเอง 3) การออกกำลังกายและ 4) อาหารสุขภาพ โดยกิจกรรมเหล่านี้ต้องมีลักษณะกิจกรรมดังนี้ 1) กิจกรรมมีลักษณะที่ประชาชนสามารถทำด้วยตนเองได้ 2) กิจกรรมที่ต้องใช้เวลาสั้นๆ ไม่เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพ และ 3) กิจกรรมที่ทำหากต้องมีอุปกรณ์หรือวัสดุประกอบต้องสามารถหาได้ง่ายจากชุมชน

3. ผู้วิจัยได้ทำการอบรมแกนนำประชาชนที่สนใจกว่า 60 คนผ่านคู่มือที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์ 3 ได้แก่

- 1) ลูกประคบสมุนไพรสด 2) น้ำพริกอบสมุนไพร และ 3) คัพเค้กกล้วยน้ำว้า

คำสำคัญ : สุขภาวะ เศรษฐกิจพอเพียง ศักยภาพของชุมชน

การพัฒนาระบบบริการเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการดูแลเด็กปฐมวัย: กรณี ตัวอย่างสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนตรรัชนี กมลรัตนานันท์ และคณะ
 สังกัด : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์แบบแผน พัฒนารฐานข้อมูล และพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการดูแลเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่บริการของสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรและตัวอย่างด้านการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ คือ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี อสม. และมารดาหลังคลอด 0 - 6 เดือน ประชากรและตัวอย่างด้านการดูแลเด็กปฐมวัย คือ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรชนาวมินทรราชินี ครูประจำศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก อสม. และผู้ดูแลเด็กปฐมวัย จำนวนตัวอย่างแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบความรู้ ทักษะ และเจตคติ สถิติที่ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์ Eta และ Wilcoxon Signed Rank Test จากข้อมูล ไม่มีการแจกแจงปกติทำให้ไม่สามารถใช้สถิติ t-test ได้ผลการวิจัย ดังนี้ แบบแผนการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการดูแลเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย การเข้าถึงบริการระบบสนับสนุนบริการ สมรรถนะของผู้ให้บริการ การให้บริการต่อเนื่อง และผลลัพธ์จากบริการในทุกตัวอย่างอยู่ในระดับดี ถึงดีมาก ฐานข้อมูลได้รับการพัฒนาในรูปแบบ Web app ความพึงพอใจต่อการใช้ฐานข้อมูลในภาพรวม อยู่ในระดับดี (M =4.07, SD =0.72) ได้หลักสูตรการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการดูแล เด็กปฐมวัย ความรู้ และทักษะก่อนและหลังการอบรมของตัวอย่างทุกกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ0.01 ยกเว้นเจตคติไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ : การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เด็กปฐมวัย ระบบบริการสุขภาพ

การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของละมุดออร์แกนิกเพื่อพัฒนาเป็นเครื่องสำอางบำรุงผิว

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ทองตัน และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการสกัดใบละมุดอินทรีย์ ทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพ แยกองค์ประกอบทางเคมี ได้ผลดังนี้ วิธีการสกัดที่ดีที่สุด คือ วิธีการหมัก (Maceration) ใช้ร้อยละ 95 เอทานอล เป็นตัวทำละลาย ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน ผลการทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสกัดใบละมุดออร์แกนิกสกัดด้วยวิธี DPPH และ ABTS พบว่า สารสกัดใบละมุดสดที่สกัดด้วยวิธีการหมักด้วย ร้อยละ 95 เอทานอล ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน ค่า IC_{50} ดีที่สุด ที่ 0.038 ± 0.003 และค่า TEAC (mg TE/g crude extract) ที่ 31.188 ± 0.003 และผลการทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ด้วยวิธี ABTS มีค่า IC_{50} ดีที่สุด ที่ 0.051 ± 0.003 และค่า TEAC (mg TE/g crude extract) ที่ 47.98 ± 0.003 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้ง เอนไซม์ไทโรซิเนส พบว่า สารสกัดใบละมุดสด สกัดด้วยร้อยละ 95 เอทานอล ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน มีการยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนสดีที่สุด ที่ร้อยละ 99.92 และเมื่อเทียบกับสารมาตรฐานกรดโคจิก (Kojic acid) มีค่า 4.78 มิลลิกรัมสมมูลกรดโคจิกต่อกรัมสารสกัด ฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์อีลาสเตส มีค่า IC_{50} เท่ากับ 0.25 ± 0.08 mg/ml คิดเป็น 0.32 เท่าของ epigallocatechin gallate (EGCG) สารสกัด ใบละมุดอินทรีย์ ที่ความเข้มข้น 0.0001-1.00 mg/ml ไม่เป็นพิษต่อเซลล์ไฟโบรบลาสต์ของผิวหนังมนุษย์ โดยมีเปอร์เซ็นต์ การรอดชีวิตอยู่ระหว่างร้อยละ 85.36-104.27 แยกองค์ประกอบทางเคมีตามฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ได้องค์ประกอบทางเคมี คือ Myricitrin

คำสำคัญ : ใบละมุดอินทรีย์ องค์ประกอบทางเคมี เครื่องสำอางบำรุงผิว

นวัตกรรมเครื่องสำอางชะลอวัยจากสารสกัดใบละมุดอินทรีย์

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ทองตัน และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ เพื่อนำสารสกัดจากใบละมุดอินทรีย์มาเป็นสารออกฤทธิ์ในเครื่องสำอางชะลอวัย ศึกษาการทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์คอลลาจิเนส ฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์ไทโรซิเนส ความเป็นพิษต่อเซลล์ไฟโบรบลาสผิวหนังของมนุษย์ ตั้งตำรับเครื่องสำอางชะลอวัย ทดสอบความคงสภาพ ผลการศึกษาสารสกัดใบละมุดอินทรีย์มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH ABTS และ FRAP แสดงผลเป็นค่า IC_{50} ที่ 33.06 56.31 และ 344.57 $\mu\text{g/ml}$ ตามลำดับ ปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมดเมื่อเทียบกับกรดแกลลิก ปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมดเมื่อเทียบกับเคออสิติน แสดงที่ 252.30 ไมโครกรัมสมมูลของกรดแกลลิกเทียบกับ สารสกัด 1 กรัม และ 26.59 ไมโครกรัมสมมูลของเคออสิตินเทียบกับสารสกัด 1 กรัม ตามลำดับ ตั้งตำรับไมโครอิมัลชัน ลิปแคร์ครีมทากลางคืน โดยใช้สารสกัดใบละมุดอินทรีย์ที่ 0.0584 กรัม 100 กรัม ทุกตำรับผ่านการทดสอบ ความคงสภาพ และความเป็นพิษต่อเซลล์

คำสำคัญ : ละมุด ผลไม้อร์แกนิก เครื่องสำอางชะลอวัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางลดริ้วรอยและป้องกันภาวะผิวแห้งจากว่านหางจระเข้และว่านเพชรหึง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฤทธิพันธ์ รุ่งเรือง และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากว่านหางจระเข้ (หอมขจรฟาร์ม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต) และว่านเพชรหึง (ส่วนใบ ลำต้นเทียม และราก) พบว่า ว่านหางจระเข้ มีปริมาณ Aloin A และ Aloin B เท่ากับ 47.54 ± 0.22 mg/g extract และ 35.85 ± 0.16 mg/g extract ตามลำดับ สารเหล่านี้แสดงฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระ และมีคุณสมบัติในการสมานแผลในเซลล์ผิวหนังมนุษย์ สำหรับว่านเพชรหึง พบว่า ส่วนใบให้ร้อยละสารสกัด ปริมาณฟีนอลิกรวม และฟลาโวนอยด์รวมสูงที่สุด โดยเมื่อนำมาวิเคราะห์หาสารสำคัญด้วย LC-QTOF-MS พบสารสำคัญคือ Arginine, Choline, Trigonelline, Gastrodin, Vitexin และOrientin สำหรับการทดสอบความเป็นพิษต่อเซลล์ผิวหนังของคน พบว่า สารสกัด ที่ความเข้มข้น 1,000 $\mu\text{g/mL}$ เซลล์มีอัตราการรอดชีวิต เท่ากับ ร้อยละ 105.06 ± 2.08 มีฤทธิ์ในการยับยั้ง matrix metalloproteinase-2 (MMP-2) ในเซลล์ผิวหนังของคน เท่ากับ ร้อยละ 83.51 ± 2.89 และยังสามารถ กระตุ้นการสร้างคอลลาเจน อิลาสติน และสมานแผลในเซลล์ผิวหนังมนุษย์ได้ สำหรับมาตรฐานความปลอดภัย ของสารสกัดทั้ง 2 ชนิด พบว่า ไม่พบเชื้อจุลินทรีย์ (Total aerobic plate count, *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*, *Candida albicans* และ *Clostridium* spp.) และโลหะหนัก (ปรอท ตะกั่ว สารหนู และแคดเมียม) จากนั้นนำสารสกัดว่านหางจระเข้ และว่านเพชรหึงมาพัฒนาเป็นตำรับครีมบำรุงผิว พบว่า ผลิตภัณฑ์มีความคงตัวดี โดยเมื่อนำมาทดสอบการระคายเคืองในมนุษย์ด้วยวิธี patch test กับอาสาสมัคร จำนวน 23 คน พบว่า มีค่า Skin irritation score น้อยกว่า 5 หมายความว่า เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความปลอดภัย

คำสำคัญ : ว่านหางจระเข้ ว่านเพชรหึง คอลลาเจน อิลาสติน เวชสำอาง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ครีมชะลอวัย (ครีมลดเลือนริ้วรอย) ที่มีส่วนผสมของสารสกัดจากข้าว กข.43

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญจิต อิศระสุข และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและความเป็นพิษต่อเซลล์ผิวหนังไฟโบร بلاสต์ของสารสกัดจากข้าวขาวและข้าวกล้อง กข.43 เพื่อใช้ประโยชน์ในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางชะลอวัย โดยสกัดผงข้าวขาวและข้าวกล้อง กข.43 ด้วยเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 95 70 50 30 และน้ำปราศจากอ็อกซิเจนด้วยวิธีการหมัก วิเคราะห์ปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระ (ฟีนอลิกรวม ฟลาโวนอยด์รวม และแกมมาออริซานอล) พบว่า สารสกัดข้าวกล้อง กข.43 มีปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระ โดยรวมสูงกว่าสารสกัดข้าวขาว กข.43 สารสกัดข้าวขาว และข้าวกล้อง กข.43 ไม่มีความเป็นพิษต่อเซลล์ไฟโบร بلاสต์ผลการทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระพบว่า สารสกัดข้าวกล้อง กข.43 ที่สกัดด้วยเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 30 มีประสิทธิภาพการยับยั้งอนุมูลอิสระสูงกว่าสารสกัดข้าวขาว กข.43 เตรียมตำรับครีม และเซรัมที่มีส่วนผสมของสารสกัดข้าวกล้อง กข.43 ที่สกัดด้วยเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 30 (ความเข้มข้น 0.27 %w/w) พบว่า ตำรับครีมและเซรัมที่เตรียมได้เป็นเนื้อเดียวกัน ไม่แยกชั้น มีสีเหลืองอ่อน และไม่พบการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ต้องห้ามทางเครื่องสำอาง ตำรับครีมมีค่าความหนืด และความเป็นกรดต่างเท่ากับ 5330.00 ± 562.30 cPs และ 6.77 ± 0.34 ตามลำดับ ส่วนตำรับเซรัมมีค่าความหนืด และความเป็นกรด ต่างเท่ากับ 403.10 ± 7.20 cPs และ 6.73 ± 0.05 ตามลำดับ ทั้งตำรับครีม และเซรัมที่มีส่วนผสมของสาร สกัดข้าวกล้อง กข.43 มีความคงตัวทางเคมีกายภาพภายใต้สภาวะอุณหภูมิห้อง และสภาวะเร่ง จากผลการศึกษาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า สารสกัดจากข้าวกล้อง กข.43 มีฤทธิ์ทางชีวภาพโดยรวมดีกว่าสารสกัด ข้าวขาว กข.43 จึงเหมาะกับการนำไปใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางชะลอวัยได้

คำสำคัญ : สารสกัดข้าว กข 43 ฤทธิ์ต้านออกซิเดชัน ผลิตภัณฑ์ครีมและเซรัม

การพัฒนาตำรับเครื่องสำอางบำรุงผมและผิวจากมะม่วงพันธุ์พื้นเมือง ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อต่อยอดเชิงพาณิชย์

นักวิจัย : ดร.วันดี สิริธนา และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

ผลผลิตมะม่วงที่ล้นตลาด ประกอบกับสถานการณ์ COVID-19 ส่งผลให้เกษตรกรประสบกับปัญหาในเรื่องราคาของผลผลิตไม่คุ้มกับต้นทุนที่ต้องจ่าย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำมะม่วงที่มีสรรพคุณที่ดีต่อผิวพรรณ และเส้นผมมาสกัดสารสำคัญ เพื่อพัฒนาให้ได้ผลิตภัณฑ์สำหรับบำรุงผิวและผม โดยนำมาทดสอบสมบัติทางกายภาพ เคมี และชีวภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์สำหรับผม และผิวที่สามารถนำไปต่อยอดทางพาณิชย์ อันจะช่วยเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตรกร และเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนต่อไป โดยผลการศึกษาฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดมะม่วงมะม่วงทั้งหมด 7 พันธุ์ ได้แก่ มะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ มะม่วงพันธุ์ฟ้าลั่น มะม่วงพันธุ์แก้วขมิ้น มะม่วงพันธุ์เขียวเสวย มะม่วงพันธุ์หัวจิ้น มะม่วงพันธุ์โชคอนันต์ และมะม่วงพันธุ์มันเดือนเก้ โดยแบ่งเป็นมะม่วงระยงแก่ และมะม่วงระยงสุก แบบปอกเปลือกและแบบไม่ปอกเปลือก ที่สกัดด้วยตัวทำละลาย น้ำกลั่นและเอทานอล โดยใช้ความเข้มข้น 200 ml, 160 ml:40 ml, 120 ml:80 ml, 80 ml:120 ml, 40 ml:160 ml และ 200 ml พบว่า สารสกัดมะม่วงพันธุ์ฟ้าลั่นระยงแก่ไม่ปอกเปลือก (น้ำกลั่นและเอทานอลความเข้มข้น 40ml:160 ml) มีค่าความสามารถในการยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH ร้อยละ 50 (IC₅₀) ดีที่สุด เท่ากับ 529.101 µg/ml แสดงให้เห็นว่า ที่ความเข้มข้น 160 ml ของเอทานอลจะสามารถละลายสารประกอบที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระได้หลากหลายชนิดกว่า ทำให้ได้สารออกฤทธิ์ที่ดีที่จะนำไปผสมในเครื่องสำอางต่อไป

คำสำคัญ : มะม่วง สารสกัด สารต้านอนุมูลอิสระ และผลิตภัณฑ์จากสารสกัดมะม่วง

การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเนื้อกระเจบเพื่อลดปริมาณการใช้สารกลัคิมในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางแต่งสี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยนุช พรหมภมร และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปึงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเตรียมแป้งตัดแปรจากผลกระเจบเพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นสารเติมเต็มในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางแต่งสีเพื่อลดการใช้สารกลัคิมในสูตรตำรับ เตรียมแป้งตัดแปรจากผลกระเจบด้วยวิธีทางเคมีโดยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ และเอนไซม์แอลฟาอะไมเลส พบว่า แป้งตัดแปรที่เตรียมได้มีค่าร้อยละของน้ำหนักร้อยในช่อง 38.44-78.66 โดยการเตรียมแป้งตัดแปรด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์จะให้ปริมาณแป้งมากที่สุด แป้งที่เตรียมได้มีเนื้อสัมผัสที่ละเอียด มีสีเหลืองอ่อน มีความสามารถในการดูดซับน้ำและน้ำมันเท่ากับ 0.74 ± 0.15 และ 1.24 ± 0.53 ml/g ตามลำดับ มีสมบัติการไหลที่ดี มีค่า angle of repose อยู่ในช่วง 21-28 องศา มีค่า Carr's index และ Hausner ratio เท่ากับ 7.23 ± 0.09 - 27.23 ± 2.97 และ 1.08 ± 0.03 - 1.38 ± 0.06 ตามลำดับ จากการศึกษารูปร่างของแป้งตัดแปรด้วยการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่า เม็ดแป้งมีรูปร่างเป็นทรงรี มีพื้นผิวเรียบไม่มีรอยแตก เม็ดแป้งมีขนาดประมาณ 16.25-25.5 ไมครอน ไม่พบการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค และมีปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ที่เจริญโดยใช้อากาศผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุข เมื่อทดสอบความเป็นพิษต่อเซลล์ไฟโบรบลาสต์ของคนพบว่า มีอัตราการรอดชีวิตอยู่ในช่วงร้อยละ 85.90-95.19 เมื่อทำการทดสอบการปนเปื้อนของโลหะหนัก พบว่า ไม่พบการปนเปื้อนของ สารหนู แคดเมียม และปรอท เมื่อนำแป้งตัดแปรจากผลกระเจบมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางแต่งสีในรูปแบบแป้งทาหน้าอัดแข็งและแป้งไฮไลท์ พบว่า สามารถใช้แป้งตัดแปรจากผลกระเจบในการทดแทนสารกลัคิมในสูตรได้ถึงร้อยละ 20 โดยสูตรตำรับที่เตรียมได้มีความเป็นเนื้อเดียวกัน มีคุณสมบัติทางกายภาพที่ดี เนื้อสัมผัสนุ่มลื่น ทนต่อแรงกระแทกจากการทดสอบ breakage test และมีความสามารถในการเกาะกับแป้งรองที่ดี

คำสำคัญ : กระเจบ แป้งตัดแปร เครื่องสำอางแต่งสี

การพัฒนาแผ่นสมานแผลจากสารสกัดขมิ้นชันและว่านหางจระเข้ และขมิ้นชัน ในเส้นใยนาโนฐานโพลีไวนิลแอลกอฮอล์ด้วยวิธีอิเล็กโทรสปินนิง

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส รัตนถาวร และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้พัฒนาแผ่นสมานแผลจากสารสกัดขมิ้นชันและว่านหางจระเข้บนเส้นใยนาโนฐานโพลีไวนิลแอลกอฮอล์ด้วยวิธีอิเล็กโทรสปินนิง โดยใช้พอลิเมอร์ผสม 3 ชนิด ได้แก่ พอลิไวนิลแอลกอฮอล์ (PVA) พอลิไวนิลไพโรลิโดน (PVP) และคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) เป็นสารตั้งต้นในอัตราส่วน PVA:PVP:CMC เท่ากับ 8.0:12.0:1.0 (%w/w) ศึกษาปริมาณการเติมสกัดขมิ้นชันที่ความเข้มข้น ร้อยละ 0 0.25 และ 0.5 ตามลำดับ และปริมาณความเข้มข้นของสกัดว่านหางจระเข้ที่ร้อยละ 5 ศึกษาอิทธิพลการเติมเอธิลีนไกลคอลต่อความสามารถในการกระจายตัวของสารสกัดศึกษาโครงสร้างทางเคมีของแผ่นสมานแผลด้วยเทคนิค Fourier Transform Infrared Spectroscopy ศึกษาสัญญาณวิทยาด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscopy จากผลการวิจัย พบว่า ขนาดเส้นใยเฉลี่ยของพอลิเมอร์ผสมที่มีการเติม Ethylene glycol มีขนาดประมาณ 804 - 6,704 nm ซึ่งมีขนาดที่ใหญ่กว่าพอลิเมอร์ผสมที่ปราศจากการเติม Ethylene glycol ที่มีขนาดเส้นใยเฉลี่ยอยู่ที่ 484 - 803 nm การเติมเอธิลีนไกลคอลสามารถช่วยเพิ่มปริมาณการเติมผงสารสกัดลงในเส้นใยได้ การทดสอบความเป็นพิษต่อเซลล์ผิวหนังมนุษย์ชนิดไฟโบรบลาสต์ พบว่า ไม่ก่อให้เกิดความเป็นพิษ โดยมีอัตราการมีชีวิตของเซลล์ผิวหนังมนุษย์ชนิดไฟโบรบลาสต์ที่ร้อยละ 90 เท่ากับ 5.09 ± 0.006 mg/g และไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะสัญญาณวิทยาของเซลล์การทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *Cutibacterium acnes* โดยวิธี Disc Diffusion พบว่า แผ่นเส้นใยนาโน C25A5E05 และ C50A5E05 สามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *C. acnes* ได้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางขอบเขตการยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *C. acnes* เท่ากับ 2.54 ± 0.08 mm และ 3.87 ± 0.16 mm ตามลำดับ การทดสอบฤทธิ์สมานแผล ในเซลล์ผิวหนังของมนุษย์ พบว่า สารละลายพอลิเมอร์ C00A0EG05 C10A5EG05 C25A5EG05 และ C50A5EG05 ความเข้มข้น 1 mg/ml มีฤทธิ์สมานแผลในเซลล์ผิวหนังของมนุษย์

คำสำคัญ : ขมิ้นชัน ว่านหางจระเข้ โพลีไวนิลแอลกอฮอล์ อิเล็กโทรสปินนิง แผ่นสมานแผล

อุตสาหกรรมบริการ

นวัตกรรมการสร้างสรรคสมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยวขนาดย่อมผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรม โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ และคณะ
สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม และสร้างแผนธุรกิจเพื่อบุกเบิกการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2. เพื่อศึกษาสถานการณ์และปัจจัยทางการตลาดในการพัฒนานวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัล และตราเมือง/ตราผลิตภัณฑ์ของการท่องเที่ยวขนาดย่อมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 3. เพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างสรรค์หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรมโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน งานวิจัยนี้ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามสำหรับสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล และทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการท่องเที่ยวขนาดย่อมที่มีศักยภาพในการพัฒนา โดยถูกนำไปใช้ในการพัฒนาแผนธุรกิจเพื่อบุกเบิกการประกอบการการท่องเที่ยวขนาดย่อมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว คุณค่าตราของแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้ต่อคุณสมบัตินวัตกรรม ส่งผลต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจ และความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ความต้องการในการฝึกอบรมของทั้ง 3 หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : นวัตกรรม สมรรถนะ ธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม

การพัฒนาวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัลและการสร้างตราเมือง/ ตราผลิตภัณฑ์ผ่านความร่วมมือสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรมบุคลากร และผู้ประกอบการชุมชน โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ และคณะ
สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัล และการสร้างตราเมือง/ตราผลิตภัณฑ์สำหรับธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด) 2. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรมบุคลากร และผู้ประกอบการชุมชน โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 40 คน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก จำนวน 800 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยการใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว คุณค่าตราของแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้ต่อคุณสมบัตินวัตกรรม ส่งผลต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจ และความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว การยอมรับสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ผลการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ถูกใช้ในการพัฒนาแผนนวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัล และการสร้างตราเมือง/ตราผลิตภัณฑ์ สำหรับธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

คำสำคัญ : นวัตกรรมการตลาด การตลาดดิจิทัล การสร้างตราเมือง/ตราผลิตภัณฑ์

การสร้างสรรคสมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาด ย่อมผ่านการศึกษาคำเป็นไปได้เชิงธุรกิจ และการบุกเบิกการประกอบการ ธุรกิจขนาดย่อมสมัยใหม่ โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรัฐ ขวนชม และคณะ

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม/การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว และ 2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจเพื่อบุกเบิกการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม/การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน ผลการวิจัย พบว่า 1. การศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติรูปแบบต่าง ๆ พบว่า จังหวัดชลบุรี และตราด มีความเป็นไปได้ในการประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว 2 อันดับแรก คือ ด้านการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว และแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่น โดยใช้นวัตกรรมการตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์ ด้านแนวทางการปฏิบัติสำหรับที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่วนจังหวัดระยอง และจันทบุรี มีความเป็นไปได้ในการประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว 2 อันดับแรก คือ ด้านแนวทางการปฏิบัติสำหรับที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และด้านกลยุทธ์นวัตกรรมการสร้างความสามารถทางการแข่งขันเพื่อความสำเร็จเชิงพาณิชย์ 2. แผนธุรกิจเพื่อบุกเบิกการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม/การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดชลบุรี มีความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจล่องเรือชมระบบนิเวศชายฝั่งและวิถีชีวิตของชาวประมง การปั่นจักรยานเชิงนิเวศชมธรรมชาติเลียบบาดบางเสร่และวิถีชีวิตชุมชน จังหวัดตราด มีความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจสวนเกษตรเชิงท่องเที่ยวบูรณาการชุมชนสลักเพชร จังหวัดระยอง มีความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจการทำข้าวเกรียบจากไบชูลู จังหวัดจันทบุรี มีความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจการทำหมูเส้นชะมวง

คำสำคัญ : ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ความเป็นไปได้เชิงธุรกิจ หลักเศรษฐกิจพอเพียง

การสร้างสรรคหลักสูตรสมรรถนะบุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยวขนาดย่อมผ่านการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรม โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรรนพ เรืองกัลปวงศ์ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างสรรคหลักสูตรสมรรถนะบุคลากร และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม 2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นการมีส่วนร่วมสร้างคุณค่าจากการฝึกอบรมบุคลากรและผู้ประกอบการชุมชน โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน ผลการศึกษา พบว่า 1. บุคลากรและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมมีความต้องการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการทำธุรกิจใหม่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จากวัตถุดิบในท้องถิ่น การเขียนแผนธุรกิจเสนอของบประมาณจากภาครัฐการขายของออนไลน์ การทำคลิปวิดีโอขายสินค้าเพื่อการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน และผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว 2. หลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาจากความต้องการฝึกอบรม โดยการจัดลำดับความสำคัญที่ต้องการอบรมของบุคลากร และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมดำเนินงานสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชุมชนที่สนใจเป็นผู้ประกอบการ วิทยากร และคณะนักวิจัยในการสร้างสรรคออกแบบเนื้อหาหลักสูตรที่ตรงกับขีดความสามารถของชุมชนโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย 1) หลักสูตรการศึกษาความเป็นไปได้ของธุรกิจตามขั้นตอนการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดย่อม 2) หลักสูตรการสร้างแผนธุรกิจเพื่อบุกเบิกการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมในชุมชนและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว 3) หลักสูตรการสร้างสรรคนวัตกรรมการตลาดและการตลาดดิจิทัล

คำสำคัญ : สมรรถนะ ธุรกิจท่องเที่ยวขนาดย่อม การฝึกอบรม ยั่งยืน เศรษฐกิจพอเพียง

นวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการบนระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด) ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูง เพื่อยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก และรองรับกระบวนการค้นคว้าใหม่ทางสังคม

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี สวนเพลง และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมใน EEC ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูงและรองรับกระบวนการค้นคว้าใหม่ทางสังคม 2. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการฝึกอบรมทุนมนุษย์ ด้วยการฝึกอบรม Onsite จำนวน 415 คน ในหลักสูตรยุวมัคคุเทศก์นำเที่ยวจำนวน 105 คน และพนักงานแผนกประกอบอาหารสุขภาพและความปลอดภัยของผู้สัมผัสอาหารจำนวน 310 คน พัฒนาหลักสูตร Online ในแพลตฟอร์มออนไลน์ ต่าง ๆ เช่น YouTube: Upskill HCD SDU MOOCs และบนระบบ MOOCs (<https://mooc.dusit.ac.th/>) คลิปวิดีโอ 200 คลิป มีผู้ลงทะเบียนเรียนผ่านระบบแบบ Online จำนวน 615 คน 3. เพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนานวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์บนดิจิทัลแพลตฟอร์มเช่น ข้อมูลการรับสมัครงาน (Recruit) ข้อมูลการจัดการแรงงาน 4. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านการพัฒนาเนื้อหาดิจิทัล (Digital content) ช่อง YouTube: Upskill HCD SDU MOOCs มีสมาชิก (Subscriber) จำนวน 854 คน จำนวนการรับชม (Views) 549,267 ครั้ง 5. เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ที่เป็นแรงงานทักษะระดับสูงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในพื้นที่ EEC อย่างน้อย 1,500 คน 6. พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการอย่างน้อย 10 คน และ 7. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านการศึกษาวิจัยกับต่างประเทศผ่านการตีพิมพ์บทความวิจัยระดับนานาชาติ

คำสำคัญ : นวัตกรรมทุนมนุษย์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก การบริการมูลค่าสูง กระบวนการค้นคว้าใหม่ทางสังคม

นวัตกรรมการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และโรงแรม บนระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (ชลบุรี-ระยอง- จันทบุรี-ตราด) ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูง และรองรับกระบวนการนวัตกรรมใหม่ทางสังคม

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราνού โสภณ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาศักยภาพของบุคลากร และความต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนามาตรฐานการบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน EEC และ 2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการพัฒนา ทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและ โรงแรม ด้วยเทคโนโลยี MOOCs ใน EEC ให้รองรับมาตรฐานสากล และมุ่งสู่การบริการมูลค่าสูง มีวิธีการวิจัยแบบผสม โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มนักท่องเที่ยว 692 ชุด และวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษา พฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกที่พักของนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15-24 ปี อาชีพ พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ย/เดือน 5,001-10,000 บาท พฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นิยมเดินทางกับครอบครัวมากที่สุด จำนวนวันพักเฉลี่ยต่อครั้ง 2 คืน เลือกที่พัก ประเภทโรงแรม ราคาที่พักเฉลี่ยต่อคืน 1,000-1,500 บาท แนวทางการพัฒนามาตรฐานการบริการ ของโรงแรมยุค new normal ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม พบว่า ต้องการโรงแรมมีบรรยากาศ โล่ง โปร่ง อากาศถ่ายเทมากที่สุด ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า พบว่า ต้องการพนักงานมีอัธยาศัย รักงาน บริการมากที่สุด ด้านความน่าเชื่อถือ ต้องการห้องพักมีความสะอาดมากที่สุด ด้านความสมเหตุสมผล ต้องการราคาห้องพักเหมาะสม และการตัดสินใจใช้บริการโรงแรมยุค New Normal ส่งผลให้นักท่องเที่ยว ใส่ใจในรายละเอียดของที่พักมากขึ้น ผลการศึกษาศักยภาพของบุคลากร ในส่วนของผู้ประกอบการและแรงงาน ด้านการท่องเที่ยว ต้องการให้มีหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อยกระดับการทำงานที่สามารถรองรับได้ทุกกลุ่มผู้เรียน ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของอายุ เวลา องค์ความรู้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้จริง เป็นหลักสูตร ที่ได้รับการยอมรับ และออกใบรับรองเมื่อผ่านการฝึกอบรม ผลการศึกษานำไปสู่การพัฒนา 6 หลักสูตร

คำสำคัญ : ทุนมนุษย์หลักสูตร ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก การบริการมูลค่าสูง

นวัตกรรมการฝึกอบรมทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการสำหรับบุคลากรวัยทำงาน (Re-Skill/ Up-Skill) เพื่อให้รองรับมาตรฐาน มาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) (ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุตินา จักรจรัส และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการฝึกอบรมทุนมนุษย์ในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อให้รองรับมาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) 2. การฝึกอบรมทุนมนุษย์ในธุรกิจการโรงแรม เพื่อให้รองรับมาตรฐานมาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 30 คน และการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการฝึกอบรมให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ผลการวิจัย พบว่า 1. การฝึกอบรมทุนมนุษย์ในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อให้รองรับมาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก ด้วยหลักสูตรยูมัคคุเทศก์ นำเที่ยวมาสอนให้กับเยาวชนในท้องถิ่น ใช้เวลา 2 วัน ภาคทฤษฎี 12 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติ 3 ชั่วโมง ผู้เข้าร่วม 105 คน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ผู้เข้าร่วมอบรมมีความพึงพอใจมากในทีมวิทยากร เนื้อหาการอบรมนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และคาดหวังให้ทีมวิจัยต่อยอดการจัดอบรมในหัวข้ออื่น ๆ 2. การฝึกอบรมทุนมนุษย์ในธุรกิจการโรงแรม เพื่อรองรับมาตรฐาน MRA บนระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก จากสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อการจัดการฝึกอบรมทุนมนุษย์ในธุรกิจการโรงแรมด้วยการปรับเปลี่ยนการฝึกอบรม 2 รูปแบบ คือ 1) การฝึกอบรมในพื้นที่ให้การพนักงานแผนกประกอบอาหาร สุขาภิบาลและความปลอดภัยของผู้สัมผัสอาหาร จำนวน 310 คน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ผู้เข้าร่วมมีความพึงพอใจมากในทีมวิทยากร เนื้อหาการอบรมนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และมีคาดหวังให้ทางทีมวิจัย ต่อยอดการจัดอบรมในหัวข้ออื่น ๆ 2) การฝึกอบรมรูปแบบออนไลน์ ด้วยการนำ 6 หลักสูตร ได้แก่ ยูมัคคุเทศก์นำเที่ยว พนักงานแผนกแม่บ้าน พนักงานแผนกต้อนรับส่วนหน้า พนักงานแผนกประกอบอาหาร พนักงานแผนกอาหารและเครื่องดื่ม สุขาภิบาลและความปลอดภัยของผู้สัมผัสอาหาร ในแพลตฟอร์มออนไลน์ YouTube : Upskill HCD SDU MOOCs และ SDU MOOCs (ที่ <https://mooc.dusit.ac.th/>)

คำสำคัญ : นวัตกรรมการฝึกอบรมทุนมนุษย์ มาตรฐาน MRA ระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก

นวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์บนดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อใช้ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยว และการบริการมูลค่าสูง สู่การยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทาง ของการท่องเที่ยวระดับโลก และรองรับกระบวนการค้นคว้าใหม่ทางสังคม

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี สวานเพลง และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์
2. เพื่อพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางของข้อมูลในการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ของทุนมนุษย์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรมและใช้สำหรับยกระดับขีดความสามารถด้านการแข่งขัน
ของธุรกิจท่องเที่ยวและการบริการมูลค่าสูง สู่การยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว
ระดับโลก 3. เพื่อพัฒนาเนื้อหาดิจิทัล สำหรับการพัฒนามนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ
เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต กระบวนการวิจัยแบบบูรณาการในเชิงปริมาณ การวิจัยการพัฒนานวัตกรรม
ผลการวิจัย มีดังนี้ 1. นวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์ ซึ่งได้มีการจัดเก็บข้อมูลบุคลากรทางด้าน
การท่องเที่ยว 2. ระบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม และนวัตกรรมที่สำคัญ อาทิ Prototype บนดิจิทัลแพลตฟอร์ม
ที่เชื่อมโยงกับระบบ Smart Tourism, Chatbot Prototype เพื่อเชื่อมต่อกับระบบ AI ด้วย Deep Learning
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และระบบปัญญาประดิษฐ์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน 3. เนื้อหาดิจิทัลสำหรับ
การพัฒนามนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเชื่อมโยง
เข้ากับแพลตฟอร์มทุนใช้เนื้อหาดิจิทัล ในรูปแบบ VDO บทเรียนออนไลน์ที่อยู่บนระบบ MOOCs YouTube
และสื่อสังคมออนไลน์ของโครงการที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คำสำคัญ : นวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ดิจิทัลแพลตฟอร์ม การบริการมูลค่าสูง กระบวนการค้นคว้าใหม่ทางสังคม

การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการพัฒนากำลังคนระดับสูง ต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเศรษฐกิจ ตะวันออกกรณีจังหวัดชลบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราνούช โสภกา และคณะ
สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและแนวทางการพัฒนาทุนมนุษย์ระดับสูงให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ผลักดันกลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อนำไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมนำไปสู่การปฏิบัติ 3. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อนำไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และสร้างสรรค์ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวชุมชนไร่หลักทอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยการสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่มย่อย ผลการวิจัย พบว่า ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมหรือการทำหลักสูตรการอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนไร่หลักทอง หรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การบริการอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศและของโลก รวมถึงกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่

คำสำคัญ : ความเข้มแข็ง การพัฒนากำลังคน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การศึกษายุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

นักวิจัย : ดร.กัญญาทอง ทรดาล และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีโจทย์การวิจัยหลัก คือ การค้นสังเคราะห์ผลการวิจัยยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ในเขต ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งผลการศึกษา พบว่า กลยุทธ์ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพควรมุ่งเน้นในการพัฒนาฐานข้อมูลขนาดใหญ่ในลักษณะ Business Intelligence (BI) การพัฒนา ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การจัดทำมาตรการป้องกัน ผลกระทบเมื่อเกิดภาวะสถานการณ์ไม่ปกติ การประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างการรับรู้ถึงมาตรฐาน ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางในการจัดการความรู้ทางด้านการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับจังหวัดอื่นๆ การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการส่งเสริม ความรู้ให้กับห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การส่งเสริมการทำงานแบบบูรณาการเพื่อการบรรลุ ผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐในเขตพื้นที่ และการเสริมสร้างภาพลักษณ์คุณภาพและความปลอดภัย ให้กับพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้เสียกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขต EEC ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันชี้ นำ การท่องเที่ยวไปสู่ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวปลอดภัยมีความพร้อมในเชิงอุปทาน รวมไปถึงการส่งเสริมธุรกิจ และการตลาดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับ Wellness Economy โดยประเทศไทยควรมีมาตรการรองรับที่เป็นรูปธรรม และเข้มงวดต่อการบังคับใช้ในกรณีประเทศต้องฟื้นฟูการท่องเที่ยวหลังวิกฤติโควิด-19 ที่ไม่ทำให้เกิดการระบาดซ้ำ ในอนาคต จึงต้องพัฒนาเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อรองรับเหตุการณ์ไม่ปกติในอนาคต เพื่อให้การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในเขตพื้นที่ EEC เป็นเครื่องยนต์หลักในการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ การพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ EEC

การศึกษาอุปสงค์และอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรภัทร อินทรวรพัฒน์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสำรวจภาวะอุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) 2. เพื่อสำรวจภาวะอุปทานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ 3. เพื่อคาดการณ์อุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวด้วยแบบจำลอง Co-integration และแบบจำลอง Error Collection Model (ECM) การศึกษาใช้วิธีวิทยาแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เข้าด้วยกัน เพื่อค้นหาคำตอบตามโจทย์ของการวิจัย ผลการวิจัยที่สำคัญ พบว่า 1. จากการวิเคราะห์สมการถดถอยในระยะสั้น ปัจจัยในระยะสั้นที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขต EEC ในภาพรวมนั้นมี 3 ปัจจัย คือ GDP ของประเทศไทย (มีอิทธิพลทางบวก) การระบาดของไวรัส Covid-19 (มีอิทธิพลทางลบ) และค่า Error Term ในอดีต 1 ช่วงเวลา (มีอิทธิพลเชิงลบ) 2. จากการวิเคราะห์สมการถดถอยในระยะยาวตามวิธีของ Co-integration พบว่า 1) GDP ของประเทศเป็นปัจจัยเชิงบวกที่กำหนดรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากนักท่องเที่ยวในประเทศในเขต EEC ขณะที่ 2) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในเขต EEC ได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากการเปลี่ยนแปลงของ GDP โลก สะท้อนว่าการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศภาคตะวันออกขึ้นอยู่กับภาวะเจริญเติบโตของอำนาจซื้อของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ส่วนในระยะสั้นการระบาดของไวรัส Covid-19 มีผลต่อการถดถอยของการท่องเที่ยวในเขต EEC ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในเขต EEC ให้สามารถรองรับกับอำนาจซื้อของนักท่องเที่ยว และต้องบริหารความเสี่ยงโอกาสที่จะเกิดการระบาดของไวรัส Covid-19 ในพื้นที่จึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญยิ่ง

คำสำคัญ : อุปสงค์ อุปทาน ระยะสั้น ระยะยาว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ EEC

การจัดการความรู้ด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว (5A's) ที่สอดคล้องกับบริบทการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประศาสน์ นิยม และคณะ

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการความรู้ด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ทั้งภาครัฐ ชุมชน และนักท่องเที่ยว 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้วยการเพิ่มมูลค่าของภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการพัฒนาเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจ ผลการวิจัย พบว่า ภาครัฐทั้งในระดับประเทศ และระดับกระทรวง กำหนดนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างชัดเจน ส่วนระดับจังหวัดมีความพร้อมของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแตกต่างกัน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวมีความต้องการตามองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ 1) สิ่งอำนวยความสะดวก 2) ที่พัก 3) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว 4) กิจกรรมการท่องเที่ยว และ 5) ความสามารถในการเข้าถึงง่าย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ สามารถแบ่งได้ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ 2) การนวดไทยและสปา 3) การออกกำลังกาย และ 4) การพัฒนาจิตใจ ส่วนแนวทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ควรพัฒนาควบคู่กันระหว่าง EEC 4 ดี องค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A และกระบวนการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การบ่งชี้ความรู้ 2) การสร้างและแสวงหาความรู้ 3) การจัดเก็บความรู้ให้เป็นระบบ 4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) การเข้าถึงความรู้ 6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และ 7) การเรียนรู้

คำสำคัญ : การจัดการความรู้ องค์ประกอบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการตลาดเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งนภา เลิศพัชรพงศ์ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อนของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 2. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักท่องเที่ยว จำนวน 1,200 คน ผู้เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงชุมชนในพื้นที่รวมทั้งสิ้น 25 – 30 คน แยกตามรายจังหวัด ซึ่งการวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ทั้งจากการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการศึกษา พบว่า พื้นที่ EEC เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เนื่องจากมีความได้เปรียบทางด้านความทุนทางทรัพยากร และกิจกรรมการบริการเชิงสุขภาพที่มีมาตรฐาน นอกจากนี้หลายชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้ประกอบการมีความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงระบบ ผลจากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดเพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์ความปลอดภัย ควรเร่งส่งเสริมความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ต้องป้องกันให้พื้นที่พ้นจากโรคระบาด เช่น ไวรัสโควิด-19 หรือการแพร่ระบาดของเชื้อโรคต่าง ๆ จากผลการศึกษา จึงได้พัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) การใช้แนวคิดกระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกัน 2) การพัฒนาภาพลักษณ์ 3) สร้างการรับรู้และกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4) การพัฒนาองค์ประกอบพื้นฐานเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ยั่งยืน 5) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคลัสเตอร์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยชุมชนมีส่วนร่วม และ 6) กำหนดกรอบมาตรฐานทางด้านความปลอดภัย เพื่อการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์ การตลาด การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

รูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออก (EEC)

นักวิจัย : ดร.กัญญทอง ทรดาล และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเลือกทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก และการสนทนากลุ่ม การวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ก่อให้เกิดรูปแบบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมผ่านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ EEC ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ จำเป็นต้องมีการพัฒนาในด้านความสะอาด มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว มีความพร้อมในการป้องกันการติดเชื้อ/แพร่เชื้อจากโรคระบาดต่าง ๆ นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวต้องมีความสวยงามและน่าสนใจ รวมไปถึงบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริม และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยวและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และในท้ายที่สุดสำหรับรูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก จำเป็นต้องเข้าถึงองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างครบถ้วน และมีความปลอดภัยต่อการติดเชื้อ/แพร่เชื้อจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคระบาดอื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในปัจจุบันนี้

คำสำคัญ : การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการแข่งขันด้าน การท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ อาเซียน

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงษ์ สีสากิจไพศาล และคณะ
สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 2. เพื่อจัดทำแผนพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน และ 3. เพื่อสร้างต้นแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ๓ ควรมี 5 ประเด็นดังนี้ 1) การสร้างรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ 2) การพัฒนาทักษะทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น 3) การพัฒนาเทคนิคการให้บริการที่เพิ่มมูลค่าและสร้างความประทับใจให้กับผู้รับบริการ 4) การเพิ่มเติมความรู้โดยการศึกษาดูงานโฮมสเตย์ที่ประสบความสำเร็จในภูมิภาคอื่น และ 5) การพัฒนาทักษะด้านการนำเสนอ การพูดสื่อสารในฐานะวิทยากร นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฯ ควรจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม Homestay Course เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน และจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมหรือเส้นทาง การท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับผู้เข้าพัก ในเรื่องของการสร้างต้นแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฯ ควรประกอบด้วย 5 ประเด็นสำคัญ คือ 1) ความเข้มแข็งของผู้นำหรือคณะกรรมการที่ทำการบริหารอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 2) ความสามัคคีและความร่วมมือของคนในชุมชน เนื่องจากการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์จะเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชน 3) ความเต็มใจและมีจิตบริการในการดำเนินงานของผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจโฮมสเตย์ 4) การสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว 5) สามารถสร้างรายได้เสริมให้กับคนในชุมชน

คำสำคัญ: ศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจ การท่องเที่ยวเมืองอยุธยา เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

การพัฒนาและยกระดับจิตบริการแบบไทยสำหรับธุรกิจโฮมสเตย์ ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์ มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤกษ์ ศรีโยธิน และคณะ
สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อมุ่งค้นหาองค์ความรู้การพัฒนาและยกระดับจิตบริการแบบไทยจากผู้ประกอบการธุรกิจบริการ และแรงงานในธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน 2. เพื่อประเมินระดับจิตบริการแบบไทยของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจบริการ และแรงงานในธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยา ที่ได้รับการรับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 3. เพื่อสร้างกลยุทธ์การพัฒนาและยกระดับจิตบริการแบบไทยของผู้ประกอบการ และแรงงานในธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านเมืองอยุธยา ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจคุณลักษณะของผู้ให้บริการโฮมสเตย์ชาวบ้านที่มีจิตบริการแบบไทยจากค่านิยมทางวัฒนธรรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย ประเภทการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (EFA) โดยวิธีสกัดปัจจัยแบบวิธีตัวประกอบหลักปัจจัยจากการหมุนแกนองค์ประกอบ คัดองค์ประกอบที่มีค่า Eigen Value มากกว่า 1.0 และในค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.3 ด้วยวิธีการ Varimax คัดเลือกองค์ประกอบที่มีตัวแปรที่สังเกตได้จำนวนตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป พบว่า จาก 12 เหลือ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีความสุขที่ได้สร้างความพอใจให้กับผู้อื่นอย่างเท่าเทียม 2) มีชีวิตที่สนุกสนานเป็นที่ยอมรับของสังคมด้วยความมั่นคงในชีวิต 3) ช่วยเหลือด้วยใจที่กว้างขวางอยู่บนพื้นฐานรักความสะอาด 4) เคารพผู้ใหญ่มุ่งมั่นด้วยใจที่มีศีลธรรมและความกตัญญู 5) รักษาหัวใจผู้อื่นด้วยความเอื้อเฟื้ออย่างใจเย็นและมีมารยาท 6) เห็นคุณค่าแห่งตนด้วยสำนึกในหน้าที่และมีความจริงใจ 7) มีใจให้ความรักความเมตตาและกรุณาอย่างเหมาะสม และ 8) รู้จักตัวตนและเป็นตัวเอง เปี่ยมด้วยความขยัน เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน พบว่า สามารถอธิบายคุณลักษณะของผู้ให้บริการโฮมสเตย์ชาวบ้านที่มีจิตบริการแบบไทยจากค่านิยมทางวัฒนธรรม ได้ร้อยละ 62.00

คำสำคัญ : จิตบริการแบบไทย ค่านิยมทางวัฒนธรรม มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

รูปแบบความคาดหวัง ผู้มีศักยภาพท่องเที่ยวโฮมสเตย์ชาวบ้านแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยา และเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนัญญภัทร์ ศรีเนธิยวคิน และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้มีศักยภาพท่องเที่ยวโฮมสเตย์ชาวบ้าน ในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาภายใต้มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน 2. เพื่อประเมินความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน ในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาภายใต้มาตรฐาน โฮมสเตย์อาเซียน 3. เพื่อสร้างรูปแบบความต้องการในการได้รับบริการของผู้มีศักยภาพท่องเที่ยว โฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาภายใต้มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังก่อนเข้ารับบริการต่ำกว่าระดับความพึงพอใจหลังจากเข้ารับบริการ เมื่อนำผลการศึกษามาทดสอบเปรียบเทียบความคาดหวัง ก่อนเข้ารับบริการและความพึงพอใจหลังเข้ารับบริการ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจหลังเข้ารับบริการเพิ่มขึ้นกว่าความคาดหวังก่อนเข้ารับบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเกือบทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านที่พัก ด้านความยั่งยืน ด้านสุขอนามัยและการรักษาความสะอาด ด้านกิจกรรม ด้านกลุ่มโฮมสเตย์ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย และด้านทำเลที่ตั้ง ตามลำดับ เมื่อสิ่งที่ได้รับสูงกว่าความคาดหวัง จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจกับสิ่งที่ได้รับ จนเกิดการกลับมาใช้บริการซ้ำหรือการแนะนำให้คนใกล้ชิด หรือคนที่รู้จักมาใช้บริการด้วย มีเพียงด้านเดียว ได้แก่ ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์จึงเป็นด้านที่ผู้ประกอบการ ชุมชน ชาวบ้าน ต้องช่วยกันหาวิธีในการทำตลาด และการประชาสัมพันธ์ อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญและช่วยส่งเสริมให้เกิดการทำตลาดในรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ในสื่อที่มีความหลากหลาย และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ : รูปแบบความต้องการ ผู้มีศักยภาพท่องเที่ยว อยุธยา เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

กระบวนการสร้างต้นแบบการบริหารจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน ในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐาน โฮมสเตย์อาเซียน

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรัฐ ชวนชม และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน ผลการศึกษา พบว่า มีขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ ดังนี้ 1. การขอเข้ารับการประเมินเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย องค์กรประกอบและตัวชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 2. การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยเริ่มต้นจาก 1) ค้นหาและวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญปราชญ์ชาวบ้านที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน 2) ฝึกอบรมปราชญ์ชาวบ้านในการทำหน้าที่เป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้กับนักท่องเที่ยว 3) จัดทีมปราชญ์ชาวบ้านในการทำหน้าที่เป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้กับนักท่องเที่ยว 4) จัดกลุ่มพัฒนาอาชีพ 3. การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และการเข้ามามีส่วนร่วมนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ต้องก่อให้เกิดรายได้ทั้งตนเอง และคนในภายในชุมชน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) การให้ข้อมูลข่าวสาร 2) การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชน 3) การสร้างความร่วมมือ และ 4) การสร้างเครือข่ายทางสังคม 4. เมื่อผ่านการประเมินเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จึงยื่นขอเข้ารับการประเมินเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน โดยมาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

คำสำคัญ : โฮมสเตย์ การจัดการโฮมสเตย์ คุณภาพการบริการ อยุธยา

มาตรการทางกฎหมายสำหรับธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านในแหล่งท่องเที่ยวเมืองอยุธยาอย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงษ์ สีสากิจไพศาล และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน และเพื่อแสวงหาแนวทางการพัฒนามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน อย่างยั่งยืนภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในแต่ละภูมิภาค นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ นักวิชาการ ชาวบ้าน และเจ้าหน้าที่ วิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยวิธีเจาะจง และวิจัยเชิงเอกสาร โดยผลการวิจัยมีดังนี้ 1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้านนั้น ในประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554 ให้นักท่องเที่ยวต้องพักร่วมกับเจ้าของบ้านชายคาเดียวกัน ไม่เกิน 4 ห้อง มีผู้พักรวมกันไม่เกิน 20 คน เป็นการหารายได้เสริม ส่วนในต่างประเทศ เช่น ใต้หวันกำหนดให้ที่พักโฮมสเตย์ไม่เกิน 5 ห้องพัก และมีพื้นที่รวมไม่เกิน 150 ตารางเมตร ญี่ปุ่นได้ออกพระราชบัญญัติการแบ่งปันบ้าน ซึ่งควบคุมการเช่าบ้านระยะสั้น แยกจากการเช่าห้องของสถานที่อยู่อาศัยแก่นักท่องเที่ยวเพื่อผลกำไร ในมาเลเซียจะเป็นที่พักแรมที่ต้องจดทะเบียน และให้นักท่องเที่ยวเข้าพักร่วมกับครอบครัว เรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรม 2. แนวทางในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายนั้น ควรส่งเสริมผู้ประกอบการในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของแต่ละชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแสวงหาผลประโยชน์จากช่องทางของกฎหมาย โดยควรออกเป็นกฎหมายลำดับรองในลักษณะกฎกระทรวงเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากกว่า

คำสำคัญ : มาตรการทางกฎหมาย ธุรกิจโฮมสเตย์ชาวบ้าน เกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์อาเซียน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา เพื่อยกระดับสู่การเป็นเขตพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงอาหารอาเซียน

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี สนวนเพลง และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยาโดยใช้รูปแบบทางธุรกิจสู่การเป็นเขตพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงอาหารอาเซียน ด้วยการถอดบทเรียนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนต้นแบบ ทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่นั้นมีการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร ด้วยการพิจารณาจุดเด่นอัตลักษณ์ ความถนัด ความแตกต่างจากคู่แข่ง บนพื้นฐานของทุนชุมชนแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ และทุนธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนารูปแบบทางธุรกิจสู่การเป็นเขตพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงอาหารอาเซียน ซึ่งเป็นรูปแบบของการดำเนินธุรกิจที่สามารถสร้าง ผลลัพธ์ทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นโอกาสทางการตลาดที่สำคัญ หลังการท่องเที่ยวในยุคโควิด 19 ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน เป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ พร้อมกับการอนุรักษ์และสืบสานทรัพยากรในท้องถิ่นและชุมชนสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียงบนฐานวิถีชีวิตใหม่

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารของชุมชนอยุธยา เขตพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงอาหารอาเซียน

การพัฒนาศักยภาพเยาวชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เจริญพูล และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้สามารถนำมาใช้สนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนได้ และพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในแต่ละพื้นที่ผ่านหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ๆ รวมทั้งจัดตั้งศูนย์การพัฒนาเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน และศึกษาแนวทางการสร้างเครือข่ายระหว่างศูนย์การพัฒนาเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนที่จัดตั้งขึ้น โดยทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชน และเยาวชนจำนวน 1,507 คน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 90 คน ผลการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ตามหลักการ Diamond model สรุปได้ว่า ด้านการตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยี่ยมชมชุมชน ด้านความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต ด้านความต่อเนื่อง และสนับสนุนการเป็นธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และสถานการณ์การแข่งขัน และด้านนโยบายรัฐบาลมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก และคณะผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ และได้ทำการอบรมให้นักเรียนนักศึกษาจำนวน 165 คน จำนวน 5 หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ ได้มีการจัดตั้งศูนย์การพัฒนาเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนโดยใช้พื้นที่ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนหรือโรงเรียนในพื้นที่ โดยเน้นการดำเนินกิจกรรม 4 แนวทาง ได้แก่ การให้ความรู้ผ่านเครือข่าย ออนไลน์ การนำวิทยากรหรือปราชญ์ในพื้นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เยาวชน การแทรกกิจกรรมการพัฒนาในกิจกรรมการเรียน และการจัดกิจกรรมผ่านชมรมมีคฤุเทศน์ของโรงเรียน รวมทั้งดำเนินการสร้างเครือข่ายระหว่างศูนย์การพัฒนาเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนมีหน่วยงานเข้าร่วมในเบื้องต้น จำนวน 9 หน่วยงาน โดยมีการดำเนินกิจกรรมใน 4 แนวทาง คือ การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ การเรียนรู้ข้ามพื้นที่ การแลกเปลี่ยนวิทยากร และการส่งต่อนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : การพัฒนาศักยภาพเยาวชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น การท่องเที่ยวชุมชน

นวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจผ่านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการบนฐานแนวคิดธุรกิจแบบมีส่วนร่วมเพื่อเกื้อกูลสังคม และสร้างชุมชนนวัตกรรมที่ยั่งยืน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

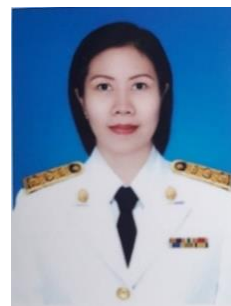
บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ กำหนดโครงสร้างนโยบายที่เหมาะสม สร้างนวัตกรรมกระบวนการร่วมสร้างและการมีส่วนร่วมทางสังคมของภาคีที่เกี่ยวข้องผ่านแนวคิดการทำธุรกิจแบบมีส่วนร่วมเพื่อเกื้อกูลสังคมของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแนวคิดธุรกิจแบบมีส่วนร่วมเพื่อเกื้อกูลสังคม โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ คือการสร้างความสามารถทางการแข่งขันทางธุรกิจด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม ขับเคลื่อนด้วยการสร้างคุณค่าร่วมทั้งด้านการสร้างกำไร (มิติด้านเศรษฐกิจ) การรับผิดชอบต่อสังคม (มิติด้านสังคม) การรักษาและปกป้องสิ่งแวดล้อม (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) และการใส่ใจต่อความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย (มิติด้านการเมือง) อย่างเท่าเทียมพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันบนความสมดุลเป็นแนวทางของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในส่วนของการกำหนดโครงสร้างนโยบายที่เหมาะสม ต้องเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน สร้างกระบวนการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจและเป้าหมายร่วมเป็นปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จ ดังนั้นกระบวนการร่วมสร้างที่เกิดขึ้นได้นำภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคการศึกษาเข้ามานอกเหนือจากผู้ประกอบการและชุมชน ส่งผลให้สามารถขับเคลื่อน และสนับสนุนธุรกิจเกื้อกูลในพื้นที่ศึกษาได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและได้จัดทำสื่อเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในรูปแบบเพลง วิดีโอ เอกสารพิมพ์ ทั้งในช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์

คำสำคัญ : ธุรกิจแบบมีส่วนร่วมเพื่อเกื้อกูลสังคม นวัตกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

การพัฒนาต้นแบบธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพ รองรับสังคมผู้สูงอายุด้วยการสร้างบริการมูลค่าสูงของธุรกิจ โรงแรมขนาดเล็ก

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา มุกดา และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษารูปแบบกระบวนการพัฒนาต้นแบบธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพ 2. พัฒนาต้นแบบจำลองธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพรองรับ สังคมผู้สูงอายุ 3. เสนอแนวทางการพัฒนาต้นแบบธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพรองรับสังคมผู้สูงอายุด้วยการสร้างบริการมูลค่าสูงของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้สูงอายุจำนวน 400 คน และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1. ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 สภาพครอบครัวปัจจุบันของผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่กับคู่ครองและลูก จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีโรคประจำตัว จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50 และผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการของตนเองจำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 84.75 2. พฤติกรรมการสร้างเสริมและดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับดี คือ ด้านการป้องกันโรค ด้านการฟื้นฟูสุขภาพ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการรักษาพยาบาล 3. ความต้องการบริการด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านร่างกายด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านจิตใจ/อารมณ์ 4. การบริหารจัดการธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่ดี ด้านความพร้อมในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน ด้านผู้เชี่ยวชาญ การดูแลผู้สูงอายุ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านสภาพสังคมที่เหมาะสม 5. แนวทางการพัฒนาต้นแบบธุรกิจบริการรีสอร์ทเชิงสุขภาพเพื่อดูแลสุขภาพรองรับสังคมผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 1) ความน่าเชื่อถือต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน 2) อุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน 3) สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่ดี 4) ใส่ใจเรื่องอาหารและการจัดกิจกรรม 5) ความสะดวกสบายภายในรีสอร์ทเพื่อสุขภาพ 6) มีแพ็คเกจโปรแกรมแบบ 3 วัน 2 คืน จะทำให้ผู้สูงอายุและคนในครอบครัวได้มาฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ 7) มีการให้บริการแพทย์ทางเลือกซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ตลอดจนรีสอร์ทเชิงสุขภาพมีมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

คำสำคัญ : ธุรกิจบริการ, ดูแลสุขภาพ, ผู้สูงอายุ

กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ดร.พรชณิตว์ แก้วเนตร และคณะ
สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพและความเป็นไปได้ด้านห่วงโซ่อุปทานในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาแนวทางการตลาดดิจิทัลในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษากลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรี และนำเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อยและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย จากการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มย่อย ประกอบด้วย ผู้เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 43 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย กลุ่มบุคลากรในภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 2,497 ตัวอย่าง ผลจากการศึกษา พบว่า ผู้บริหารควรมีการวางแผนการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์และนโยบายด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาติสู่การปฏิบัติ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผ่านการบูรณาการเครือข่ายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และพัฒนาองค์กร รวมถึงบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ให้มีผลิตภาพสูง และปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยแนวทางการตลาดดิจิทัลในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรี ต้องพิจารณาถึง 6 สิ่ง สำคัญ ดังนี้ 1) Mindset Shift 2) Customer Journey 3) Targeting 4) Media Selection 5) Content Delivery และ 6) Result Analysis มาแทนที่ตลาดดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จึงประยุกต์หลักการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดแบบจำลอง 7 ประการ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้าง 2) กลยุทธ์ 3) ระบบ 4) ทักษะ 5) รูปแบบ 6) บุคลากร และ 7) คุณค่าที่มีร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ห่วงโซ่อุปทาน การบริหารความเสี่ยง ตลาดดิจิทัล กลยุทธ์

รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะ แหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกรรวม จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงษ์ สีสากิจไพศาล และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการยกระดับสมรรถนะการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี 2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนามาตรการด้านกฎหมายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร 3. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการตลาด การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร 4. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการยกระดับคุณภาพการบริการของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกรรวม จังหวัดสุพรรณบุรี 5. เพื่อจัดทำรูปแบบการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ต้องประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) กระบวนการยกระดับสมรรถนะการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกร 2) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรควรได้รับการพัฒนาเพิ่มมูลค่าโดยการร่วมมือกับมหาวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน 3) เกษตรกรควรได้รับการยกระดับเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ 2. ควรมีการพัฒนามาตรการทางกฎหมายให้สอดคล้องกับท้องถิ่น รวมถึงควรมีเกณฑ์การประเมินและการรับรองคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี 3. ควรมีรูปแบบการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร ที่มีส่วนประกอบของส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 7 ด้าน คือ 1) ด้านผลิตภัณฑ์ 2) ด้านราคา 3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด 5) ด้านกระบวนการ 6) ด้านลักษณะทางกายภาพ 7) ด้านบุคลากร 4. กระบวนการยกระดับคุณภาพการบริการของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกร 5. รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกรรวม จังหวัดสุพรรณบุรี คือ 1) แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกร จังหวัดสุพรรณบุรี 2) การจัดทำแผนพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้ เพื่อเพิ่ม รายได้ให้กับอาชีพเกษตรกร จังหวัดสุพรรณบุรี

คำสำคัญ : ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตร แหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับอาชีพเกษตรกร

นวัตกรรมระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะส่งเสริมจังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี สวนเพลง และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์ 2. เพื่อพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางของข้อมูลในการเสริมสร้างขีดความสามารถของทุนมนุษย์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรมและใช้สำหรับยกระดับขีดความสามารถด้านการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยว และการบริการมูลค่าสูง สู่การยกระดับให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก 3. เพื่อพัฒนาเนื้อหาดิจิทัลสำหรับการพัฒนามนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต กระบวนการวิจัย แบบบูรณาการในเชิงปริมาณ การวิจัยการพัฒนา นวัตกรรม ผลการวิจัย ดังนี้ 1. นวัตกรรมฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของทุนมนุษย์ ซึ่งได้มีการจัดเก็บข้อมูลบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยว 2. ระบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม และนวัตกรรมที่สำคัญ อาทิ Prototype บนดิจิทัลแพลตฟอร์มที่เชื่อมโยงกับระบบ Smart Tourism, Chatbot Prototype เพื่อเชื่อมต่อกับระบบ AI ด้วย Deep Learning เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และระบบปัญญาประดิษฐ์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน 3. เนื้อหาดิจิทัลสำหรับการพัฒนามนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเชื่อมโยงเข้ากับแพลตฟอร์มทุนใช้เนื้อหาดิจิทัล ในรูปแบบ VDO บทเรียนออนไลน์ที่อยู่บนระบบ MOOCs YouTube และสื่อสังคมออนไลน์ของโครงการที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คำสำคัญ : นวัตกรรม ท่องเที่ยวอัจฉริยะ จังหวัดสุพรรณบุรี

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : อาจารย์พราวีณา ศรีระทุ และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี 2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมของหอมขจรฟาร์มไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย สอนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ในการวิเคราะห์ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรีสวนผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis และการวิเคราะห์ TOWS Metrix ในการหาวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนากิจกรรมของหอมขจรฟาร์มไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในระดับมากทุกด้านสวนแนวทางการพัฒนากิจกรรมของหอมขจรฟาร์มไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ได้แก่ การกำหนดโครงสร้าง ตำแหน่งของหอมขจรฟาร์ม การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก พักผ่อนถายรูป การจัดทำมาตรการรักษาความปลอดภัย การจัดทำแหล่งกำจัดของเสีย การเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ภาครัฐ และเอกชน รวมถึงการจัดทริปรวมกับบริษัทท่องเที่ยว การพัฒนาหอมขจรเป็นแหล่งแลนมาร์ก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจัดกิจกรรมร่วมกับคณะทั้งในเรื่องการสอนและการวิจัย และการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เป็นต้น

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เศรษฐกิจ BCG หอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษาจิตรกรรมฝาผนังจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานเศรษฐกิจชุมชน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต พิจิตรกำเนิด และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาจิตรกรรมฝาผนังจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานเศรษฐกิจชุมชน มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1. ศึกษารูปแบบและความหมายของงานจิตรกรรมฝาผนัง จังหวัดสุพรรณบุรี 2. ออกแบบสื่อสารสนเทศดิจิทัลเผยแพร่ความรู้จิตรกรรมฝาผนังจังหวัดสุพรรณบุรี และ 3. ออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากจิตรกรรมฝาผนังจังหวัดสุพรรณบุรี และถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชน สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. งานจิตรกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ปัจจุบันเหลือเพียง 19 แห่ง สถานที่ตั้งงานจิตรกรรมส่วนใหญ่เป็นพระอุโบสถ ศาลาการเปรียญ พระวิหาร 4 แห่ง หอสมุดมณฑลหรือหอฉันมณฑล และศาลาท่าน้ำ เนื้อหาที่ใช้เขียนงานจิตรกรรมส่วนใหญ่เป็นพุทธประวัติ ทศชาติชาดกและเวสสันดรชาดก ฎีกาพาหุง พระเจดีย์จุฬามณี พระมาลัย พระอดีตพุทธเจ้า พระอุปคุต เทพชุมนุมท้าวมหาชมพูบดี การอัญเชิญพระเกศธาตุ ตำราพรหมชาติ หิหิกชาติ ภัทรกัลป์ ภัททวงศ์ย์ นางประชาบดี สระโนนดาด การบูชารอยพระพุทธรบาท และการสืบพระศาสนาลังกาวงค์ 2. ผลการออกแบบสื่อสารสนเทศดิจิทัลเผยแพร่ความรู้จิตรกรรมฝาผนัง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบสื่อสารสนเทศดิจิทัล และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ในทุกประเด็นในระดับมาก 3. ผลการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากจิตรกรรมฝาผนัง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์งานฉลุกระดาษใส่กรอบ และเสื้อกรีนลาย 12 นักชัตรนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : จิตรกรรมฝาผนัง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ เศรษฐกิจชุมชน สื่อสารสนเทศดิจิทัล

การพัฒนาเชิงพื้นที่

ลำปางศึกษา

นักวิจัย : ดร.ขวัญภา สุขคร และคณะ
 สังกัด : ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ลำปาง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยลำปางศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดการความรู้ฐานภูมิสังคมวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง จัดทำคลังข้อมูล ห่องสมุด ฐานข้อมูลบรรณานุกรมลำปางศึกษาและสารานุกรม ชุด 5 ภูมิวัฒนธรรม ในรูปแบบ Open Data บนเว็บไซต์และ E-BOOK และวิเคราะห์คุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมจากฐานชุดความรู้ 5 ภูมิวัฒนธรรม จากภูมิหลังสู่ภูมิอนาคต ฉากทัศน์ชุดภาพอนาคตลำปาง วิสัยทัศน์ และข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1. บทสรุปขอบเขตความรู้ฐานภูมิสังคม วัฒนธรรมจังหวัดลำปาง 5 ภูมิวัฒนธรรม ประกอบด้วยภูมิหลัง ภูมิเมือง ภูมิวงค์ ภูมิธรรมและภูมิปัญญา ในรูปแบบ เอกสารวิชาการ 2. จัดทำฐานข้อมูล ประกอบด้วย 5 ฐานข้อมูล คือ ฐานข้อมูลชุด 5 ภูมิวัฒนธรรม ฐานข้อมูล แหล่งเรียนรู้ 5 ภูมิวัฒนธรรม 13 อำเภอ ฐานข้อมูลบุคคลและเครือข่าย ฐานข้อมูลสถิติ และแผนระดับต่าง ๆ ของจังหวัดลำปาง และฐานข้อมูลบรรณานุกรมลำปาง 3. สรุปผลการวิเคราะห์คุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมจากฐานชุดความรู้ เป็นการวิเคราะห์ชุดข้อมูล ประกอบด้วย การวิเคราะห์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด การวิเคราะห์ระดับความชำนาญ และศักยภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด ด้วยวิธี Shift - Share analysis (SS) ผลการพัฒนาจังหวัดลำปางตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ทุนกายภาพ ทุนสถาบันและเครือข่ายทางสังคม ทุนธรรมชาติ 4. นำเสนอฉากทัศน์ชุดภาพอนาคตลำปาง และวิสัยทัศน์เมืองลำปางจากกระบวนการวิเคราะห์คุณค่าและมูลค่า พบว่า จังหวัดลำปางเป็นพื้นที่ที่มีฐานภูมิทางสังคมวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีศักยภาพในการต่อยอดเพื่อการพัฒนาในทุกมิติ จากการวิเคราะห์นำไปสู่การกำหนดฉากทัศน์ของลำปาง 5 ฉากทัศน์ ประกอบด้วย 1) ลำปาง เมืองแห่งการเรียนรู้ 2) ลำปางเมืองเชื่อมโยง 2 มิติ 3) ลำปางเมืองสร้างสรรค์ 4) ลำปางเมืองน่าอยู่แบบวิถีคนลำปาง 5) ลำปางเมืองยั่งยืน นครแห่งความสุข ซึ่งเป็นภาพอนาคตที่กำหนดร่วมกันในการขับเคลื่อนเมืองที่มีลำดับขั้นตอน โดยเน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนฐานของความรู้จากภูมิหลังสู่ภูมิอนาคต

คำสำคัญ : ภูมิวัฒนธรรม ภูมิหลัง ภูมิเมือง ภูมิวงค์ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา

การพัฒนารูปแบบการจัดการพื้นที่การเรียนรู้ห่วงโซ่คุณค่าสำหรับ คนทุกวัยในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยใช้แปลงสาธิตเกษตรปลอดภัย อัจฉริยะเป็นฐาน

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพร ตายคำ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

ประเทศไทยมุ่งหวังให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษนี้ โดยมีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่วนหนึ่งกล่าวถึง ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ ซึ่งการส่งเสริมทักษะทั้งสองด้านนี้ต้องอาศัยพื้นที่การเรียนรู้ โดยการออกแบบอย่างเป็นระบบที่ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่สัมฤทธิ์ผลอย่างยั่งยืนการจัดการพื้นที่ การเรียนรู้ที่มีอยู่ของสถาบันการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของคนทุกวัย และตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนเป็นสิ่งที่ท้าทาย ดังนั้น จึงเกิดงานวิจัยนี้ขึ้น เพื่อศึกษาความต้องการเรียนรู้ของคน ในชุมชน นำมาพัฒนารูปแบบการจัดการพื้นที่การเรียนรู้ห่วงโซ่คุณค่าสำหรับคนทุกวัยในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยใช้แปลงสาธิตเกษตรปลอดภัยอัจฉริยะเป็นฐาน และทดลองใช้รูปแบบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล หลัก 20 คน พบว่า คนในพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จึงต้องการเรียนรู้ และพัฒนา อาชีพเกษตรของตนเอง ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ การทำเกษตรปลอดภัย มีมาตรฐานตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตร เป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง ระดับกลางน้ำ สามารถแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร และพืชสมุนไพรในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยเทคโนโลยีง่าย ๆ และระดับปลายน้ำ สามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์สื่อสารกับผู้ซื้อและจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ได้ อีกทั้งต้องการปลูกฝัง เด็ก ๆ ในชุมชนให้มีความรู้เกี่ยวกับเกษตรปลอดภัยเพื่อจะชักจูงใจให้คนในครอบครัวที่เป็นเกษตรกรตระหนัก ถึงประโยชน์ของการทำเกษตรปลอดภัย ทำให้ได้รูปแบบที่ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้สอน การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การออกแบบพื้นที่เรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

คำสำคัญ : ห่วงโซ่คุณค่า พื้นที่การเรียนรู้ การเกษตร

การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผ่านวัฒนธรรมลาวครั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราνού โสภกา และคณะ
 สังกัด : โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ความต้องการ และองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวผ่านวัฒนธรรมลาวครั้งในชุมชนลาวครั้ง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ในชุมชนต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของวัฒนธรรมลาวครั้ง ในการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและการบริการ 3. เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยบุคลากรในชุมชนเพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยว และการบริการผ่านวัฒนธรรมลาวครั้ง ตามลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวและการบริการ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ บุคลากรจากภาครัฐ นักท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเป็นที่ต้องการของชุมชนลาวครั้ง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความต้องการอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร การตลาด และการบริหารจัดการ พัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ในชุมชนต่อการจัดการท่องเที่ยว โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของวัฒนธรรมลาวครั้งในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยว และการบริการ พบว่า การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการรองรับและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ทักษะการเล่าเรื่อง การสร้างเนื้อหาเพื่อสื่อสารการตลาด การตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์รูปแบบต่าง ๆ และวิธีการสร้างรายได้จากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบที่หลากหลาย สำหรับพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยบุคลากรในชุมชน เพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและการบริการผ่านวัฒนธรรมลาวครั้งตามลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยว และการบริการจัดทำคู่มือการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนลาวครั้ง จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนลาวครั้ง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรีได้ โดยการจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนลาวครั้ง จังหวัดสุพรรณบุรีบนพื้นฐานความรู้ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของชุมชน

คำสำคัญ : การพัฒนาทุนมนุษย์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ลาวครั้ง

กลยุทธ์การสร้างแบรนด์และการสื่อสารแบรนด์กล้วยผง เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนท่ากระพีเกษตรปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์น้ำผึ้ง ไชว์พันธุ์ และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อกำหนดกลยุทธ์การสร้างแบรนด์กล้วยผงของวิสาหกิจชุมชนท่ากระพีเกษตรปลอดภัย 2. เพื่อสื่อสารแบรนด์กล้วยผงของวิสาหกิจชุมชนท่ากระพีเกษตรปลอดภัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจที่ผลิต/จำหน่ายกล้วยผง ผู้เชี่ยวชาญนักวิชาการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ที่มีปัญหาภาวะเพาะอาหาร/อาการกรดไหลย้อน เป็นการวิจัยแบบผสม โดยวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การสร้างแบรนด์กล้วยผง Win Garden ได้ดำเนินการวิเคราะห์กลุ่มผู้บริโภค วิเคราะห์คู่แข่งชั้นและวิเคราะห์แบรนด์กล้วยผง Win Garden สามารถกำหนดอัตลักษณ์แบรนด์ ตำแหน่งแบรนด์ และการสร้างคุณค่าแบรนด์ที่เป็นการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ การวางตำแหน่ง บุคลิกภาพแบรนด์ เพื่อนำไปสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดีสะอาดปลอดภัย ส่งตรงจากสวนถึงมือผู้บริโภค โดยได้มีการถอดรหัสในแต่ละคำด้วยชุดอักษร ชุดสี และจินตภาพเพื่อใช้ในออกแบบการสื่อสารแบรนด์ผ่านข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่สามารถสร้างผลกระทบในการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อสารทั้งออนไลน์และออฟไลน์ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการรับรู้สร้างให้เกิดความต้องการ การทดลองซื้อ และเมื่อมีการบริโภคผู้บริโภคได้รับคุณค่าของผลิตภัณฑ์และเกิดกระแสบอกต่อ และเกิด Brand Loyalty กับผลิตภัณฑ์ในที่สุด

คำสำคัญ : การสร้างแบรนด์ การสื่อสารแบรนด์ ความสามารถทางการแข่งขัน

ด้านอื่นๆ

ยุทธศาสตร์การศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ในการทำงานเพื่อสนองความต้องการ ภาคอุตสาหกรรมเกษตร

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิญญา สุขวงศ์ และคณะ
สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อวิเคราะห์การพัฒนากำลังคน รวมถึงสำรวจความต้องการกำลังคนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในอุตสาหกรรมเกษตร ศึกษาความต้องการฝึกอบรมเพื่อสร้างทักษะใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ และเพื่อการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น สำหรับการทำงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เสนอยุทธศาสตร์การศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการประเมินอันตรายในการทำงาน การตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการประเมินความเสี่ยงอันตรายในการทำงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินโครงการวิจัย ประกอบไปด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อย จากนั้นผลที่ได้นำมาดำเนินการจัดฝึกอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา บุคลากร รวมถึงบุคลากรนอกที่สนใจเข้าร่วมอบรม สำหรับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในอุตสาหกรรมเกษตร รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ผลการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้ ในอุตสาหกรรมเกษตรยังคงมีความต้องการเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานที่มีขนาดกลางและเล็ก สำหรับยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรการอบรมที่เฉพาะทางตามประเภทอุตสาหกรรม การจัดการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผู้มีประสบการณ์ การส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการขนาดใหญ่ในการวิจัย และเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับการฝึกปฏิบัติ ในส่วนเนื้อหาการฝึกอบรมเพื่อเพิ่ม/พัฒนาทักษะที่มีความต้องการประกอบไปด้วย การป้องกันอุบัติเหตุ การควบคุมและป้องกันอัคคีภัย และการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์การศึกษา อุตสาหกรรมเกษตร อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

กระบวนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์แรม เรือนแป้น และคณะ
สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อตรวจสอบและเสนอแนวทางพัฒนานิเวศวิจัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และ 2. พัฒนารูปแบบและแนวทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ วิธีการดำเนินงาน ได้แก่ การวิจัยเอกสารมหาวิทยาลัยต่างประเทศ 5 แห่ง การสัมภาษณ์เชิงลึกมหาวิทยาลัยในประเทศ 5 แห่ง การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานิเวศวิจัย 49 คน และการจัดสนทนากลุ่มอาจารย์ผู้สอน 9 คน เครื่องมือวิจัย คือ ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารแนวสัมภาษณ์เชิงลึก และแนวการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เนื้อหา และการเปรียบเทียบข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า 1. องค์ประกอบของนิเวศวิจัยที่ต้องตรวจสอบและพัฒนามี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารจัดการ ด้านเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการจัดการสภาพแวดล้อมและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) ใช้ระบบวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ในการบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ทั้งกระบวนการ 2) ใช้ระบบการประชุมออนไลน์ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) จัดทำเอกสารตำราอิเล็กทรอนิกส์ที่ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน 4) ตรวจสอบการใช้งานฐานข้อมูลออนไลน์ทุกฐานที่มี และบริหารจัดการให้ใช้งานได้มีประสิทธิภาพ 5) สร้าง/ขยาย/พัฒนาความสัมพันธ์กับเครือข่ายเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน 6) พัฒนาสมรรถนะบุคลากรห้องสมุด 7) กำหนดผู้รับผิดชอบและช่องทางการขอรับบริการที่ชัดเจน

2. การพัฒนารูปแบบและแนวทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของวิธีสอนแบบเดิมที่เน้นทฤษฎี ขาดการปฏิบัติจริง ขาดการอภิปราย และการแบ่งปันประสบการณ์ การใช้หลักการสำคัญของการเรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้จะให้รายละเอียด 4 เรื่อง ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

คำสำคัญ : การพัฒนานิเวศวิจัย รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

กระบวนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา (ระยะ 2)

นักวิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์แรม เรือนแป้น และคณะ
สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนานิเวศวิจัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้เอื้อต่อการเรียนรู้และปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 2. พัฒนาชุดเรียนรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง 3. พัฒนารูปแบบและแนวทางการวิจัยเพื่อรับใช้สังคมในระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนานิเวศวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนรู้และปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ในลักษณะห้องปฏิบัติการทางสังคม การส่งเสริมอาจารย์ให้ทำงานวิจัยในแหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการมอบหมายอาจารย์นักวิจัยให้ทำหน้าที่พี่เลี้ยงเชิงกระบวนการเรียนรู้แก่นักศึกษา 2. ชุดเรียนรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ประโยชน์ในเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ได้หลายรูปแบบ จากการทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท 34 คน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3. การพัฒนารูปแบบและแนวทางการวิจัยเพื่อรับใช้สังคมในระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมการ 4 ด้าน ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการระดับหลักสูตร การบริหารจัดการระดับคณะวิชา ระบบสนับสนุน และสิ่งอำนวยความสะดวก

คำสำคัญ : นิเวศวิจัย ชุดเรียนรู้ด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยตนเอง การวิจัยเพื่อรับใช้สังคม

การศึกษาการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสำหรับแคลคูลัสควอนตัม (แคลคูลัสไม่มีลิ้มิต)

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานินทร์ สิทธิวีระธรรม และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าวิจัยพัฒนารูปแบบวิธีเชิงตัวเลขสำหรับการแก้ปัญหาสมการเชิงปริพันธ์-อนุพันธ์ไม่เชิงเส้นอันดับเศษส่วนที่เป็นตัวแปร โดยใช้วิธีการจัดระเบียบของ Haar (HCM) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย นอกจากนี้ยังศึกษาหาเงื่อนไขของการมีอยู่จริงเพียงหนึ่งเดียวของคำตอบและ/หรือ การมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาค่าขอบสำหรับแคลคูลัสควอนตัม โดยใช้ทฤษฎีจุดตรึงเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัย จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เงื่อนไขสำหรับการมีอยู่จริงของคำตอบเพียงหนึ่งเดียวและการมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาดังกล่าว จากนั้นสามารถขยายการศึกษาต่อยอดออกไปในเชิงการประยุกต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

คำสำคัญ : วิธีเชิงตัวเลข ปัญหาค่าขอบ แคลคูลัสควอนตัม การมีอยู่จริง ทฤษฎีจุดตรึง

วิธีการจัดระเบียบของ Haar สำหรับสมการเชิงปริพันธ์-อนุพันธ์ ไม่เชิงเส้นอันดับเศษส่วนที่เป็นตัวแปร

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานินทร์ สิทธิวิรัชธรรม
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการคำนวณเชิงตัวเลขสำหรับการแก้ปัญหาสมการเชิงปริพันธ์-อนุพันธ์ไม่เชิงเส้นอันดับเศษส่วนที่เป็นตัวแปร (VO FFIDs) โดยใช้วิธีการจัดระเบียบของ Haar (HCM) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย ปริพันธ์ใน VO FFIDs คำนวณโดยใช้สูตรของ Haar โดยการใส่จุดที่เลือกจะได้ระบบสมการไม่เชิงเส้นซึ่งไม่สามารถหาคำตอบได้ด้วยวิธีการของ Broyden หาข้อผิดพลาดสัมบูรณ์สูงสุด ข้อผิดพลาดของค่ารากที่สองเฉลี่ย และเปรียบเทียบค่าในตารางเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเทคนิควิธีการจัดระเบียบของ Haar จากนั้นเปรียบเทียบคำตอบเชิงตัวเลขและคำตอบที่แน่นอน สำหรับจำนวนจุดที่เลือกที่แตกต่างกัน ซึ่งจะคำนวณโดยใช้โปรแกรม MATLAB

คำสำคัญ : แคลคูลัสอันดับเศษส่วน, วิธีการกำจัดแบบเกาส์, ฮาร์เวฟเล็ต, คำตอบเชิงตัวเลข

ผลการมีอยู่จริงของคำตอบบวกสำหรับปัญหาค่าขอบเชิงผลต่าง (p,q) อันดับเศษส่วนไม่เฉพาะที่

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานินทร์ สิทธิวิรัชธรรม
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าวิจัยศึกษาหาเงื่อนไขของผลการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบไม่เฉพาะที่สำหรับสมการเชิงผลต่าง p,q อันดับเศษส่วน โดยใช้ทฤษฎีจุดตรึงของ Banach และ Schauder เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัย จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เงื่อนไขสำหรับการมีอยู่จริงของคำตอบเพียงหนึ่งเดียว และการมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาดังกล่าว จากนั้นสามารถขยายการศึกษาต่อยอดออกไปในเชิงการประยุกต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

คำสำคัญ : คำตอบ สมการเชิงผลต่าง p,q อันดับเศษส่วน การมีอยู่จริง ปัญหาค่าขอบ

ผลการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสี่จุดเชิงปริพันธ์ฮาห์นอันดับ เศษส่วนสำหรับสมการเชิงผลต่าง-ปริพันธ์ฮาห์นอันดับเศษส่วน

นักวิจัย : อาจารย์วราภรณ์ วัฒนเขจร และศาสตราจารย์ธานีทร์ สิทธิวิรัชธรรม
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าวิจัยศึกษาหาเงื่อนไขของผลการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสี่จุดเชิงปริพันธ์ฮาห์นอันดับเศษส่วนสำหรับสมการเชิงผลต่าง-ปริพันธ์ฮาห์นอันดับเศษส่วนโดยใช้ทฤษฎีจุดตรึงของ Banach และ Schauder เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัย จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เงื่อนไขสำหรับการมีอยู่จริงของคำตอบเพียงหนึ่งเดียว และการมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาดังกล่าว จากนั้นสามารถขยายการศึกษาต่อยอดออกไปในเชิงการประยุกต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

คำสำคัญ : ปัญหาค่าขอบสี่จุด สมการเชิงผลต่างฮาห์นอันดับเศษส่วน การมีอยู่จริง

ผลการมีอยู่จริงของการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบไม่เฉพาะที่ สำหรับสมการเชิงผลต่างอันดับเศษส่วนแบบกรีนวอลด์-เลทนิคอฟ

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิติพร ลิขนิษฐา และศาสตราจารย์ธำนิทร์ สิทธิวิรัชธรรม

สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าวิจัยศึกษาหาเงื่อนไขของผลการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบไม่เฉพาะที่สำหรับสมการเชิงผลต่างอันดับเศษส่วนแบบกรีนวอลด์-เลทนิคอฟ โดยใช้ทฤษฎีจุดตรึงของ Banach และ Schauder เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัย จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เงื่อนไขสำหรับการมีอยู่จริงของคำตอบเพียงหนึ่งเดียวและการมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาดังกล่าว จากนั้นสามารถขยายการศึกษาต่อยอดออกไปในเชิงการประยุกต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

คำสำคัญ : แคลคูลัสอันดับเศษส่วนแบบกรีนวอลด์-เลทนิคอฟ ปัญหาค่าขอบ การมีอยู่จริง

การศึกษาแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วนชนิดใหม่: แคลคูลัส (ω, q)

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานินทร์ สิทธิวีริชธรรม และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งค้นคว้าวิจัยในการสร้างตัวดำเนินการของแคลคูลัสควอนตัมและแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วนชนิดใหม่ ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า "แคลคูลัสควอนตัม (ω, q) " จากนั้นศึกษาสมบัติต่าง ๆ ของตัวดำเนินการที่ได้สร้างขึ้น และเมื่อได้นิยามและสมบัติของตัวดำเนินการของแคลคูลัส (ω, q) และแคลคูลัส (ω, q) อันดับเศษส่วนแล้ว จะทำการศึกษาการวิเคราะห์สเปกตรัม และหาเงื่อนไขของการมีอยู่จริงของคำตอบของปัญหาค่าขอบสำหรับสมการเชิงผลต่าง (ω, q) และสมการเชิงผลต่าง (ω, q) อันดับเศษส่วนจากการค้นคว้าข้อมูลของคณะวิจัย พบว่า ยังไม่มีนักคณิตศาสตร์ท่านใดศึกษาวิจัยเรื่องแคลคูลัส (ω, q) ทำให้ยังขาดองค์ความรู้ทางทฤษฎีของแคลคูลัส (ω, q) อีกทั้งในปัจจุบันองค์ความรู้ทางทฤษฎีของแคลคูลัสควอนตัมยังมีอยู่น้อยมาก อาจเป็นเพราะอยู่ในช่วงเวลาเริ่มต้นของการศึกษาองค์ความรู้ศาสตร์สาขานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีสเปกตรัมและการมีอยู่จริงของปัญหาค่าขอบสำหรับแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วน ซึ่งในแคลคูลัสควอนตัมบางประเภท ยังไม่เคยมีนักคณิตศาสตร์ท่านใดได้เคยศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับอันดับเศษส่วนและปัญหาค่าขอบเลย จึงเป็นโอกาสดีที่นักคณิตศาสตร์ไทยจะได้สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่นี้ขึ้น เพื่อนำไปตีพิมพ์เผยแพร่สู่วงการคณิตศาสตร์นานาชาติ เป็นการเพิ่มบทบาทของนักคณิตศาสตร์ไทยในเวทีคณิตศาสตร์ระดับนานาชาติ ก่อให้เกิดการพัฒนาก้าวสู่ระดับสากลและยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้นักคณิตศาสตร์ไทยต่อไป

คำสำคัญ : แคลคูลัสอันดับเศษส่วน แคลคูลัสควอนตัม การมีอยู่จริง สเปกตรัม ปัญหาค่าขอบ

การศึกษาการวิเคราะห์เสถียรภาพและการมีอยู่จริงสำหรับแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วน

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานินทร์ สิทธิวีระธรรม และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาหาเงื่อนไขของความเสถียรภาพ อสมการ เงื่อนไขการมีอยู่จริงของคำตอบของปัญหาค่าเริ่มต้นและค่าขอบของแคลคูลัสอันดับเศษส่วนและแคลคูลัสควอนตัม โดยใช้ความรู้ด้านการวิเคราะห์เชิงคณิตศาสตร์และทฤษฎีจุดตรึงเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าวิจัย นอกจากนี้ยังศึกษาประยุกต์ของแคลคูลัสอันดับเศษส่วนในการสร้างตัวแบบทางคณิตศาสตร์ เพื่อประมาณค่าของคำตอบเชิงตัวเลข จากงานวิจัยนี้ เราได้เงื่อนไขของความเสถียรภาพ อสมการ เงื่อนไขสำหรับการมีอยู่จริงของคำตอบเพียงหนึ่งเดียว และการมีอยู่จริงอย่างน้อยหนึ่งคำตอบของปัญหาดังกล่าว และตัวแบบทางคณิตศาสตร์ เพื่อประมาณค่าของคำตอบเชิงตัวเลข จากนั้น สามารถขยายการศึกษาต่อยอดออกไปในเชิงการประยุกต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

คำสำคัญ : เสถียรภาพ อสมการ การมีอยู่จริง แคลคูลัสควอนตัม แคลคูลัสอันดับเศษส่วน

การศึกษาอสมการและสมการสำหรับแคลคูลัส (ควอนตัม) อันดับเศษส่วน

นักวิจัย : ศาสตราจารย์ธานีรินทร์ สิทธิวิรัชธรรม และคณะ
 สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งค้นคว้าวิจัยการสร้างอสมการประเภทต่าง ๆ สำหรับแคลคูลัสแบบดั้งเดิม และแคลคูลัสควอนตัม นอกจากนี้ยังศึกษาหาเงื่อนไขของการมีอยู่จริงของคำตอบของปัญหาค่าเริ่มต้นและปัญหาค่าขอบ สำหรับสมการเชิงอนุพันธ์อันดับเศษส่วน และสมการเชิงผลต่าง (ควอนตัม) อันดับเศษส่วน องค์ความรู้ทางทฤษฎีของแคลคูลัสอันดับเศษส่วน และแคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วน ยังมีอยู่ไม่มากนัก อาจเป็นเพราะอยู่ในช่วงเวลาเริ่มต้นของการศึกษาองค์ความรู้ศาสตร์สาขานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอสมการและทฤษฎีการมีอยู่จริงของปัญหาค่าเริ่มต้นและปัญหาค่าขอบสำหรับสมการเชิงอนุพันธ์อันดับเศษส่วน และสมการเชิงผลต่าง (ควอนตัม) อันดับเศษส่วน ซึ่งในแคลคูลัสควอนตัมบางประเภท ยังไม่เคยมีนักคณิตศาสตร์ท่านใดได้เคยศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับอสมการอันดับเศษส่วน ปัญหาค่าเริ่มต้น และปัญหาค่าขอบ จึงเป็นโอกาสดีที่นักคณิตศาสตร์ไทยจะได้สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปตีพิมพ์เผยแพร่สู่วงการคณิตศาสตร์นานาชาติ เป็นการเพิ่มบทบาทของนักคณิตศาสตร์ไทยในเวทีคณิตศาสตร์ระดับนานาชาติ ก่อให้เกิดการพัฒนาก้าวสู่ระดับโลก และยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้นักคณิตศาสตร์ไทยต่อไป

คำสำคัญ : อสมการ การมีอยู่จริง ปัญหาค่าเริ่มต้น ปัญหาค่าขอบ แคลคูลัสอันดับเศษส่วน แคลคูลัสควอนตัมอันดับเศษส่วน

การพัฒนาแบบทดสอบสมรรถภาพภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัย สวนดุสิตและการเทียบผลคะแนนแบบทดสอบกับกรอบมาตรฐาน อ้างอิงสากลของยุโรป

นักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญหทัย เชิดชู และคณะ
 สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 ปีงบประมาณ : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบทดสอบออนไลน์วัดสมรรถภาพการใช้ภาษาอังกฤษ แห่งบริบทมหาวิทยาลัยสวนดุสิตตามกรอบมาตรฐานอ้างอิงสากลของยุโรป (Common European Framework of Reference: CEFR) และเพื่อเทียบเคียงผลคะแนนของการวัดระดับ ความสามารถด้านภาษา อังกฤษ แต่ละช่วงชั้น ด้วยแบบทดสอบนี้กับกรอบมาตรฐานอ้างอิงสากลของ ยุโรป (Common European Framework of Reference: CEFR) ของแบบทดสอบออนไลน์วัด สมรรถภาพภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัย สวนดุสิต ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลัง ศึกษาในระดับปริญญาตรี มีผลการวิจัยด้านการสร้าง และการทำแผนที่การทดสอบวัดความรู้ ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานเป็นขั้นตอนของการพัฒนาแบบทดสอบ วัดความรู้ภาษาอังกฤษแบบ มาตรฐานของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU-SEPT) ภายใต้กรอบอ้างอิงทั่วไป ของยุโรป (CEFR) เพื่อพัฒนาและจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบ CEFR ในบริบท ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ความถูกต้องของเนื้อหาของข้อกำหนดในการทดสอบได้รับการประเมินโดย คณะผู้เชี่ยวชาญที่มีดัชนีของ Item Objective Congruence (IOC) ที่ใช้ในการวัดความถูกต้องของเนื้อหา ของข้อกำหนดในการทดสอบเพื่อให้มีคุณสมบัติหัวข้อการทดสอบที่มี IOC สูงกว่า 0.60 ที่เลือก ไว้ เนื้อหา การทดสอบแบ่งออกเป็นสองส่วนและออกแบบเป็นการทดสอบตามวัตถุประสงค์ ส่วนแรก วัดความสามารถ ทางภาษาและทดสอบเนื้อหาของคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนที่สองวัดทักษะ ภาษาด้าน ทักษะการอ่านและการฟัง การใช้งาน และภาษาที่ใช้งานได้ จำนวน 105 ข้อ กระบวนการสำคัญ ของคุณภาพการทดสอบภาษาคือการเทียบเคียงกับเกณฑ์มาตรฐานสากล ของ CEFR ที่ระดับ A2-B2

คำสำคัญ : Proficiency test Mapping CEFR

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน

อธิการบดี

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก นิชานนท์

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาการศึกษา

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุธยา อยู่เย็น

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

กองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพัสรินทร์ เดชประสิทธิ์โชค

รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

เลขากองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระพงศ์ วิรุฬห์ธนภุชณ์

นักวิจัย